

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

9 augusti 2016

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2014–2015

Sammanträdena den 24–27 november 2014

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 42, 4.2.2016.

ANTAGNA TEXTER 1

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 25 november 2014

2016/C 289/01 Europaparlamentets resolution av den 25 november 2014 om yttrande från domstolen över huruvida avtalet mellan Europeiska unionen och Kanada om lufttrafikföretags överföring och behandling av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) till den kanadensiska gränskontrollmyndigheten är förenligt med fördragen (2014/2966(RSP)) 2

2016/C 289/02 Europaparlamentets resolution av den 25 november 2014 om EU och den globala utvecklingsramen efter 2015 (2014/2143(INI)) 5

2016/C 289/03 Europaparlamentets resolution av den 25 november 2014 om Europa 2020-strategins sysselsättningsmässiga och sociala aspekter (2014/2779(RSP)) 19

Onsdagen den 26 november 2014

2016/C 289/04 Europaparlamentets resolution av den 26 november 2014 om FN:s klimatkonferens 2014 – COP 20 i Lima, Peru (1–12 december 2014) (2014/2777(RSP)) 27

Torsdagen den 27 november 2014

2016/C 289/05 Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om Pakistan: hädelselagar (2014/2969(RSP)) 40

2016/C 289/06	Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om Serbien: fallet med den misstänkte krigsförbrytaren Vojislav Šešelj (2014/2970(RSP))	44
2016/C 289/07	Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om Irak: bortförande och misshandel av kvinnor (2014/2971(RSP))	46
2016/C 289/08	Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om förseningar i starten för sammanhållningspolitiken 2014–2020 (2014/2946(RSP))	50
2016/C 289/09	Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar och SMF-testets roll (2014/2967(RSP))	53
2016/C 289/10	Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om 25:e årsdagen av FN:s konvention om barnets rättigheter (2014/2919(RSP))	57
2016/C 289/11	Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om stöd till konsumenters rättigheter på den digitala inre marknaden (2014/2973(RSP))	65
2016/C 289/12	Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om undernäring och felnäring bland barn i utvecklingsländer (2014/2853(RSP))	71

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 25 november 2014

2016/C 289/13	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 november 2014 om utkastet till rådets beslut om godkännande, på Europeiska unionens vägnar, av protokollet om särskilda frågor rörande rullande järnvägsmateriel till konventionen om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom som antogs i Luxemburg den 23 februari 2007 (15113/2013 – C8-0004/2014 – 2013/0184(NLE))	77
2016/C 289/14	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 november 2014 om utkastet till rådets beslut om godkännande på Europeiska unionens vägnar av Haagkonventionen av den 30 juni 2005 om avtal om val av domstol (12052/2014 – C8-0222/2014 – 2014/0021(NLE))	78
2016/C 289/15	Europaparlamentets resolution av den 25 november 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2014/008 FI/STX Raumo, från Finland) (COM(2014)0630 – C8-0214/2014 – 2014/2137(BUD))	79
2016/C 289/16	Europaparlamentets resolution av den 25 november 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, i enlighet med punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2014/005 FR/GAD från Frankrike) (COM(2014)0662 – C8-0226/2014 – 2014/2166(BUD))	83

Onsdagen den 26 november 2014

2016/C 289/17	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 november 2014 om utkastet till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2533/98 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter (11200/2014 – C8-0109/2014 – 2014/0808(CNS))	87
2016/C 289/18	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 november 2014 om utkastet till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2532/98 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (10896/2014 – C8-0090/2014 – 2014/0807(CNS))	93

Torsdagen den 27 november 2014

2016/C 289/19	Europaparlamentets beslut av den 27 november 2014 om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 8 oktober 2014 om ett provisoriskt system för delbetalningar av bidrag för att täcka den gemensamma resolutionsnämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden (C(2014)7164 – 2014/2882(DEA))	101
---------------	---	-----

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2014–2015

Sammanträdena den 24–27 november 2014

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 42, 4.2.2016.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 25 november 2014

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2014)0058

Yttrande från domstolen över huruvida avtalet mellan Europeiska unionen och Kanada om lufttrafikföretags överföring och behandling av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) till den kanadensiska gränskontrollmyndigheten är förenligt med fördragen

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2014 om yttrande från domstolen över huruvida avtalet mellan Europeiska unionen och Kanada om lufttrafikföretags överföring och behandling av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) till den kanadensiska gränskontrollmyndigheten är förenligt med fördragen (2014/2966(RSP))

(2016/C 289/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt punkterna 6 och 11,
- med beaktande av utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Kanada om överföring och behandling av passageraruppgifter (12652/2013),
- med beaktande av avtalet mellan Europeiska unionen och Kanada om överföring och behandling av passageraruppgifter (12657/2013),
- med beaktande av kommissionens meddelande om en övergripande strategi när det gäller överföring av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) till tredjeländer (COM(2010)0492),
- med beaktande av sina resolutioner av den 5 maj 2010 om inledandet av förhandlingar om avtal om passageraruppgifter med Förenta staterna, Australien och Kanada⁽¹⁾ och av den 11 november 2010 om en övergripande strategi när det gäller överföring av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) till tredjeländer⁽²⁾,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska datatillsynsmannen av den 19 oktober 2010 om kommissionens meddelande om en övergripande strategi när det gäller överföring av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) till tredjeländer⁽³⁾,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska datatillsynsmannen av den 30 september 2013 om förslagen till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Kanada om överföring och behandling av passageraruppgifter⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 70.

⁽²⁾ EUT C 74 E, 13.3.2012, s. 8.

⁽³⁾ EUT C 357, 30.12.2010, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT C 51, 22.2.2014, s. 12.

Tisdagen den 25 november 2014

- med beaktande av yttrande 7/2010 av den 12 november 2010 från artikel 29-gruppen angående kommissionens meddelande om en övergripande strategi när det gäller överföring av passageraruppgifter (PNR-uppgifter) till tredjeländer,
- med beaktande av artikel 16 i EUF-fördraget och artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av domstolens dom av den 9 mars 2010 i mål C-518/07, Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland,
- med beaktande av domstolens dom av den 8 april 2014 i de förenade målen C-293/12 och C-594/12 i vilka datalagringsdirektivet förklarades ogiltigt,
- med beaktande av artikel 108.6 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. 2005 tecknade EU ett avtal med Kanada om hantering av passageraruppgifter på grundval av ett antal åtaganden som den kanadensiska gränsmyndigheten (CBSA) gjorde gällande tillämpningen av sitt passageraruppgiftsprogram. När giltighetstiden för kommissionens beslut av den 22 september 2009 löpte ut upphörde EU:s rättsliga grund för överföring av passageraruppgifter till CBSA.
 - B. CBSA tog ensidigt initiativ till att försäkra EU om att åtagandena skulle fortsätta att vara i kraft och gälla tills ett nytt avtal trädde ikraft. Detta meddelades alla medlemsstater och deras datatillsynsmyndigheter.
 - C. Sedan Lissabonfördraget trädde i kraft den 1 december 2009 måste rådet få parlamentets godkännande innan det kan ingå nya PNR-avtal.
 - D. Den 2 december 2010 antog rådet ett beslut som tillsammans med ett förhandlingsdirektiv gav kommissionen rätt att inleda förhandlingar på EU:s vägnar om ett avtal om överföring och hantering av passageraruppgifter med Kanada.
 - E. Den 18 juli 2013 föreslog kommissionen rådet att fatta beslut om ingående av avtalet.
 - F. Den 30 september 2013 lämnade Europeiska datatillsynsmannen ett yttrande om avtalet, i vilket behovet av och proportionaliteten i PNR-programmen och den kollektiva överföringen av PNR-uppgifter till tredjeländer, samt valet av rättslig grund, ifrågasattes.
 - G. Den 5 december 2013 beslutade rådet att begära parlamentets godkännande av att avtalet ingås.
 - H. Avtalet undertecknades den 25 juni 2014.
 - I. Den 7 juli 2014 begärde rådet att parlamentet skulle ge sitt godkännande av ingåendet av avtalet.
 - J. Den 8 april 2014 förklarade domstolen datalagringsdirektivet ogiltigt i sin dom i de förenade målen C-293/12 och C-594/12.
 - K. Enligt artikel 1 i avtalet är dess syfte att fastställa de villkor under vilka PNR-uppgifter får överföras och användas samt det sätt på vilket uppgifterna ska skyddas.

Tisdagen den 25 november 2014

1. Europaparlamentet anser att det råder rättslig osäkerhet kring avtalsförslagets förenlighet med bestämmelserna i fördragen (artikel 16 i EUF-fördraget) och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (artiklarna 7, 8 och 52.1) när det gäller enskildas rätt till skydd av personuppgifter. Parlamentet ifrågasätter dessutom valet av rättslig grund, det vill säga att man valt artiklarna 82.1 d och 87.2 a i EUF-fördraget (straffrättsligt samarbete och polissamarbete) snarare än artikel 16 i EUF-fördraget (uppgiftsskydd).
 2. Europaparlamentet beslutar att begära ett yttrande från domstolen om avtalets förenlighet med fördragen.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen för kännedom och att vidta de åtgärder som krävs för att få ett sådant yttrande från domstolen.
-

Tisdagen den 25 november 2014

P8_TA(2014)0059

EU och den globala utvecklingsramen efter 2015**Europaparlamentets resolution av den 25 november 2014 om EU och den globala utvecklingsramen efter 2015 (2014/2143(INI))**

(2016/C 289/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Förenta nationernas millenniedeklaration av den 8 september 2000,
- med beaktande av den rapport som FN:s öppna arbetsgrupp för framtagande av mål för en hållbar utveckling antog i juli 2014,
- med beaktande av den rapport som den mellanstatliga expertkommittén för finansiering av hållbar utveckling antog den 8 augusti 2014,
- med beaktande av ministerförklaringen från Politiska högnivåforumet för hållbar utveckling i juli 2014,
- med beaktande av FN:s rapport om millennieutvecklingsmålen 2014,
- med beaktande av slutdokumentet från högnivåmötet för det globala partnerskapet för utvecklingssamarbete i Mexiko i april 2014,
- med beaktande av Pekingdeklarationen och Pekinghandlingsplanen, som godkändes av den fjärde internationella kvinnokonferensen i september 1995, och efterföljande slutdokument,
- med beaktande av handlingsplanen från den internationella konferensen om befolkning och utveckling (ICPD), som antogs i Kairo 1994, och den efterföljande + 20-utvärderingen,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor av den 18 december 1979,
- med beaktande av FN:s jämställdhetsdiagram för 2012, som mäter hur jämställdhetsaspekterna i de åtta millennieutvecklingsmålen har förbättrats,
- med beaktande av resultatet av Förenta nationernas konferens om miljö och utveckling 1992 och av rapporten från den uppföljande konferensen om hållbar utveckling, som hölls i Rio de Janeiro (Brasilien) den 20–22 juni 2012,
- med beaktande av 2014 års rapport om mänsklig utveckling från FN:s utvecklingsprogram (UNDP) *Sustaining Human Progress: Reducing Vulnerabilities and Building Resilience*,
- med beaktande av den rapport om utvecklingsagendan för perioden efter 2015 som FN:s högnivåpanel lade fram i maj 2013,
- med beaktande av rapporten från FN:s konferens om hållbar utveckling, som hölls i Rio de Janeiro (Brasilien) den 20–22 juni 2012,

Tisdagen den 25 november 2014

- med beaktande av den rapport om FN:s utvecklingsagenda för perioden efter 2015, *Realising the future we want for all*, som FN:s systemarbetsgrupp lade fram för FN:s generalsekreterare i juni 2012,
- med beaktande av resolutionen *Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals*, som FN:s generalförsamling antog vid sitt plenarmöte på hög nivå om millennieutvecklingsmålen under den sextiofemte sessionen 2010,
- med beaktande av handlingsplanen från Istanbul för de minst utvecklade länderna för perioden 2011–2020,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av FAO:s rapport om livsmedelssituationen i världen,
- med beaktande av den förklaring och handlingsplan som antogs vid högnivåmötet om utvecklingsbiståndets effektivitet i Busan i december 2011,
- med beaktande av UNDP:s rapport *Beyond the Midpoint: Achieving the Millennium Development Goals*, som publicerades i januari 2010,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och den rättsliga ramen för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av arbetet i FN:s systemarbetsgrupp om FN:s utvecklingsagenda för perioden efter 2015, under gemensam ledning av FN:s avdelning för ekonomiska och sociala frågor och UNDP, med stöd av alla FN-organ och i samråd med relevanta parter,
- med beaktande av Världshälsoorganisationens (WHO) globala strategi och handlingsplan för folkhälsa, innovation och immaterialrätt av den 24 maj 2008,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet och Accrahandlingsplanen,
- med beaktande av förklaringen om rätt till utveckling från 1986,
- med beaktande av uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som bekräftar att EU ”ska säkerställa samstämmigheten mellan all sin politik och verksamhet, med beaktande av samtliga sina mål”,
- med beaktande av artikel 208 i EUF-fördraget, i vilken det anges att unionen ”ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna”,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juni 2014 *Ett anständigt liv för alla: från vision till kollektiva åtgärder* (COM(2014)0335),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 maj 2014 *En starkare roll för den privata sektorn i insatserna för att uppnå hållbar tillväxt för alla i utvecklingsländerna* (COM(2014)0263),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 30 april 2014, *A right-based approach, encompassing all human rights for EU development Cooperation* (SWD(2014)0152), som innehåller en uppsättning verktyg,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 februari 2013 *Ett anständigt liv för alla: att avskaffa fattigdom och ge världen en hållbar framtida* (COM(2013)0092),

⁽¹⁾ Rådets slutsatser 9558/07, 15.5.2007.

Tisdagen den 25 november 2014

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 september 2012 *En grund för demokrati och hållbar utveckling: EU:s samarbete med det civila samhället på området yttre förbindelser* (COM(2012)0492),
- med beaktande av kommissionens offentliga samråd om utarbetandet av en EU-ståndpunkt avseende en utvecklingsram för tiden efter 2015, som hölls den 15 juni–15 september 2012,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen *Europeiskt samförstånd* från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 april 2005 *Konsekvens i utvecklingspolitiken* (COM(2005)0134) och av slutsatserna från rådets (utrikes frågor) 3166:e möte den 14 maj 2012 *Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring*,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 2 april 2014 om FN:s generalförsamlings 69:e session ⁽³⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 2 april 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om Europaåret för utveckling (2015) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2013 om millennieutvecklingsmålen – att definiera en utvecklingsram för tiden efter 2015 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 19 maj 2014 om en rättighetsbaserad strategi för utvecklingssamarbete som omfattar alla mänskliga rättigheter,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 12 december 2013 om finansieringen av fattigdomsutrotning och hållbar utveckling efter 2015,
- med beaktande av AVS–EU:s gemensamma uttalande av den 20 juni 2014 om utvecklingsagendan efter 2015,
- med beaktande av rådets (allmänna frågor) slutsatser av den 25 juni 2013 om den övergripande agendan för tiden efter 2015,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0037/2014), och av följande skäl:
 - A. År 2000 samlades alla relevanta parter för att fastställa millennieutvecklingsmålen i syfte att senast 2015 uppnå konkreta utvecklings- och fattigdomsutrotningsmål.
 - B. Millennieutvecklingsmålen har ökat kunskapen om att utrotandet av den globala fattigdomen är en brådskande utmaning och en prioritering för globalt agerande. Millennieutvecklingsmålen har uppnåtts i varierande grad, med synbart positiva effekter på minskningen av extrem fattigdom, kampen mot malaria och tuberkulos, bättre tillgång till dricksvatten och minskningen av skillnader i inskrivning i låg- och mellanstadiet. Millennieutvecklingsmålen har vissa brister som behöver åtgärdas fullständigt vid utarbetandet av ramen för perioden efter 2015.

⁽¹⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 77, 15.3.2014, s. 44.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0259.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0269.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0283.

Tisdagen den 25 november 2014

- C. Bedömningar av de framsteg som har gjorts i fråga om uppnåendet av de nuvarande millennieutvecklingsmålen visar att det i den nya ramen måste finnas en stark koppling mellan fattigdomsutrotning, kamp mot ojämlikheter och främjande av en hållbar utveckling, samt en enda universell uppsättning mål med olika angreppssätt.
- D. Befolkningen som lever i städer beräknas öka från nuvarande 3,6 miljarder till mer än 6 miljarder, och de största städerna beräknas växa till megastäder med fler än 100 miljoner invånare. Alltför stor urbanisering underminerar hållbarheten i utvecklingen i alla dess dimensioner.
- E. Den internationella konferensen om befolkning och utveckling i Kairo 1994 efterlyste tillgång till vård för reproduktiv och sexuell hälsa, inklusive familjeplanering. År 2013 dog cirka 289 000 kvinnor i samband med graviditet och förlossning. Med millenniemål nr 5 i åtanke behöver kvinnor ha tillgång till effektiva preventivmedel och en effektiv familjeplanering om mödradödligheten ska kunna minskas med nästan en tredjedel.
- F. Fattigdomsminskningen är ojämn, och ojämlikheter mellan och inom länder, som nu är större i såväl utvecklade länder som utvecklingsländer, utgör en stor utmaning för utvecklingen, särskilt i låg- och mellaninkomstländer. 1,5 miljarder människor lever i fattigdom med överlappande brister i hälso-, utbildnings- och levnadsstandarder, framför allt i konflikttrabbade och instabila stater.
- G. Våldsamma konflikter och humanitära kriser fortsätter att ha en störande inverkan på utvecklingsarbetet. Kvinnor drabbas hårdare av militära konflikter och kriser.
- H. Ytterligare insatser behövs om man ska kunna halvera andelen människor som lider av svält, eftersom 162 miljoner små barn är utsatta för undernäring. Dold svält kan definieras som brist på mikronäringsämnen, vilket kan orsaka irreversibla effekter på hälsan och socioekonomiska konsekvenser som leder till att människors produktivitet minskar.
- I. År 2014 är det internationella året för familj jordbruk.
- J. I 1986 års förklaring om rätten till utveckling bekräftas det att utveckling är en grundläggande mänsklig rättighet. I förklaringen görs ett åtagande om ett "människorättsbaserat" synsätt, som kännetecknas av förverkligandet av alla mänskliga rättigheter (ekonomiska, sociala, kulturella, medborgerliga och politiska rättigheter). Förklaringen innehåller även ett åtagande om att stärka det internationella samarbetet.
- K. Klimatförändringarna och miljöförstörelsen hotar fattigdomsutrotningen genom att försvåra befintliga sårbarheter, eftersom många utvecklingsländer fortfarande är beroende av jordbruk och klimat känsliga naturresurser, och saknar kapacitet att hantera klimatrisker. Det finns ett brådskande behov av att minska de globala växthusgasutsläppen och uppnå en mer rättvis och hållbar förvaltning och styrning av naturresurser.
- L. Framstegen mot att uppnå de millennieutvecklingsmål som hänför sig till hälsa beror till stor del på forsknings- och utvecklingsinvesteringar som gjordes för flera år sedan. Immaterialrättigheter bör inte hindra tillgången till rimligt prissatta läkemedel.
- M. Främjande av små barns utveckling och tillgång till utbildning av högsta kvalitet för alla barn, ungdomar och vuxna är en förutsättning för att man ska kunna avskaffa fattigdom som överförs från generation till generation och ojämlikheter.

Tisdagen den 25 november 2014

- N. Få framsteg har gjorts i fråga om jämställdhet mellan könen och kvinnors egenmakt, och kvinnor utsätts ofta för diskriminering och våld.
- O. I ett globalt perspektiv är det till största delen kvinnor och flickor som lever i extrem fattigdom, och jämställdhet mellan könen och kvinnors rättigheter är nödvändiga villkor för att den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 ska bli framgångsrik. Varje dag dör cirka 800 kvinnor världen över av komplikationer i samband med graviditet eller förlossning. Den internationella konferensen om befolkning och utveckling i Kairo 1994 efterlyste allmän tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och därtill knutna rättigheter, vilket kan rädda liv.
- P. Kvinnor utgör mer än hälften av alla migranter.
- Q. Afrika exporterar betydligt mer kapital till världen genom olagliga penningflöden än vad kontinenten tar emot i form av internationellt bistånd och penningförsändelser.
- R. Med den nya ramen för hållbar utveckling kan ett brett deltagande av organisationer från det civila samhället, lokala myndigheter och nationella parlament säkras.
- S. Det behöver skapas fler nya arbetstillfällen och arbeten under anständiga villkor som ett svar på demografisk tillväxt på global nivå. Den privata sektorn genererar många arbetstillfällen, såväl i utvecklade länder som i utvecklingsländer, och kan således vara en viktig partner i kampen mot fattigdom när det finns tydliga ansvarsmekanismer och när internationella socialskyddsbestämmelser respekteras.
- T. Bistånd fortsätter att spela en unik roll i fattigdomsminskningen och är av avgörande betydelse när det gäller att förändra förhållandena i utvecklingsländer.
- U. Den inhemska mobiliseringen av resurser är en viktig faktor i kampen mot fattigdom och ojämlikheter.
- V. EU och dess medlemsstater är de största givarna av utvecklingsbistånd och bör således fortsätta att vara den drivande kraften under nästa fas i förhandlingarna inom ramen för FN, särskilt för att främja det människorättsbaserade förhållningssättet som grundas på jämlikhet, icke-diskriminering, deltagande och integrering, i utformningen och genomförandet av ramen.
- W. Rådets slutsatser i december 2014 kommer att innehålla en uppsättning sammanhängande principer och förhandlingsstrategins huvudlinjer.
- X. Artikel 208 i EUF-fördraget fastställer att utrotning av fattigdom är det främsta målet för EU:s utvecklingspolitik och föreskriver en konsekvent politik för utveckling.

I. Millennieutvecklingsmålen: utvärdering och nya utmaningar

1. Europaparlamentet understryker att det globala landskapet har förändrats under de senaste åren, bland annat genom att den globala ekonomiska och politiska balansen har förskjutits, och att även om vissa utvecklings- och tillväxtekonomier har haft ordentlig ekonomisk tillväxt står de fortfarande inför stora och växande ojämlikheter. Parlamentet anser att det krävs en ny strategi som omfattar global styrning, med en stark inriktning på en konsekvent politik för utveckling och tillhandahållande av globala kollektiva nyttigheter.
2. Europaparlamentet påminner om att även om millennieutvecklingsmålen har fördelen att vara lättfattliga så tar de inte itu med underliggande strukturella faktorer som leder till fattigdom och ojämlikhet. Parlamentet betonar att den globala ramen för hållbar utveckling för perioden efter 2015 bör vara omvälvande genom att ta itu med de grundläggande orsakerna till fattigdom och ojämlikhet och på så sätt slutföra det arbete som de nuvarande millennieutvecklingsmålen inte har lyckats med.

Tisdagen den 25 november 2014

3. Europaparlamentet betonar att millennieutvecklingsmålen, som fastställdes år 2000, har rönt stor framgång i medelinkomst- och utvecklingsländer, men att framstegen har varierat, både inom och mellan länder, och att man därför på ett korrekt sätt måste analysera dessa resultat och de lärdomar som kan dras när man utarbetar den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015.

4. Europaparlamentet påminner om att även om millennieutvecklingsmålen i hög grad har förändrat människors liv så finns det fortfarande viktiga frågor, såsom kränkningar av mänskliga rättigheter, ojämlikheter, inklusive könsklyftor, väpnade konflikter och terrorism, klimatförändringar, osäker livsmedelsförsörjning, avsaknad av äganderätt och markrättigheter, migration, begränsad tillgång till hälsovård och utbildning, demografiska förändringar, brist på resurser, förlust av biologisk mångfald, korruption, skattebedrägerier och skatteundandragande, ohållbar tillväxt, arbetslöshet och finansiella och ekonomiska kriser, som utgör mycket komplexa och sammanhängande utmaningar inför kommande årtionden. Därför måste nya utvecklingsvägar sökas som kan leda till en hållbar utveckling för alla.

5. Europaparlamentet betonar att miljömässig hållbarhet är en ytterst viktig utmaning, eftersom misslyckanden på detta område kan hota alla dimensioner av den mänskliga utvecklingen. Parlamentet påminner särskilt om att miljöförstöring är ett stort hinder för att man ska kunna uppnå målet att utrota extrem fattigdom och svält. Parlamentet påminner bland annat om att ihållande ojämlikheter och strider om knappa resurser är bland de främsta orsakerna till konflikter, svält, osäkerhet och våld, vilka i sin tur är stora hinder för människors utveckling och insatser för att uppnå en hållbar utveckling.

6. Europaparlamentet understryker att den nya ramen bör bemöta dessa utmaningar på ett effektivt sätt och ta itu med viktiga frågor såsom respekt för varje människas värdighet, rättvisa, jämlikhet, god samhällsstyrning, demokrati, rättsstatlighet, fred och säkerhet, klimatförändringar, riskhantering vid katastrofer och uppbyggande av katastroftålighet, bevarande av den biologiska mångfalden, en hållbar tillväxt för alla, äganderätt och markrättigheter, hälsovård och social trygghet, utbildning, forskning och innovation samt kvinnors, barns, ungdomars och minoriteters rättigheter.

7. Europaparlamentet understryker att den nya utvecklingsramen måste vara universell och tillämplig i alla länder, inklusive i EU:s medlemsstater, och den behöver således vara relevant och rättvis för såväl utvecklade länder som utvecklingsländer, samtidigt som hänsyn tas till olika nationella förhållanden, möjligheter, strategier och prioriteringar. De nya ansvarsområden och bördor som uppstår måste delas på ett jämnt och rättvist sätt mellan alla länder. Parlamentet uppmanar EU att uppge vilka konkreta åtgärder och åtaganden som kan föreslås i inhemskt och internationellt svar på universalitetsprincipen.

8. Europaparlamentet betonar att ömsesidig ansvarighet och öppenhet på alla nivåer bör utgöra kärnan i den nya utvecklingsramen, och att det är viktigt att nationella regeringar och andra aktörer, inklusive den privata sektorn, hålls ansvariga för genomförandet av ramen.

9. Europaparlamentet uppmanar EU att aktivt leda arbetet med att fastställa en enda övergripande och integrerad global utvecklingsram för perioden efter 2015, och välkomnar samförståndet om att den nya globala utvecklingsagendan behöver stärka genomförandemetoderna och förnya det globala partnerskapet för hållbar utveckling.

II. Behovet av ett förnyat globalt partnerskap och en stark och samstämd ståndpunkt för EU

10. Europaparlamentet uppmanar EU att spela en aktiv roll i utformningen av ett nytt globalt partnerskap som ska mobilisera insatser från alla länder, inklusive tillväxtekonomier, och alla relevanta parter, inklusive den privata sektorn, organisationer i det civila samhället, lokala myndigheter och nationella parlament.

11. Europaparlamentet uppmanar EU att anta en stark, samstämd och enhetlig ståndpunkt i de kommande mellanstatliga förhandlingarna, med beaktande av de prioriteringar som framhålls i denna resolution.

Tisdagen den 25 november 2014

12. Europaparlamentet stöder slutsatserna från FN:s öppna arbetsgrupp om framtagande av mål för en hållbar utveckling, men anser att ramen, som den framgår i slutsatserna, så småningom skulle kunna grupperas, samtidigt som man bibehåller balansen mellan fattigdomsutrotning, kampen mot ojämlikheter och de tre dimensionerna av en hållbar utveckling, och inte på bekostnad av det rättighetsbaserade förhållningssättet eller de mer ambitiösa och innovativa målen.

13. Europaparlamentet framhåller att den nya globala ramen bör innehålla en lämplig institutionell struktur som kan arbeta för huvudmålen fattigdomsutrotning, kampen mot ojämlikheter och främjandet av en hållbar utveckling, med tydliga riktlinjer för övervakning av genomförandet. Denna struktur bör också hantera komplexiteten och de inbördes sambanden mellan de olika delarna i den framtida ramen.

14. Europaparlamentet anser att en konsekvent politik för hållbar utveckling är ett mycket viktigt verktyg för genomförandet av ramen för perioden efter 2015. Parlamentet uppmanar i detta syfte EU att säkerställa denna konsekventa politik för hållbar utveckling med hjälp av riktlinjer, konsekvensbedömningar och övervaknings- och rapporteringsmekanismer.

15. Europaparlamentet understryker att universaliteten i den globala utvecklingsagendan för perioden efter 2015 innebär att EU och dess medlemsstater måste engagera sig i högre utsträckning. Parlamentet betonar att de nya målen för hållbar utveckling i den globala ramen måste återspeglas i EU:s externa och interna politik.

III. *Prioriterade områden*

16. Europaparlamentet påminner om att fattigdomsutrotning måste kvarstå som högsta prioritet i den globala utvecklingsagendan för perioden efter 2015, samtidigt som man arbetar med de sammanlänkade pelarna ekonomisk, miljömässig och social hållbarhet och ett förstärkt globalt partnerskap.

Fattigdomsutrotning, kamp mot ojämlikheter och hållbar utveckling

17. Europaparlamentet betonar att det genomgående temat i den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 bör vara fattigdomsutrotning och kamp mot ojämlikheter kombinerat med en hållbar utveckling. Parlamentet framhåller att ramen behöver sätta människor i centrum och ta itu med bristande rättvisa genom att inta ett rättighetsbaserat förhållningssätt i syfte att minska ojämlikheter inom och mellan länder såsom en av huvudprioriteringarna i den nya ramen.

18. Europaparlamentet betonar att ojämlikheter hindrar utvecklingen och arbetet med att utrota fattigdomen. Parlamentet upprepar att man kan utrota fattigdomen och få till stånd jämlikhet och hållbar utveckling enbart om man beaktar alla sårbara grupper och främjar rättvis tillgång, hållbar användning av resurser och god samhällsstyrning. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att, i enlighet med förslaget från FN:s öppna arbetsgrupp för framtagande av mål för en hållbar utveckling, stödja det tionde målet för hållbar utveckling som ett enskilt mål i den nya ramen.

19. Europaparlamentet framhåller att man behöver fastställa ett mål för utrotning av extrem fattigdom till 2 US-dollar per dag, om ramen verkligen ska kunna bli omvälvande.

20. Europaparlamentet understryker att den framtida ramen bör ta upp de flerdimensionella aspekterna av fattigdom och ojämlikhet, vilka går utöver avsaknad av inkomst men inbegriper människors värdighet, och alla deras dimensioner, även sociala dimensioner. Parlamentet framhåller att fattigdom inte bör bedömas enbart utifrån inkomst, utan också i relation till välbefinnandenaspekter, och då inte enbart BNP.

21. Europaparlamentet rekommenderar stöd till statsbyggande genom att man ökar allmänt och/eller sektorsspecifikt bistånd som är villkorat med kriterier för god samhällsstyrning.

22. Parlamentet framhåller även att arbetskraftens förhandlingsposition i en kraftigt globaliserad ekonomi har minskat till följd av avregleringen, vilket i sin tur äventyrar de rättigheter som anges i den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter och agendan för anständigt arbete i världen. Parlamentet uppmanar enträget EU att utforma sin handelspolitik så att höga sociala och miljömässiga normer kan bibehållas och skyddas, samtidigt som alla former av social och miljörelaterad dumpning motverkas.

Tisdagen den 25 november 2014

23. Europaparlamentet framhåller att god samhällsstyrning, framväxt av hållbar utveckling och minskade sociala skillnader är faktorer som i hög grad är förbundna med varandra. Parlamentet betonar att det är viktigt att man främjar lika möjligheter och rättigheter, såväl som social dialog. Parlamentet vill se att fattigdom definieras bredare än enbart utifrån BNP, så att även mer omfattande framstegs- och välbefinnandefaktorer tas i beaktande.

24. Europaparlamentet framhåller att en stark och stabil medelklass är av stor ekonomisk och social betydelse, och att medelklassen i högre grad bör involveras i den politiska processen, vilket främjar tillväxt för alla.

25. Europaparlamentet vill se att en miljömässigt hållbar utveckling främjas i alla länder, såväl utvecklade länder som utvecklingsländer, genom en hållbar användning av förnybara naturresurser och miljöskydd.

26. Europaparlamentet betonar att en hållbar utveckling behöver främjas genom en balanserad regional utveckling och genom att man främjar utvecklingen i mindre städer och hindrar stora städer från att växa för mycket.

Ett förhållningssätt grundat på mänskliga rättigheter

27. Europaparlamentet ser positivt på att främjandet av ett förhållningssätt grundat på mänskliga rättigheter som sätter människan i centrum har införts bland de mål för hållbar utveckling som FN:s öppna arbetsgrupp föreslår. Parlamentet uttrycker dock oro över att ambitionsnivån hittills inte har varit högre, och betonar att ett mer ambitiöst förhållningssätt är avgörande om man ska kunna ta itu med orsakerna till fattigdom, social utestängning och ojämlikhet.

28. Europaparlamentet framhåller att alla mänskliga rättigheter för alla människor är allmängiltiga, odelbara och ömsesidigt beroende och utan någon som helst diskriminering. Till att börja med har vi alla människors grundläggande rätt till värdighet, och särskild uppmärksamhet bör ägnas kvinnors och flickors mänskliga rättigheter, inklusive främjandet av allmän tillgång till sexuell hälsa och därtill hörande rättigheter, samt skyddet av och respekten för flyktingars och minoriteters rättigheter, inklusive HBTI-personer och personer som är HIV-smittade. Parlamentet understryker att rättigheterna för personer med funktionshinder måste respekteras och främjas i den nya ramen.

29. Europaparlamentet uppmanar EU att framhålla att man i agendan för perioden efter 2015 måste prioritera dels antagandet och genomförandet av en lämplig rättslig ram, dels det faktum att nationella och lokala strategier bör bekämpa korruption och straffrihet samt säkerställa tillgång till opartiska och oavhängiga rättsliga institutioner, effektiva rättsmedel vid kränkningar av de mänskliga rättigheterna, särskilt när offren kommer från marginaliserade grupper, samt skydda människorättsförsvare. Parlamentet betonar att den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 behöver säkerställa god samhällsstyrning, demokrati och rättsstatsprincipen.

30. Europaparlamentet uppmanar EU att fördubbla insatserna för att i de kommande mellanstatliga förhandlingarna säkerställa att den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 bygger på det människorättsbaserade förhållningssättet och rätten till utveckling, och att hörnstenarna i detta förhållningssätt, nämligen universalitet, odelbarhet, icke-diskriminering och jämlikhet, ansvarsskyldighet och rättsstatsprincipen, deltagande och delaktighet, införs i utformningen, genomförandet och övervakningen av utvecklingsramen för perioden efter 2015. Parlamentet betonar vikten av att det hållbara utvecklingsmålet nr 16 behålls som ett enskilt mål i den nya ramen, i enlighet med förslaget från den öppna arbetsgruppen.

Konfliktförebyggande, återhämtning efter konflikter, fredsbevarande åtgärder och främjande av varaktig fred.

31. Europaparlamentet anser att den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 vederbörligen bör återspegla den nya given för engagemanget i instabila stater (*New deal for Engagement in Fragile States*) och de mål för fredsbevarande och statsbyggande som man kom överens om i Busan. Parlamentet framhåller att särskild uppmärksamhet bör ägnas instabila stater i den nya ramen. Parlamentet välkomnar det faktum att främjandet av fredliga samhällen är en av EU:s prioriteringar och att det är på väg att bli en viktig del i den nya ramen. Parlamentet anser också att man måste ingå strukturella, intensiva och långsiktiga partnerskap som prioriterar reformen av säkerhetssektorn och införandet av rättsstatsprincipen och demokratiska institutioner.

Tisdagen den 25 november 2014

32. Europaparlamentet betonar att den nya ramen behöver ta itu med de underbyggande orsakerna till konflikt och instabilitet. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att införa förfaranden som bygger på en större lyhördhet i situationer efter konflikter och anta en strategi som gör att utvecklingsbistånd kan användas för säkerhetsmål på ett så effektivt sätt som möjligt.

33. Europaparlamentet fördömer med kraft avsaknaden av lagföring och påföljder i konfliktområden, särskilt när det gäller sexuellt våld mot kvinnor och flickor. Parlamentet betonar att man måste fördubbla insatserna för att skydda civilbefolkningen vid väpnade konflikter, förbättra tillgången till psykologiskt stöd, särskilt för kvinnor och barn, och i högre grad knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd i den nya globala ramen.

34. Europaparlamentet konstaterar att kvinnor bidrar stort till konfliktförebyggande och fredsbevarande åtgärder, och uppmanar därför till att FN:s säkerhetsråds resolution 1325 främjas, så att kvinnors deltagande i konfliktlösning och demokratibyggnad kan säkerställas.

Begränsning av klimatförändringarna, miljöskydd och katastrofriskreducering

35. Europaparlamentet anser att arbetet med begränsning av och anpassning till klimatförändringarna behöver integreras i den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015 såsom en övergripande fråga på ett effektivt, synbart och ambitiöst sätt. Parlamentet stöder de många olika åtgärderna för att ta itu med effekterna av klimatförändringar och att säkerställa en bättre framtid för den nya generationen, bland annat att fasa ut subventioner som är skadliga för miljön. Parlamentet understryker att särskild uppmärksamhet bör ägnas hållbar energi, eftersom detta är av avgörande betydelse för arbetet med att begränsa klimatförändringarna.

36. Europaparlamentet framhåller att insatserna för att integrera detta arbete i ramen inte bör resultera i att det offentliga utvecklingsbiståndet (ODA) avleds till klimatpolitik som inte leder till direkt fattigdomsminskning.

37. Europaparlamentet anser att många fattiga samhällen redan känner av klimatförändringarna, samtidigt som de bär minst ansvar för dem. Parlamentet uppmanar att man snabbt måste vidta åtgärder för att minska utsläppen, och man måste inrikta sig på koldioxidfria strategier. Parlamentet betonar att en övergång till en energieffektiv ekonomi som baseras på förnybara resurser kan leda till en större fattigdomsutrotning. Parlamentet anser att EU bör stödja allmän tillgång till pålitliga och rimligt prissatta energitjänster från förnybara energikällor.

38. Europaparlamentet välkomnar det faktum att begränsningen av klimatförändringarna och utnyttjandet av naturresurser har getts en framträdande plats och integrerats väl i den öppna arbetsgruppens slutdokument, inklusive bevarandet av haven, den biologiska mångfalden och skogarna.

39. Europaparlamentet betonar att den nya ramen måste inkludera humanitärt bistånd, kapacitetsbyggande och förebyggande åtgärder och åtgärder för att få till stånd ett deltagande nerifrån och upp för att man effektivt ska kunna minska katastrofrisker och stärka motståndskraften. Parlamentet betonar att man måste stärka internationellt bistånd, samordning och resurser för nödåtgärder, återställande och återuppbyggnad i situationer efter konflikter.

40. Europaparlamentet konstaterar att kvinnor har en specifik roll att spela när det gäller att bidra till hållbarhet, och uppmanar därför till att jämställdhetsperspektivet integreras i miljö- och klimatförändringsstrategier i syfte att minska ojämlikheter mellan könen i fråga om tillgång till och kontroll av resurser för anpassning till klimatförändringar.

Tryggsad livsmedelsförsörjning, nutrition, ett hållbart jordbruk, bekämpning av markförsämring samt vatten och sanitet

41. Europaparlamentet välkomnar det faktum att livsmedels- och näringstrygghet har blivit ett prioriterat område för den nya globala utvecklingsramen, och välkomnar införandet av ett självständigt mål för att avskaffa svält, uppnå livsmedelstrygghet och förbättrad nutrition samt främja ett hållbart jordbruk i den öppna arbetsgruppens slutdokument. Parlamentet konstaterar att kvinnliga jordbrukare har särskilda behov i fråga om livsmedelstrygghet som behöver tas i beaktande när den nya ramen utarbetas.

Tisdagen den 25 november 2014

42. Europaparlamentet betonar vikten av att man behandlar kopplingarna mellan förbättrad produktivitet i hållbart jordbruk och fiske och mindre livsmedel som går till spillo, öppen förvaltning av naturresurser och anpassning till klimatförändringar.

43. Europaparlamentet påpekar att säkert landinnehav för småbrukare, där man beaktar traditionella markrättigheter, både stimulerar den lokala ekonomin och ökar livsmedelstryggheten.

44. Europaparlamentet efterlyser ett synsätt där man går längre än till livsmedelstrygghet och i stället ser mat som en grundläggande mänsklig rättighet, i syfte att kunna fastställa ett tydligt mål för "Ingen svält" och få ett slut på den skandal som svält är senast 2025. Parlamentet framhåller att insatser för att avskaffa svält, undernäring och fenomenet "dold svält" särskilt bör inriktas på barn och ammande kvinnor.

45. Europaparlamentet betonar vikten av att åtagandena från Rio+20 om markförsämring i alla länder och FAO:s riktlinjer om rätten till mat och om landinnehav genomförs. Parlamentet understryker att det är viktigt med global god samhällsstyrning om man ska kunna förebygga markrofferi.

46. Europaparlamentet betonar att god samhällsstyrning i marksektorn behöver stärkas och mark måste skyddas från den allt större risken att tas över av företagskonsortier.

47. Europaparlamentet framhåller vikten av allmän tillgång till rent vatten, sanitet och integrerad vattenhantering. Parlamentet betonar att man måste vidta åtgärder för att minska användningen av farliga kemikalier och förebygga föroreningar.

Häsovård och utbildning

48. Europaparlamentet anser att hälsovården är avgörande för samhällens ekonomiska och sociala utveckling. Parlamentet uppmanar därför EU att fokusera på att främja ett rättvist, allmänt och hållbart hälsoskydd i den nya globala ramen, med särskild inriktning på barn- och mödravård till ett överkomligt pris, inklusive ett ambitiöst mål för förhindrande av sådana dödsfall bland mödrar, nyfödda och barn som kan förebyggas, samt för att få ett slut på epidemierna av aids, tuberkulos, malaria och andra överförbara sjukdomar.

49. Europaparlamentet erkänner hälsa som en mänsklig rättighet, och belyser betydelsen av förbättrad allmän tillgång till hygien och till sjukvård och sjukförsäkringar av hög kvalitet, inklusive vård för sexuell och reproduktiv hälsa. Parlamentet uppmanar EU att lägga särskild vikt vid förebyggande av utestängning och diskriminering av de mest sårbara grupperna i fråga om hälsosystem.

50. Europaparlamentet framhåller att det är mycket viktigt att fortsätta förbättra tillgången till vatten, sanitet och hygien, eftersom detta är en övergripande fråga som påverkar uppnåendet av andra mål i agendan för perioden efter 2015, inklusive hälsa, utbildning och jämställdhet mellan kvinnor och män.

51. Europaparlamentet betonar att utbildning är en nyckelfaktor för att man ska kunna utveckla självförsörjande samhällen. Parlamentet uppmanar enträget till att tillgången till utbildning av hög kvalitet på alla nivåer återspeglas i den nya globala utvecklingsramen, och att ramen dessutom bör ta itu med problemet med tillgång till utbildning i nöd- och krissituationer. Parlamentet framhåller att ett deltagande medborgarskap bör uppnås genom ett fullt utnyttjande av medborgerliga och politiska rättigheter och kunskapsbaserade och innovativa samhällen.

52. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att främja prioriteringen att avskaffa ojämlikheter i tillgång till hälsa och utbildning i ramen för perioden efter 2015, och att inkludera särskilda åtgärder för att nå sådana missgynnade individer och grupper som riskerar att diskrimineras.

Tisdagen den 25 november 2014

Kvinnors centrala roll i den globala utvecklingsramen för perioden efter 2015

53. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kvinnors och flickors egenmakt och vikten av jämställdhet mellan kvinnor och män prioriteras i den öppna arbetsgruppens slutdokument, med beaktande av den centrala roll som kvinnor spelar i den nya globala utvecklingsramen. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja arbetsgruppens begäran om att jämställdhet mellan kvinnor och män ska vara ett särskilt mål, samtidigt som man säkerställer att jämställdhetsperspektivet integreras i alla mål, och att främja införandet av långtgående mål i samband med kvinnors och flickors rättigheter såväl som ett utökat genomförande av dessa mål.

54. Europaparlamentet framhåller åter att det måste framgå tydligt av den nya ramen att alla former av diskriminering och våld mot kvinnor och flickor ska stoppas. Parlamentet understryker att all lagstiftning och alla metoder som är diskriminerande måste avskaffas. Parlamentet uppmanar enträget EU att göra avskaffandet av alla former av våld, till exempel våld i hemmet, människohandel, sexuellt utnyttjande och sexuella trakasserier, och alla skadliga sedvänjor, såsom barn- eller tvångsäktenskap och kvinnlig könsstympning, till en av de högsta prioriteringarna på området för mänskliga rättigheter i den nya globala ramen.

55. Europaparlamentet anser att den globala agendan för perioden efter 2015 bör sända ett tydligt meddelande om kvinnors deltagande i beslutsfattandet.

56. Europaparlamentet betonar att man måste säkerställa lika tillträde till arbetsmarknaden för kvinnor och män, och lika lön för likvärdigt arbete överallt. Parlamentet konstaterar att den rätt som kvinnor med barn har att behålla sitt arbete samtidigt behöver skyddas.

57. Europaparlamentet understryker att flickor måste få bättre tillgång till utbildning på alla nivåer, och att könsspecifika hinder för lärande måste avskaffas.

58. Europaparlamentet belyser betydelsen av en garanterad allmän tillgång till hälsovård såsom familjeplanering, inklusive vård för sexuell och reproduktiv hälsa och därtill hörande rättigheter.

59. Europaparlamentet påpekar att man behöver införa specifika effektiva skyddsordningar för migrerande kvinnor, och erkänner betydelsen av kvinnors rätt att migrera och integrera sig i en ny kultur.

Hållbar tillväxt för alla, sysselsättning och skapande av arbetstillfällen med anständiga arbetsvillkor

60. Europaparlamentet betonar att en hållbar tillväxt för alla, i kombination med skapande av arbetstillfällen med anständiga arbetsvillkor och resurseffektivitet, som syftar till en övergång till en mer hållbar konsumtions- och produktionsmodell, samt åtgärder för att begränsa klimatförändringarna är avgörande för att agendan för perioden efter 2015 ska bli en framgång. Parlamentet anser att det är absolut nödvändigt att fastställa kvalitativa indikatorer för att mäta både i vilken grad utvecklingen är inkluderande och hållbar och i vilken utsträckning de sämst lottade och mest sårbara gruppernas behov tillgodoses.

61. Europaparlamentet framhåller att man måste övervaka i vilken grad den ekonomiska utvecklingen inkluderar de sämst lottade och mest sårbara grupperna och i vilken utsträckning löner är kopplade till ökad produktivitet. Parlamentet påminner om att det är statens ansvar att tillhandahålla grundläggande sociala tjänster till sina medborgare, och på så sätt bidra till att utrota fattigdom. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att utvecklingsländerna inför nationellt fastställda miniminivåer för social trygghet och bestämmelser om minimilön.

62. Europaparlamentet uppmanar EU att främja en miljö som är gynnsam för företagsamhet, handel, investeringar och innovation, vilket kommer att bidra till mindre ojämlikheter och större social rättvisa.

63. Europaparlamentet betonar att barnarbete stegvis måste avskaffas i den nya globala utvecklingsramen.

Tisdagen den 25 november 2014

64. Europaparlamentet efterlyser en ny global ram som skapar ett mer rättvist och hållbart handelssystem som bygger på dialog, öppenhet och respekt och som strävar efter större rättvisa i den internationella handeln. Parlamentet anser att handel med rättvisemärkta produkter är ett exempel på ett framgångsrikt partnerskap som omfattar många aktörer i världen och på olika nivåer i försörjningskedjan och som säkrar marknadstillträde för missgynnade producenter, särskilt kvinnor, som garanterar hållbara försörjningsmöjligheter, respekterar arbetsnormerna, stegvis avskaffar barnarbete och främjar miljövänligt jordbruk och hållbara produktionsmetoder.

65. Europaparlamentet framhåller att den nya globala ramen måste främja ett universellt, insynsvänligt, regelbaserat, öppet, icke-diskriminerande och rättvist multilateralt handelssystem inom ramen för WTO. Parlamentet uppmanar EU att ompröva sin strategi för hållbar utveckling, inklusive handel med rättvisemärkta produkter.

66. Europaparlamentet efterlyser stöd för utvecklingen av miljövänliga initiativ, såsom skapandet av gröna arbetstillfällen.

67. Europaparlamentet framhåller att ungdomsarbetslösheten måste tas upp i den nya utvecklingsramen.

Den privata sektorn

68. Europaparlamentet betonar att den privata sektorn kan vara en drivande kraft för att få till stånd en hållbar tillväxt för alla, när man beaktar viktiga utvecklingsprinciper såsom mänskliga rättigheter, arbetstagares rättigheter, mekanismer för företags ansvarighet och öppenhet, dialog mellan arbetsmarknadens parter och miljörelaterade åtaganden. Parlamentet uppmanar EU att stödja uppförandet av regelverk som kan minska onödig byråkrati, främja god samhällsstyrning, bekämpa mutor och korruption och främja skapande av sysselsättning. Parlamentet insisterar på att multinationella företags sociala ansvar måste förbättras genom lagligen bindande bestämmelser. Parlamentet anser i detta sammanhang att den privata sektorn bör vara en drivande kraft för att få till stånd en hållbar tillväxt för alla.

69. Europaparlamentet efterlyser öppna och rättvisa regler för tillträde till lokala och internationella marknader, så att alla aktörer har lika möjligheter.

70. Europaparlamentet påpekar att företagens sociala ansvar bör utgöra ett viktigt inslag i den nya ramen.

71. Europaparlamentet uppmanar EU att se till att alla bistandsflöden för den privata sektorn följer principerna för effektivitet i utvecklingsarbetet och säkerställer att den privata sektorn i utvecklingsländerna är inriktad på att lyfta människor ur fattigdom.

72. Europaparlamentet välkomnar rådets rekommendation att större fokus ska läggas på stöd till små och medelstora företag genom att man skapar en miljö som gynnar småföretagsägare och underlättar tillgången till finansiering och vidareutbildning.

73. Europaparlamentet stöder särskilt vidare utveckling av initiativet för socialt företagande på området för utvecklingssamarbete. Parlamentet vill se att nya verktyg skapas som bättre stöder samarbetet mellan små och medelstora företag i utvecklade länder och utvecklingsländer.

74. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att prioritera skatterättvisa och mobilisering av inhemska resurser i agendan för perioden efter 2015, eftersom detta skulle spela en stor roll i omformningen av samhällen, utrotningen av fattigdom och minskningen av ojämlikheter.

Det civila samhället

75. Europaparlamentet inser att det behövs en strategi som bygger på deltagande i den nya utvecklingsramen och som bör syfta till att involvera aktörer på alla nivåer, och understryker den avgörande roll som spelas av organisationer i det civila samhället, inklusive kvinnoorganisationer, med tanke på den centrala roll som kvinnor spelar i global utveckling i fråga om att möjliggöra utveckling och främja universalitet, jämlikhet, inkludering, ansvarighet och öppenhet. Parlamentet betonar att en dialog med organisationer på lokal nivå bör inledas, och att människors och samhällens direkta deltagande bör underlättas.

Tisdagen den 25 november 2014

76. Europaparlamentet betonar den särskilda roll som organisationer i det civila samhället spelar när det gäller att främja rättsstatsprincipen, rättvisa, mänskliga rättigheter och demokratiska principer, särskilt i länder där statsbyggandet befinner sig på ett tidigt stadium och där statens och administrationens kapacitet är begränsad.

Lokala myndigheter och nationella parlament

77. Europaparlamentet understryker att lokala myndigheter och nationella parlament måste inkluderas i planerings- och genomförandestadiet i utvecklingsarbetet och i flödet av ekonomiskt bistånd. Parlamentet betonar att detta kräver ett verkligt deltagande tidigt i utvecklingsfasen, och att man därför måste acceptera och förstärka decentraliserat offentligt bistånd.

IV. Mobilisering av finansiella resurser

78. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att uppfylla sitt åtagande att avsätta minst 0,7 % av BNI till offentligt utvecklingsbistånd, och att av detta avsätta minst 0,2 % till de minst utvecklade länderna och andra mycket sårbara stater. Parlamentet uppmanar EU att anta en samstämd och övergripande internationell strategi för finansiering efter 2015. Parlamentet upprepar att EU måste fortsätta ett nära samarbete med andra givare för att ta fram nya innovativa finansiella mekanismer, såsom skatten på finansiella transaktioner.

79. Europaparlamentet betonar att man i samband med utveckling måste respektera principen om egenansvar, och betonar att den politiska dialogen mellan givare och partnerländer måste intensifieras.

80. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att det offentliga utvecklingsbiståndet måste förbli ryggraden för EU:s politik för utvecklingssamarbete när det gäller att utrota fattigdomen.

81. Europaparlamentet uppmanar EU att utvärdera mekanismerna för kombinerad finansiering i syfte att säkerställa att de är öppna för insyn och redovisningsbara och har en tydlig inverkan på hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra riktlinjer som grundas på harmoniserade strategier för minskad fattigdom.

82. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning om att kampen mot korruption, penningtvätt, skatteundandragande och skatteflykt, skatteparadis, olagliga kapitalflöden och skadliga skattestrukturer bör göras till främsta prioritet vid finansiering av utveckling. Parlamentet påminner om att utvecklingsländerna beräknas ha förlorat nära 6 miljarder US-dollar i olagliga finansiella flöden under det senaste årtiondet, vilket långt överstiger det offentliga utvecklingsbiståndet under samma period, och betonar därför att det är viktigt att öppenheten och global god samhällsstyrning ökar.

83. Europaparlamentet uppmanar EU att underlätta offentlig-privata partnerskap när så är möjligt och att som prioritet ta till vara den erfarenhet och sakkunskap och de förvaltningssystem som finns i den privata sektorn, i partnerskap med offentliga resurser.

84. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta stödja utvecklingsländerna i deras arbete med att öka mobiliseringen av offentliga och privata inhemska resurser, och hjälpa dem att införa rättvisa, hållbara och jämlika skattesystem som kan leda till fattigdomsminskning och minskat biståndsberoende.

V. Indikatorer och ansvarsskyldighet

85. Europaparlamentet betonar att man måste ha tillgängliga och uppdelade tillförlitliga uppgifter för att kunna utforma lämpliga strategier för den nya ramen och för att ställa regeringar och det internationella samfundet till svars.

Tisdagen den 25 november 2014

86. Europaparlamentet understryker att det behövs starka ansvarighetsmekanismer för att man ska kunna säkerställa att såväl utvecklade länder som utvecklingsländer uppfyller sina åtaganden och effektivt tar itu med den fattigdom och de hållbarhetsutmaningar som ramen för perioden efter 2015 kommer att ta upp. Parlamentet framhåller att ramen måste vara evidensbaserad, och innehålla finansiella mål och starka övervaknings- och ansvarighetsmekanismer på alla nivåer. Parlamentet påminner om att övervakningsmekanismerna bör innehålla en granskningsprocess som baseras på öppenhet och insyn.

o

o o

87. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare och ordföranden i den öppna arbetsgruppen för framtagande av mål för en hållbar utveckling.

Tisdagen den 25 november 2014

P8_TA(2014)0060

Sysselsättningsaspekter och sociala aspekter av Europa 2020-strategin

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2014 om Europa 2020-strategins sysselsättningsmässiga och sociala aspekter (2014/2779(RSP))

(2016/C 289/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artiklarna 2 och 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 mars 2014 *En genomgång av strategin Europa 2020 för smart, hållbar tillväxt för alla* (COM(2014)0130),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 20 och 21 mars 2014,
- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 13 november 2013 *En inre marknad för tillväxt och sysselsättning: En analys av de framsteg som gjorts och kvarvarande hinder i medlemsstaterna – Bidrag till den årliga tillväxtundersökningen 2014* (COM(2013)0785),
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution från den 17 juli 2014 om ungdomssysselsättning ⁽³⁾,
- med beaktande av frågorna till rådet och kommissionen om Europa 2020-strategins sysselsättningsmässiga och sociala aspekter (O-000076/2014 – B8-0035/2014 och O-000077/2014 – B8-0036/2014),
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Det integrerade perspektivet i Europa 2020-strategin tydliggör principen att smart, hållbar tillväxt för alla inte kan förverkligas utan att alla de fem överordnade målen uppnås.
 - B. Trots Europa 2020-strategins integrerade karaktär har det inom andra politiska områden inte tagits tillräcklig hänsyn till de finanspolitiska konsolideringsåtgärdernas sociala konsekvenser och till behovet av att bevara en adekvat nivå på de sociala investeringarna, som är en utvecklings- och tillväxtfrämjande faktor.
 - C. EU är långt från att klara Europa 2020-strategins överordnade mål för sysselsättning och fattigdomsminskning.
 - D. Arbetslösheten har stigit kontinuerligt i vissa medlemsstater sedan Europa 2020-strategin infördes 2010 och uppgick 2014 till alarmerande höga 10,1 % för EU-28, med 24,6 miljoner arbetslösa i unionen och antalet fattiga arbetstagare är även det på väg upp. Läget är ännu värre i de yttersta randområdena, där den genomsnittliga arbetslösheten ligger på 24 %, bland ungdomar 51 % ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0010.

⁽⁴⁾ Se EU Employment and Social Situation, Quarterly Review, Eurostat, september 2014.

Tisdagen den 25 november 2014

- E. Antalet människor som riskerar fattigdom eller social utestängning har ökat med 10 miljoner sedan 2008 till över 122,6 miljoner, vilket innebär att en person av fyra är drabbad. Även skillnaderna mellan medlemsstaterna ökar. Andelen personer som riskerar fattigdom i EU ligger i genomsnitt på 24,8 %, medan motsvarande siffra bland barn (0–18 år) ligger på 28 %; dessa siffror har stigit sedan Europa 2020-strategin sjösattes 2010.
- F. Bland personer med funktionsnedsättning är fattigdomsnivån 70 % högre än genomsnittet, vilket delvis beror på bristande tillträde till arbetsmarknaden.
- G. Det behövs ytterligare 16 miljoner medborgare i arbete för att nå målet på 75 procents sysselsättning år 2020.
- H. Enligt kommissionens senaste prognoser väntas arbetslösheten i EU sjunka endast försumbart – till 10,4 % år 2015.
- I. De höga arbetslöshetssiffrorna i EU hänger samman med dess minskande produktionsbas inom industri och tillverkning.
- J. Reformerna måste fortsätta för att medborgarnas krav på sysselsättning och social trygghet ska kunna tillgodoses.
- K. Skillnaderna i sysselsättningstal mellan olika medlemsstater och regioner växer, vilket leder till en polarisering mellan EU:s kärna och periferi och riskerar att förvärra den sociala obalansen på lång sikt.
- L. Enligt artikel 174 i EUF-fördraget ska EU utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning, även i regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar.
- M. För att motverka krisen har de offentliga utgifterna i vissa av medlemsstaterna skurits ned drastiskt samtidigt som efterfrågan på social trygghet har ökat på grund av ökad arbetslöshet. De statliga budgetmedlen för social trygghet har dessutom blivit än mer ansträngda genom att avgiftsinbetalningarna minskat till följd av att många förlorat arbetet eller fått sänkt lön, vilket allvarligt äventyrar den europeiska sociala modellen.
- N. I regioner med allvarliga naturbetingade eller demografiska nackdelar är sysselsättningen ofta lägre och det är svårare att tillgå offentliga tjänster som utbildning och hälso- och sjukvård.
- O. Ungdomsarbetslösheten kvarstår som ett växande bekymmer och har nått alarmerande höga 23,3 % (EU-genomsnittet 2013); bland de unga går över 40 % på tillfälliga kontrakt och nästan 25 % arbetar deltid.
- P. Arbetslöshet och ungdomsarbetslöshet hänger även samman med frånvaron av verksamma åtgärder för att stimulera offentliga investeringar inom innovation, forskning och utveckling, yrkeskvalifikation och yrkeskompetens, som är drivkrafter för ekonomisk tillväxt och för att skapa stordriftsfördelar.
- Q. I februari 2013 antog kommissionen paketet om sociala investeringar.
- R. Inom ramen för Europa 2020-strategin har landsspecifika rekommendationer för främjandet av kvinnors sysselsättning riktats till 13 medlemsstater.
- S. Den stigande anställningsgraden bland kvinnor beror i vissa länder huvudsakligen på ökningen av deltidsarbete. Uttryckt i heltidsekvivalenter har endast 53,5 % av den kvinnliga arbetskraften en anställning i EU. Deltidssysselsättningen uppgick 2012 till 32,9 % för kvinnor och 8,4 % för män.

Tisdagen den 25 november 2014

- T. Europeiska socialfonden stöder försöken att nå målen för Europa 2020 genom åtgärder för att bekämpa arbetslösheten, med särskild inriktning på ungdomar. Det av Jean-Claude Juncker utlovade investeringspaketet på 300 miljarder euro bör användas till uppnåendet av Europa 2020-målen. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt fattigdomsminskning och åt skapande av kvalitetsjobb.
- U. I sina slutsatser av den 27 juni 2014 framhöll Europeiska rådet att den nuvarande arbetslösheten i EU är oacceptabelt hög och enades därför om en strategisk agenda med stark inriktning på sysselsättning, tillväxt och konkurrenskraft.
- V. Samtidigt som EU är på väg att uppnå sina mål i fråga om skolavhopp finns det alltså stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller andelen elever som lämnar skolan i förtid. En minskning av andelen avhopp från skolan skulle öka ungdomars anställbarhet.
- W. Inkomstskillnaderna har ökat; år 2012 tjänade de 20 procent som var högst avlönade 5,1 gånger mer än de 20 procent som var lägst avlönade – ytterligare en indikator på de växande sociala skillnaderna inom och mellan medlemsstaterna. Denna växande ojämlikhet riskerar att destabilisera samhällena i Europa och måste bekämpas genom tillväxtfrämjande åtgärder på sysselsättningsområdet, tillgång till allmänna kunskaper och genom att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet.
- X. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt både jämställdhetsintegrering och politiska åtgärder som är riktade mot kvinnor i syfte att uppnå Europa 2020-strategins överordnade mål för sysselsättning och fattigdomsminskning och minska den kvarstående klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning och fattigdom.
- Y. Demografiska utmaningar och åldrande befolkningar kommer även fortsättningsvis att påverka medlemsstaternas möjligheter att uppnå Europa 2020-målen.
- Z. Kommissionen pekar på makroekonomiska obalanser och disparata arbetsmarknadsresultat i medlemsstaterna, särskilt med avseende på ungdomsarbetslösheten.
- AA. Ökande ekonomisk tillväxt är i sig ingen garant för mer anständiga arbetstillfällen, minskad fattigdom eller minskad social ojämlikhet, utan det krävs att rätt politiska val görs för att dessa mål ska kunna uppnås.
- AB. Social-, sysselsättnings- och skattepolitiken samt den ekonomiska politiken är mycket tätt sammankopplade, men ändå arbetar kommittén för socialt skydd, sysselsättningskommittén, kommittén för ekonomisk politik samt den ekonomiska och finansiella kommittén relativt isolerat med dessa frågor, vilket hindrar en integrerad utformning av politiken.
1. Europaparlamentet beklagar att den nuvarande politiken fortsatt fokuserar på ekonomisk tillväxt utan att ta hänsyn till behovet av en inkluderande, rättighetsbaserad och hållbar strategi. Parlamentet betonar att tillväxtens fördelar måste spridas över hela samhället för att tillväxten ska bli hållbar.

Tisdagen den 25 november 2014

2. Europaparlamentet beklagar att de årliga tillväxtundersökningar och de landsspecifika rekommendationer som hittills antagits som ett led i den europeiska planeringsterminens årliga cykler inte har kopplats tillräckligt till målen om sysselsättning, fattigdomsminskning och utbildning i Europa 2020-strategin. Parlamentet beklagar att de sociala trygghetssystemens betydelse som centrala instrument för att stabilisera ekonomin och samhället och minska fattigdomen inte tas tillräckligt i beaktande. Parlamentet efterlyser mer resoluta insatser för att vägleda och samordna EU-politiken, så att man hjälper till att stärka den inre marknaden i syfte att åtgärda hinder mot dess funktion och ta vara på dess möjligheter att främja en smart och hållbar tillväxt för alla och skapa arbetstillfällen. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att uppnåendet av Europa 2020-målen prioriteras i de kommande landsspecifika rekommendationerna.
3. Europaparlamentet värdesätter det pågående arbetet med "Bortom tillväxt", för vilket det italienska ordförandeskapets insatser tjänar som exempel, och anser att detta bör bidra till översynen av Europa 2020-strategin. Parlamentet hänvisar till sin ståndpunkt i resolutionen av den 8 juni 2011 *Bortom BNP – Att mäta framsteg i en föränderlig värld* ⁽¹⁾.
4. Europaparlamentet efterlyser i Europa 2020-strategin en obligatorisk benchlearning-princip i medlemsstaternas politik, särskilt beträffande den europeiska arbetsmarknaden. En sådan skulle leda till införandet av effektiv övervakning och registrering av modeller och metoder för bästa praxis i Europa med fokus på minskning av arbetslösheten, särskilt bland unga. Detta skulle leda till riktmärkning och rangordning av relevanta nationella exempel, med konkreta politiska konsekvenser till följd av dessa resultat i alla medlemsstater.
5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inta en mer målmedveten och konkret hållning när de omsätter EU-målen i egna nationella mål. I synnerhet uppmanar parlamentet till att målen om sysselsättning, fattigdomsminskning och utbildning måste delas upp efter ålder och kön för att underlätta riktmärkning.
6. Europaparlamentet anser det oerhört viktigt för EU:s konkurrenskraft att målen för återindustrialisering uppnås och att nylanseringen av en verklig europeisk industripolitik skulle kunna främja tillväxt och skapa nya arbetstillfällen av hög kvalitet.
7. Europaparlamentet vill se ett varvat utbildningssystem, som ska fungera på nationell eller regional nivå på ett flexibelt sätt, samt en effektiv arbetsförmedling tätt knuten till det europeiska nätverket. Parlamentet uppmanar dessutom till att förverkliga koncept och mätningar för ett verkligt livslångt lärande på arbetsmarknaden i syfte att höja äldre arbetstagares kvalifikationer.
8. Europaparlamentet erinrar om arbetsmarknadsparternas betydelse för arbetsmarknadspolitiken och poängterar att samråd med dem bör vara en integrerad del av processen. Parlamentet uppmanar därför rådet, kommissionen och medlemsstaterna att öka arbetsmarknadsparternas deltagande i syfte att säkerställa ett framgångsrikt genomförande av Europa 2020-strategin.
9. Europaparlamentet efterlyser en plattform för arbetsmarknadens parter som kombinerar arbetsgivarnas och arbetstagarnas intressen.
10. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att se till att alla ökning av sysselsättningsgraden är resultatet av fler kvalitetsjobb i den europeiska ekonomin.
11. Europaparlamentet beklagar att ökningarna av sysselsättningsgraden delvis har varit resultatet av otrygga anställningsformer, såsom nolltidskontrakt, falskt egenföretagande och ofrivillig deltid. Parlamentet är bekymrat över att sådana arbetstillfällen inte ger arbetstagarna en anständig försörjning och adekvata arbetsrättigheter.
12. Europaparlamentet framhåller att arbets kvalitet är en förutsättning för att få fler människor i sysselsättning och hålla kvar dem i arbete längre och därför även en förutsättning för att uppnå Europa 2020-strategins sysselsättningsmål. Parlamentet framhåller följaktligen att sysselsättningsindikatorerna inte bara bör fokusera på antalet människor som hittar ett arbete utan även på arbetets kvalitet för att ge en helhetsbild av de nationella arbetsmarknaderna.

⁽¹⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 81.

Tisdagen den 25 november 2014

13. Europaparlamentet anser att alla medlemsstater bör lämna in nationella rapporter om de årliga framstegen med uppnåendet av Europa 2020-strategins mål. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att tillhandahålla en årlig framstegsrapport om genomförandet av Europa 2020-strategin och alla dess överordnade mål.

14. Europaparlamentet välkomnar att resultattavlan för viktiga sysselsättningsmässiga och sociala indikatorer för första gången använts i årets cykel. Parlamentet kräver att ytterligare indikatorer införs, såsom barnfattigdomsnivåer, tillgång till vård och hemlöshet. Parlamentet vill se ytterligare analys av vad som kännetecknar olika befolkningsgrupper i medlemsstaterna som lever i fattigdom, så att de politiska insatserna blir mer koncentrerade. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU att använda resultattavlan som en mekanism för tidig varning i syfte att utveckla lämpliga strategier.

15. Europaparlamentet vill se en omviktning av strategins finansiella och ekonomiska prioriteringar tillsammans med starka sociala prioriteringar, så att socialpolitiken stärks. Parlamentet framhåller att sysselsättningsmässiga och sociala hänsyn måste jämföras med makroekonomiska under den europeiska planeringsterminen. Vidare vill parlamentet att rådet för sysselsättning och socialpolitik och Ekofinrådet håller gemensamma möten för att nå fram till en samstämmig ståndpunkt.

16. Europaparlamentet anser att målet att skapa sysselsättning och arbetstillfällen av hög kvalitet (liksom resurseffektivitet) måste bli effektivare och synligare i Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ, särskilt initiativen Ett resurseffektivt Europa, Innovationsunionen, En digital agenda och Industripolitik, bland annat genom att kvantifierbara sysselsättningsindikatorer inkluderas i de tillhörande resultattavlorna.

17. Europaparlamentet anser dessutom att det är viktigt att man i de sysselsättningsindikatorer och sociala indikatorer som ingår i resultattavlan systematiskt bör skilja på män och kvinnor i framtida övningar.

18. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att snarast möjligt fullborda reformen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU), särskilt genom förhandssamordning av framtida större ekonomiska reformplaner, dess sociala konsekvensbedömning samt tillhörande solidaritetsmekanismer. Parlamentet vill att denna samordning ska understödjas av en omfattande för- och efterhandsbedömning av de sociala och jämställdhetsmässiga konsekvenserna.

19. Europaparlamentet erinrar om att kostnaderna för unga som varken arbetar eller studerar (utebliven inkomst, uteblivna skatteintäkter och ökade sociala transfereringar) i EU enligt Eurofund ökade från 153 miljarder euro 2011 till 162 miljarder euro 2012, och att det enligt Internationella arbetsorganisationen (ILO) krävs sammanlagt 21 miljarder euro för att bidra till att lösa problemet med ungdomsarbetslösheten i euroområdet. Parlamentet anser därför att det krävs ökad EU-finansiering om Europa 2020-strategins mål på 75 procents sysselsättning ska kunna nås. Parlamentet framhåller att tidigareläggning av anslagen (frontloading) inte innebär nya pengar och medför en risk att finansieringen hopar sig i början när utnyttjandegraden är låg och tar slut när utnyttjandegraden är hög; detta gör arbetet för projekttagare på fältet svårare och mer oförutsägbart. Parlamentet anser vidare att kommissionen måste förse medlemsstaterna och deras offentliga arbetsförmedlingar med omfattande och exakta riktlinjer om hur deras program kan bli stödberättigade enligt ungdomssysselsättningsinitiativet.

20. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna måste bli mer lyhörda för arbetsmarknadens behov, särskilt genom att skapa starka band mellan utbildningens och arbetets värld.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att få Europeiska socialfonden och de övriga europeiska struktur- och investeringsfonderna nära kopplade till Europa 2020-strategins politiska prioriteringar för att stärka deras roll som strategins finansiella pelare.

22. Europaparlamentet framhåller att genomförandet av ungdomsgarantin måste övervakas, så att medlemsstaterna hålls ansvariga för vad de förbundit sig till i rekommendationen om ungdomsgarantin.

Tisdagen den 25 november 2014

23. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att – i syfte att nå målet på 75 % sysselsättning – förbättra ledarskaps- och företagarkompetensen hos unga människor, så att nya och nystartade företag kan utnyttja nya marknader och förverkliga sin tillväxtpotential och så att unga människor kan bli arbetsgivare och inte bara arbetstagare.

24. Europaparlamentet välkomnar de program inom ungdomssysselsättningsinitiativet som införts i vissa medlemsstater, men betonar att 6 miljarder euro inte räcker för att lösa ungdomsarbetslöshetsproblemet i EU. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lösa frågan om finansiering efter perioden 2014–2015.

25. Europaparlamentet välkomnar kommissionsordförande Jean-Claude Junckers uttalande om ett omfattande investeringsprogram för att bekämpa arbetslösheten. Parlamentet framhåller behovet av ökade investeringar (i infrastruktur, forskning och utveckling, gröna jobb och fullbordandet av den inre digitala marknaden), som ska inriktas på att behålla och skapa arbetstillfällen i enlighet med Europa 2020-strategins investeringar och där man inte bara tittar på utan insatserna även beaktar de reella politiska resultaten. För att skapa mer långsiktiga fördelar framhåller parlamentet att sådana satsningar skulle kunna riktas in på infrastruktur för formell och icke-formell utbildning av hög kvalitet och på avlägsnande av hinder så att tillgången blir mer jämlik. Parlamentet uppmuntrar till att dessa satsningar kopplas ihop med konkreta sysselsättningsmål och fattigdomsrelaterade mål, med tanke på att satsningar på områden som offentliga tjänster av hög kvalitet också är viktiga för att nå målen om ett inkluderande samhälle.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta speciell hänsyn till de yttersta randområdena, vilkas naturbetingade nackdelar, däribland deras avlägsna läge, geografiska fragmentering, bräckliga ekonomier och naturliga begränsningar, leder till ökad ojämlikhet när det gäller tillgången till arbetstillfällen, praktikplatser och utbildning för befolkningarna. Parlamentet betonar att dessa regioner därför kräver särskilda förstärkta mekanismer för att genomföra investeringsprogram i syfte att uppnå Europa 2020-strategins mål och frigöra sin ekonomiska och sociala utvecklingspotential.

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fokusera på sektorer med hög tillväxts- och sysselsättningspotential, som den gröna sektorn, den vita sektorn och IKT.

28. Europaparlamentet rekommenderar att man inom ramen för ett nytt investeringsprogram mot arbetslöshet fokuserar på att bekämpa ungdomsarbetslösheten, som i dag är ett av de allvarligaste problemen i EU. I detta syfte bör man lägga ökade medel på Erasmus för unga företagare för att effektivare stötta ungdomars företagande och ungdomars rörlighet, som ett effektivt sätt att bekämpa arbetslöshet, fattigdom och social utestängning bland ungdomar.

29. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att integrera en jämställdhetspelare i Europa 2020-ramen, så att man kan mäta framstegen med att minska skillnaderna i sysselsättning mellan könen och möjliggöra att de politiska åtgärderna i den årliga tillväxtundersökningen som ska reflekteras i de landsspecifika rekommendationerna.

30. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att genomföra paketet om sociala investeringar, däribland följande: meddelandet *Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning*; rekommendationen *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid*; följande arbetsdokument från kommissionen (ej översatta till svenska): Evidence on Demographic and Social Trends, Active Inclusion of People Excluded from the Labour Market, Social Services of General Interest, Long-term care in ageing societies, Confronting Homelessness in the European Union, Investing in Health samt Social investment through the European Social Fund.

31. Europaparlamentet noterar att tidtabellen och förfarandena i den europeiska planeringsterminen har tagits fram på ett sätt som inte ger parlamentet någon formell roll i cykeln och därigenom inte ger det tillräckligt med tid att överlägga före Europeiska rådets vårmöte.

Tisdagen den 25 november 2014

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avskaffa onödiga administrativa bördor för egenföretagare, mikroföretag och små och medelstora företag, och att förbättra förutsättningarna för nystartade företag.
33. Europaparlamentet framhåller behovet av att flytta skattebördan från arbete till andra former av hållbar skatt för att främja tillväxt och jobbskapande.
34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att främja och förbättra mekanismerna för arbetskraftens rörlighet, särskilt den europeiska webbportalen för rörlighet i arbetslivet Eures och de offentliga arbetsförmedlingarna, för att ge skjuts åt sysselsättningen och ungdomssysselsättningen.
35. Europaparlamentet noterar att Europa 2020-strategins mål ännu inte har uppnåtts och anser, i syfte att uppnå dessa mål, att det bör vidtas starkare åtgärder för att överbrygga den nuvarande klyftan. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att inleda ett offentligt samrådsförfarande för översynen av den europeiska planeringsterminen för att förbättra dess genomslag och legitimitet, som ett led i halvtidsöversynen, med tanke på att planeringsterminen bör bidra till att Europa 2020-strategin når resultat.
36. Europaparlamentet beklagar att Europeiska rådet inte behandlade det överordnade målet om fattigdomsminskning i sina preliminära diskussioner om utvärderingen av Europa 2020-strategin den 20–21 mars 2014.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en strategi som hjälper medlemsstaterna att bekämpa hemlöshet genom integrerade politiska åtgärder och lämpliga sociala investeringar.
38. Europaparlamentet framhåller att den kraftigt ökade ojämlikhet som bevitnats i EU och dokumenterats i planeringsterminens landsrapporter medför betydande demokratiska risker. Parlamentet hänvisar till varningarna från IMF och ILO om att ytterligare förvärrad ojämlikhet i EU riskerar att destabilisera våra samhällen. Parlamentet upprepar sitt krav på högre satta mål och mer precisa och objektiva mätmetoder i syfte att minska ojämlikheter, fattigdom och social utestängning, både inom och mellan medlemsstaterna, särskilt i ljuset av växande sociala skillnader i vissa medlemsstater.
39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta omedelbara åtgärder för att vända trenden med ökande fattigdomsrisik och social utestängning i syfte att uppnå Europa 2020-strategins överordnade mål att rädda minst 20 miljoner människor undan risken för fattigdom eller social utestängning.
40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera tillträde till arbetsmarknaden och adekvat social trygghet för de mest utsatta samhällsmedlemmarna.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta nya konkreta åtgärder inom utbildnings- respektive innovationspolitiken för att stärka komplementariteten mellan tillväxt och bekämpande av ojämlikhet.
42. Europaparlamentet efterlyser ett delmål om minskad barnfattigdom som ska fastställas under halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin.
43. Europaparlamentet vill därför se objektiva indikatorer för "fattigdom", som ska användas för att mäta medlemsstaternas fattigdomsnivåer och hjälpa till att identifiera dem som riskerar utslagning.
44. Europaparlamentet erinrar emellertid om att en fattigdomsindikator inte ger något direkt vittnesmål om upplevd social utestängning, och efterlyser därför förbättrade mätningar av uppfattad social utestängning för att bättre förstå vilka orsakerna är till social utestängning och vilka grupper som är särskilt drabbade.

Tisdagen den 25 november 2014

45. Europaparlamentet är medvetet om att medlemsstaterna är ansvariga för uppnåendet av Europa 2020-strategins mål, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, och att EU stöder dem i deras verksamhet. Parlamentet anser att processen, genom inbördes översyn och utbyte av bästa praxis, kan stödja medlemsstaterna i arbetet med att genomföra de nödvändiga strukturreformerna, förbättra flexibiliteten på arbetsmarknaden och införa villkor som gör att företagen kan skapa arbetstillfällen. Parlamentet framhåller emellertid vikten av att medlemsstaterna vidtar åtgärder i tid, eftersom uteblivna åtgärder skulle få allvarliga konsekvenser för hela EU. Parlamentet vill att nationella parlament samt lokala och regionala myndigheter ska involveras i utformningen och genomförandet av de nationella reformprogrammen, även genom lösningar med flernivåstyre.
46. Europaparlamentet beklagar att den antagna fleråriga budgetramen för 2014–2020, med en budgettilldelning på 960 miljarder euro, innebar den första nettosänkningen av EU-budgeten någonsin. Parlamentet anser att den fleråriga budgetramen inte räcker för att bidra till uppnåendet av Europa 2020-strategins sysselsättningsmässiga och sociala mål. Parlamentet anser därför att halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen är av största betydelse för att ge EU-utgifterna en ny strategisk inriktning med fokus på ekonomisk återhämtning med många arbetstillfällen.
47. Europaparlamentet erinrar om den roll utskottet för sysselsättning och sociala frågor spelar i övervakningen av det faktiska utnyttjandet av Europeiska socialfondens medel, inte minst de 20 procenten för social inkludering, och av hur medlemsstaterna i praktiken har använt denna investeringsresurs för att nå Europa 2020-målen.
48. Europaparlamentet framhåller att sysselsättnings-, fattigdomsminsknings- och utbildningsmålen måste övervakas mer exakt och att jämförbar statistik måste tas fram snabbare. Parlamentet efterlyser därför arbetslöshetstal och indikatorer för risken för fattigdom eller social utestängning, särskilt på Nuts 3-nivå i realtid, så att den aktuella situationen på de nationella arbetsmarknaderna kan bedömas.
49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa ett särskilt ungdomssysselsättningsmål och/eller en särskild integrerad riktlinje för ungdomssysselsättning i samband med halvtidsutvärderingen av Europa 2020-strategin.
50. Europaparlamentet vill att meningsfulla samråd med det civila samhället, utöver de som hålls med arbetsmarknadens parter, systematiskt ska bli en del av Europa 2020-strategin på alla nivåer av processen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram riktlinjer för ett sådant förfarande.
51. Europaparlamentet framhåller att verkliga samråd med det civila samhällets parter inte bara skulle förstärka processens demokratiska legitimitet och chansen att reformerna accepteras av medborgarna och genomförs med framgång, utan även skulle kunna stärka evidensbasen för utvärderingen av reformerna. I detta syfte menar parlamentet att den årliga konferensen mot fattigdom och social utestängning bör knytas närmare den europeiska planeringsterminen.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till resultatet av det pågående offentliga samrådet innan den offentliggör konkreta förslag för halvtidsöversynen av strategin. Parlamentet insisterar likaså på att höras innan de slutliga besluten fattas.
53. Europaparlamentet efterlyser en stark ambition att uppnå målen om klimatförändringar och hållbar energi, eftersom dessa är en integrerad del i smart, hållbar tillväxt för alla.
54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, de nationella parlamenten och Europeiska rådet.
-

Onsdagen den 26 november 2014

P8_TA(2014)0063

FN:s klimatkonferens 2014 – COP 20 i Lima, Peru (1–12 december 2014)**Europaparlamentets resolution av den 26 november 2014 om FN:s klimatkonferens 2014 – COP 20 i Lima, Peru (1–12 december 2014) (2014/2777(RSP))**

(2016/C 289/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till denna,

- med beaktande av partskonferensens trettonde session (COP 13) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens tredje session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP3), som hölls på Bali 2007, samt av handlingsplanen från Bali,

- med beaktande av partskonferensens femtonde session (COP 15) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens femte session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP5), som hölls i Köpenhamn den 7–18 december 2009, samt av Köpenhamnsöverenskommelsen,

- med beaktande av partskonferensens sextonde session (COP 16) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens sjätte session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP6), som hölls i Cancún i Mexiko den 29 november–10 december 2010, samt av Cancúnavtalen,

- med beaktande av partskonferensens sjuttonde session (COP 17) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens sjunde session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP7), som hölls i Durban i Sydafrika den 28 november–9 december 2011, särskilt beslutet rörande Durbanplattformen för förstärkta insatser,

- med beaktande av partskonferensens artonde session (COP 18) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens åttonde session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP8), som hölls i Doha i Qatar den 26 november–8 december 2012, samt av antagandet av avtalet "Doha Climate Gateway",

- med beaktande av partskonferensens nittonde session (COP 19) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens nionde session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP9), som hölls i Warszawa i Polen den 11–23 november 2013, samt av inrättandet av den internationella Warszawamekanismen för förlust eller skada,

- med beaktande av partskonferensens tjugonde session (COP 20) inom ramen för UNFCCC och av partskonferensens tionde session, i dess egenskap av möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP10), som ska hållas i Lima i Peru den 1–12 december 2014,

- med beaktande av EU:s klimat- och energipaket från december 2008,

- med beaktande av kommissionens grönbok av den 27 mars 2013 *En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030* (COM(2013)0169),

Onsdagen den 26 november 2014

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 25 november 2009 om EU:s strategi inför Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15)^f ⁽²⁾ n, av den 10 februari 2010 om resultatet av Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15) ⁽³⁾, av den 25 november 2010 om klimatförändringskonferensen i Cancún (COP 16) ⁽⁴⁾, av den 16 november 2011 om klimatförändringskonferensen i Durban (COP 17) ⁽⁵⁾, av den 22 november 2012 om klimatförändringskonferensen i Doha, Qatar (COP 18) ⁽⁶⁾ och av den 23 oktober 2013 om klimatförändringskonferensen i Warszawa, Polen (COP 19) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 4 februari 2009 om 2050 – Framtiden börjar i dag: rekommendationer för EU:s framtida integrerade politik i klimatförändringsfrågan ⁽⁸⁾, av den 15 mars 2012 om en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050 ⁽⁹⁾ och av den 5 februari 2014 om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av kommissionens samrådsmeddelande av den 26 mars 2013 med titeln *2015 års internationella klimatavtal: Utformningen av den internationella klimatpolitiken efter 2020* (SWD(2013)0097),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 9 mars 2012 om uppföljning av COP 17/CMP 7, av den 15 maj 2012 om snabbstartfinansiering för klimat, av den 18 juli 2011 och 24 juni 2013 om EU:s klimatdiplomati och av den 15 oktober 2013 om EU:s och medlemsstaternas åtagande att trappa upp mobiliseringen av klimatfinansiering,
- med beaktande av EU:s strategi för klimatanpassning från april 2013 och åtföljande arbetsdokument,
- med beaktande av den sammanfattande rapporten från FN:s miljöprogram (Unep) från november 2012 med titeln "The Emissions Gap Report 2012",
- med beaktande av Världsbankens rapporter "Turn Down the Heat: Why a 4 °C Warmer World Must be Avoided", "Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impacts, and the Case for Resilience" och "Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action",
- med beaktande av rapporten från den globala kommissionen om ekonomi och klimat "Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report",
- med beaktande av de tre rapporterna om den femte utvärderingsrapporten (AR5) från arbetsgruppen vid den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), och dess sammanfattande rapport,
- med beaktande av att FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon bjöd in statscheferna till ett klimattoppmöte i september 2014 i syfte att de skulle göra tydliga åtaganden för ytterligare åtgärder mot klimatförändringarna,

⁽¹⁾ EUT L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 77.

⁽⁵⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 83.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0452.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0443.

⁽⁸⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 44.

⁽⁹⁾ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0094.

Onsdagen den 26 november 2014

- med beaktande av Meteorologiska världsorganisationens växthusgasbulletin nr 10 av den 9 september 2014 och av resultatet av Social PreCOP-mötet om klimatförändringar den 4–7 november 2014 i Venezuela,

- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Klimatförändringarna utgör ett akut och potentiellt oåterkalleligt hot mot våra samhällen, den biologiska mångfalden och vår planet och måste därför tas upp på internationell nivå av samtliga parter.

 - B. Klimatförändringarna utgör ett aldrig förut skådat hot mot biosfären, mot tillgången till och försörjningen med livsmedel och vatten, framför allt för de fattiga i flertalet världsdelar, samt mot hälsa, utkomstmöjligheter och ekonomisk utveckling över hela världen. Den utveckling som klimatförändringarna för med sig kan rubba stabiliteten i samhället, både i lokal och mer omfattande skala, vara en drivkraft för problematiska migrationsströmmar och bidra till att framkalla eller underblåsa motsättningar och konflikter.

 - C. De senaste årtiondena har förändringar i klimatet inverkat på de naturliga och mänskliga systemen på alla kontinenter och i alla hav. I många regioner sätter förändrade nederbördsmonster eller smältande snö och is spår i de hydrologiska systemen och påverkar vattenresurserna både kvantitativt och kvalitativt. Glaciärerna fortsätter att krympa över nära nog hela världen på grund av klimatförändringarna, vilket påverkar avrinningen och vattenresurserna längre ner i kedjan.

 - D. Effekterna av klimatförändringarna påverkar även planetens flora och fauna. Som reaktion på de pågående klimatförändringarna har många landlevande arter, sötvattensarter och marina arter genomgått förändringar i fråga om geografiskt utbredningsområde, säsonsaktiviteter, flyttmönster, förekomst och inbördes samspel.

 - E. Enligt vetenskapliga bevis offentliggjorda i 2014 års arbetsgruppsrapporter inom ramen för IPCC:s femte utvärderingsrapport är klimatuppvärmningen ett obestridligt faktum. Klimatförändringarna är verklighet och det är mänskliga aktiviteter som huvudsakligen ligger bakom den uppvärmning som observerats sedan 1900-talets mitt. De utbredda och påtagliga effekterna av klimatförändringarna är redan tydliga i naturliga och mänskliga system på alla kontinenter och i alla hav. Fortsatta utsläpp av växthusgaser kommer att leda till ytterligare uppvärmning och förändringar på land, i atmosfären och i haven i alla jordens regioner. Alla länder, oavsett rikedom, kommer att påverkas av klimatförändringarnas följder. De globala utsläppen av växthusgaser under perioden 2000–2010 var de högsta i människans historia. Utan betydande globala begränsningsåtgärder för att minska växthusgasutsläppen kommer världens genomsnittstemperatur troligtvis att vara upp till 5 °C högre mot slutet av århundradet. IPCC:s slutsatser är att vissa av riskerna med klimatförändringarna är avsevärda och ökar oproportionerligt när temperaturen stiger 1–2 °C.

 - F. IPCC kommer i sin femte utvärderingsrapport fram till att den globala koldioxidbudgeten efter 2011 är 1 010 Gton koldioxid om det ska finnas en rimlig chans att hålla den globala temperaturökningen under 2 °C. De årliga globala utsläppen ligger för närvarande på runt 36 Gton koldioxid, och följaktligen skulle den globala koldioxidbudget som är förenlig med tvågradersmålet bli uttömd om 28 år om utsläppen ligger kvar på samma nivå.

 - G. Det internationellt antagna målet om att begränsa den globala uppvärmningen till under 2 °C är lika viktigt som någonsin förr. IPCC:s femte rapport är tydlig med att vi måste vidta "aggressiva" begränsningsåtgärder fram till 2050 för att undvika att hamna över en tvågradig global temperaturhöjning. Europaparlamentet har begärt att avtalet för perioden efter 2015 ska sikta på en utfasning av de globala koldioxidutsläppen fram till 2050, och detta kräver att koldioxidutsläppen kulminerar så snart som möjligt för att sedan stadigt avta. Någon sådan kulmination är inte inom synhåll, och under 2013 ökade halterna av växthusgaser i atmosfären snabbare än under något annat år sedan 1984.

Onsdagen den 26 november 2014

- H. EU hade 2012 minskat sina utsläpp med 19 % jämfört med 1990 inom ramen för Kyotoprotokollet, samtidigt som dess BNP hade ökat med mer än 45 %, och hade som en följd av detta nästan halverat sin genomsnittliga utsläppsintensitet mellan 1990 och 2012 och minskat sina utsläpp per capita med 25 % ned till 9 koldioxidekvivalentton (inklusive alla gaser och alla utsläppskällor men undantaget sankor). Detta bör beaktas både i diskussionerna om klimatambitionerna före 2020 och i förberedelserna av ambitiösa mål för 2030.
- I. Många länder har av olika skäl, bland annat klimatskydd, resursbrist, resurseffektivitet, energitrygghet, innovation och konkurrenskraft, vidtagit åtgärder för att åstadkomma en grönare ekonomi i industri- och energisektorn. Trots detta ökade de globala koldioxidutsläppen enligt Internationella energiorganet (IEA) till rekordhöga nivåer under 2012, samtidigt som jordytans medeltemperatur och havsnivåerna fortsätter att stiga enligt IPCC.
- J. Enligt International Energy Outlook 2014 väntas världens energiefterfrågan att öka med 56 % mellan 2010 och 2014 ⁽¹⁾, och ska denna efterfrågan kunna tillgodoses kommer koldioxidutsläppen att öka avsevärt. Efterfrågan och utsläppen kommer främst att öka i tillväxtekonomierna. Globalt uppgår subventionerna för fossila bränslen till 1,9 biljoner US-dollar enligt siffror från IMF. USA, Kina och Ryssland ligger i topp med omkring hälften av dessa subventioner ⁽²⁾.
- K. De totala av människan orsakade växthusgasutsläppen fortsatte att öka mellan 1970 och 2010, och de största decennieökningarna i absoluta tal inträffade mot slutet av denna period. Koldioxidutsläppen från förbränning av fossila bränslen och industriprocesser stod för ungefär 78 % av den totala ökningen av växthusgasutsläppen mellan 1970 och 2010, och andelen var ungefär densamma för perioden 2000–2010.
- L. Kina och USA, som är världens två största utsläppare av växthusgas, har på sistone skärpt sin klimatpolitik och inlett diskussioner om en utfasning av fossila bränslen. EU har förbundit sig till en färdplan som skulle leda till minst 80 procents minskning av växthusgasutsläppen fram till 2050.
- M. FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) erkänner ännu inte den stora betydelsen av en reform av subventionerna av fossila bränslen, trots att ett avskaffande av sådana subventioner ger betydande klimatvinster i fråga om minskade globala kostnader för att stabilisera koncentrationerna av växthusgas och ställa om ekonomierna från koldioxidintensiv verksamhet. Detta skulle också kunna ge avsevärda miljö- och hälsovinster, såsom minskade lokala luftföroreningar, trafikstockningar, olyckor och vägsador, och skapa ytterligare incitament till investeringar i energieffektivitet, förnybar energi och hållbar resursförvaltning.
- N. Enligt Världsbanken ⁽³⁾ skulle kampen mot klimatförändringarna leda till ytterligare BNP-tillväxt med upp till 2,6 biljoner US-dollar (1,9 miljarder euro) per år fram till 2030. Klimatrelaterade innovationer inom energi- och industrisektorerna, särskilt på energieffektivitetsområdet, skulle ge Europa en fördel som föregångare på den växande globala marknaden för energirelaterade varor och tjänster och skapa arbetstillfällen, stimulera till ekonomisk tillväxt, minska energiberoendet och säkerställa överkomliga energipriser för alla, samtidigt som man på så vis skulle bekämpa energifattigdomen, begränsa klimatförändringarna och gå mot en hållbar ekonomi.
- O. Återanvändning och materialåtervinning kan bidra till en minskning av växthusgaserna, vilket också bidrar till en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi.

⁽¹⁾ <http://www.eia.gov/forecasts/ieo/?src=Analysis-b2>

⁽²⁾ <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/int032713a.htm>

⁽³⁾ <http://documents.worldbank.org/curated/fr/2014/06/19703432/climate-smart-development-adding-up-benefits-actions-help-build-prosperity-end-poverty-combat-climate-change-vol-1-2-main-report>

Onsdagen den 26 november 2014

- P. Klimatpolitikens mål kan uppnås endast om man vänder den allmänna utvecklingen i riktning mot ekologisk hållbarhet både i industriländerna och i utvecklingsländerna.
- Q. Hjälp till utvecklingsländerna att klara sina anpassnings- och begränsningsåtgärder måste vara en del av den globala insatsen.
- R. De klimatrelaterade finansiella utmaningarna hänger oupplösligen samman med de mer övergripande utmaningarna att finansiera en hållbar global utveckling.
- S. Det behövs betydande resultat i kampen mot klimatförändringarna för det vidare arbetet med ett stort antal mål i EU:s miljöpolitik, utvecklingspolitik, politik för humanitärt bistånd, politik för katastrofriskreducering, ekonomiska politik, utrikespolitik, säkerhetspolitik och människorättspolitik, liksom även för de mer långsiktiga utsikterna till hanterbara migrationsflöden till EU.
- T. Utvecklingsagendan för perioden efter 2015 är inriktad på hållbarhet för att bidra till att hantera globala frågor som fattigdom, ojämlikhet, hälsa samt trygg livsmedels- och vattenförsörjning.
- U. Klimatförändringarna under 2000-talet väntas leda till fler folkförflyttningar. Risker för förflyttningar ökar när befolkningar saknar mark, baslivsmedel eller bostäder. Klimatförändringarnas inverkan på kritisk infrastruktur och den territoriella integriteten i många länder väntas påverka den nationella säkerhetspolitiken och den territoriella integriteten i små östater och stater med vidsträckt kustlinjer. Klimatförändringsrelaterade folkförflyttningar kan indirekt öka risken för våldsamma konflikter i form av inbördeskrig och våld mellan folkgrupper.
- V. Under hela 2000-talet väntas konsekvenserna av klimatförändringarna leda till svagare ekonomisk tillväxt, försvåra fattigdomsminskningen, ytterligare urholka livsmedelstryggheten samt förlänga befintliga fattigdomsfällor och skapa nya. Klimatförändringarnas konsekvenser väntas förvärra fattigdomen i de flesta utvecklingsländer och skapa nya fattigdomsfickor i länder med växande ojämlikheter, både i industriländer och i utvecklingsländer.
- W. Världen måste nu snabbt anta den oerhörda och komplicerade utmaning som klimatförändringarna innebär genom att få till stånd en successiv förändring av begränsnings- och anpassningsåtgärderna, bland annat genom att
- vid klimatkonferensen i Paris i december 2015 (COP 21) komma överens om ett ambitiöst, rättsligt bindande internationellt avtal för klimatåtgärder efter 2020, som ska stämma överens med tvågradersmålet och samtidigt respektera rätten till rättvis och hållbar utveckling,
 - snabbt skärpa och vidga de redan befintliga åtgärder som syftar till att begränsa utsläppen av växthusgaser fram till 2020 och därefter, och
 - öka industriländernas anslag till begränsnings- och anpassningsåtgärder, teknikutveckling, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad i utvecklingsländerna, i överensstämmelse med inrättandet av den gröna klimatfonden och med åtagandet att tillhandahålla nya och kompletterande anslag som uppgår till 100 miljarder US-dollar per år senast 2020, samtidigt som man ökar det officiella utvecklingsbiståndet för att nå den sedan länge utlovade nivån på 0,7 % av bruttonationalinkomsten.

Onsdagen den 26 november 2014

Hög tid att agera

1. Europaparlamentet inser vilka utomordentligt omfattande och allvarliga hot klimatförändringarna fört med sig och uttrycker djup oro över att man på internationell nivå fortsätter vara så slapp med att bemöta den utmaning de innebär. Parlamentet är ytterligt oroat över att världen är på helt fel kurs när det gäller att begränsa den globala uppvärmningen till mindre än 2 °C, och uppmanar regeringarna att utan dröjsmål vidta konkreta åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna och uppnå ett globalt avtal i Paris 2015 i syfte att förverkliga detta mål.
2. Europaparlamentet noterar att den globala koldioxidbudgeten efter 2011, enligt slutsatserna i IPPC:s femte utvärderingsrapport, är 1 010 Gton koldioxid om det ska finnas en rimlig chans att hålla den globala temperaturökningen under 2 °C. Parlamentet understryker att alla länder måste bidra och att åtgärder som syftar till förhalning kommer att öka kostnaderna och minska antalet alternativ.
3. Europaparlamentet noterar med oro de senaste vetenskapliga rönen från Tyndall Centre for Climate Change Research, som visar att koldioxidutsläppen håller på att nå rekordhöga 40 miljarder ton (per år) 2014 och att de sammanlagda framtida koldioxidutsläppen inte får överskrida 1 200 miljarder ton om det rimligen ska finnas 66 procents chans att hålla den globala temperaturhöjningen under 2 °C.
4. Europaparlamentet framhåller att 2015 års avtal måste uppfylla målet att minska de globala utsläppen till en nivå som är förenlig med koldioxidbudgeten enligt tvågradersmålet och att avtalet bör sikta på en utfasning av de globala koldioxidutsläppen fram till 2050.
5. Europaparlamentet erinrar om att UNFCCC-processen kommer att överväga huruvida det långsiktiga målet för temperaturhöjningar ska skärpas och sättas till 1,5 °C.
6. Europaparlamentet framhåller den nya rapporten om klimat och ekonomi "Better Growth, Better Climate" och dess slutsatser att länder i alla inkomstnivåer har möjlighet att bygga upp en varaktig ekonomisk tillväxt och samtidigt minska de enorma riskerna med klimatförändringarna.
7. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen tar på sig en proaktiv roll i arbetet med den globala klimatkrisen, bland annat i fråga om ytterligare klimatfinansiering. Parlamentet uppmanar kommissionen att tydliggöra att klimatfrågan är en av dess främsta strategiska prioriteringar och att organisera sig på ett sätt som återspeglar detta på alla nivåer och i alla sektorer i inre och yttre politiska strategier och åtgärder, bland annat genom att investera i hållbart jordbruk – i linje med rekommendationerna från FN:s särskilde rapportör för rätten till mat – och i hållbara transporter.
8. Europaparlamentet poängterar att den globala klimatpolitiken bygger på 1992 års FN-konferens om miljö och utveckling (UNCED) och att den är en integrerad del av de globala insatserna för att främja hållbar utveckling över hela världen. Parlamentet betonar att klimatpolitiken måste ses i denna vidare kontext och kopplas till uppföljningen av Riokonferensen, millenniemålen och agendan för perioden efter 2015.

Durbanplattformens framåtskridande

9. Europaparlamentet erinrar om FN-generalsekreterarens sammanfattning från FN:s klimattoppmöte där han framhöll att många ledare, från alla regioner och ekonomiska utvecklingsnivåer, förordade dels att växthusgaserna ska kulminera före 2020 och därefter minska markant, dels klimatneutralitet under andra hälften av århundradet.
10. Europaparlamentet förväntar sig att EU och dess medlemsstater ska spela framträdande konstruktiva roller vid COP 20 i Lima för att skapa de nödvändiga villkoren för ett framgångsrikt globalt, bindande klimatavtal i Paris 2015. Parlamentet understryker att världens regeringar har ett gemensamt ansvar, bland annat mot kommande generationer, för att vidta adekvata klimatåtgärder.

Onsdagen den 26 november 2014

11. Europaparlamentet erinrar om att alla parter i Warszawa enades om UNFCCC:s beslut 1/CP.19, som uppmanar alla parter att inleda eller intensifiera inhemska förberedelser inför de nationellt fastställda bidrag de ämnar ge och att offentliggöra bidragen i god tid före COP 21 (under första kvartalet av 2015, av de parter som är beredda därtill) på ett sätt som gör att de avsedda bidragen är tydliga, insynsvänliga och begripliga och kan kvantifieras. Parlamentet uppmanar parterna att se till att deras nationellt fastställda bidrag överensstämmer med koldioxidbudgeten enligt tvågradersmålet och att de globala utsläppen kulminerar så snart som möjligt.

12. Europaparlamentet uppmanar Limakonferensen att komma överens om krav på förhandsinformation så att de nationellt fastställda bidragen är insynsvänliga, kvantifierbara och jämförbara – och differentierade enligt typen av bidrag. Parlamentet uppmanar också Limakonferensen att komma överens om en utvärderingsfas före Paris COP för att granska huruvida de framlagda nationellt fastställda bidragen är kollektivt tillräckliga mot bakgrund av "under 2 °C-målet" och individuellt rättvisa.

13. Europaparlamentet understryker att de länder som redan har förbundit sig till ett utsläppsminskingsmål för hela ekonomin bör fortsätta att göra mer vittgående utsläppsminskningar och att andra, särskilt de största utsläpparna och de med störst ansvar och kapacitet, också bör införa utsläppsminskingsmål för hela ekonomin där utsläppstak fastställs och växthusgasintensiteten minskas.

14. Europaparlamentet manar till en allmän nystart för EU:s klimatpolitik och till en snabb överenskommelse om ambitiösa bindande mål fram till 2030 för utsläppsminskning, energieffektivitet och användning av förnybara energikällor, med undantag för socialt och miljömässigt skadliga biobränslen. Detta skulle ge en impuls åt de internationella klimatdiskussionerna och är i linje med EU:s åtagande att fram till 2050 minska sina utsläpp av växthusgaser till en nivå som ligger 80–90 % under 1990 års nivåer.

15. Europaparlamentet upprepar att en ambitiös ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 gör att EU kommer att kunna behålla sin tätposition och skulle kunna uppmuntra internationella partner att höja sina ambitioner på motsvarande sätt.

16. Europaparlamentet framhåller att det har uppmanat kommissionen och medlemsstaterna att fastställa ett bindande EU-mål för 2030 om att minska de inhemska växthusgasutsläppen med minst 40 % jämfört med 1990 års nivåer, ett bindande EU-mål för 2030 om att förbättra energieffektiviteten med 40 %, i överensstämmelse med forskningen om potentialen för kostnadseffektiva energibesparingar, och ett bindande EU-mål för 2030 om att minst 30 % av den sammanlagda slutliga energiförbrukningen ska komma från förnybara energikällor. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att beakta dessa mål i sina pågående diskussioner.

Komponenter i avtalet från 2015

17. Europaparlamentet betonar att avtalet 2015 måste vara ambitiöst från början när det antas i Paris, så att världen håller sig till målet om att den globala temperaturhöjningen inte får överskrida 2 °C. Parlamentet uppmanar EU att tillsammans med sina internationella partner verka för detta ändamål.

18. Europaparlamentet menar att Limakonferensen bör fastställa de huvudsakliga komponenterna i 2015 års avtal och bygga på de framsteg som gjorts under 2014 inom ramen för Durbanplattformen, och upprepar att alla begränsnings- och anpassningsrelaterade åtgärder, klimatfinansiering samt genomförandemetoder kommer att bli viktiga komponenter av 2015 års avtal.

19. Europaparlamentet uppmanar EU att involvera alla parter i arbetet med att skapa ett ambitiöst och rättvist avtal för 2015, som både är i linje med de senaste vetenskapsrönen och kan återspegla nya vetenskapsfakta och förändrade omständigheter, så att det kan fylla sitt syfte och vara hållbart i många år efter 2020. Parlamentet betonar därför att det behövs en mekanism som möjliggör regelbunden översyn av begränsningsåtagandet, så att parterna kan justera sina åtaganden och anpassa dem efter målet om att den globala temperaturökningen inte ska få bli större än 2 °C, utan att avtalet måste omförhandlas.

Onsdagen den 26 november 2014

20. Europaparlamentet understryker behovet av ett effektivare system för efterlevnad som är tillämpligt för alla parter i 2015 års avtal. Parlamentet betonar att 2015 års avtal måste främja insyn och ansvarsskyldighet genom en gemensam regelbaserad ordning som inbegriper redovisningsregler samt övervakning, rapportering och verifiering. Reglerna bör differentieras på basis av det slags åtagande som parterna beslutar sig för, och erfarenheterna från konventionen och dess Kyotoprotokoll bör utnyttjas.

21. Europaparlamentet anser att alla bör göra sin del av insatserna, utgående från principer om en väl avvägd fördelning där man inriktar sig framför allt på utsläppen av växthusgaser, både i nuläget och tidigare ackumulerade, samt på insatskapaciteterna, som bedömts till exempel med hjälp av siffror för BNP per capita samt index för mänsklig utveckling och fattigdomsindex och uppgifter som ger en bild av hur svårt det är att minska eller begränsa utsläppen. Parlamentet noterar vikten av klimatfinansiering för att övergripande framsteg ska göras i riktning mot ett nytt klimatavtal.

Ambitionsnivåerna före 2020 och Kyotoprotokollet

22. Europaparlamentet framhåller särskilt det akuta behovet av framsteg med att överbrygga den så kallade gigatonklyfta som råder mellan de vetenskapliga resultaten och parternas nuvarande åtaganden för perioden fram till 2020. De parter som ännu inte gjort något åtagande bör göra detta. Parlamentet betonar den viktiga roll som andra politiska åtgärder spelar, däribland energieffektivitet, betydande energibesparingar, förnybar energi, resurseffektivitet och utfasning av fluorklorväten, utfasning av subventioner för fossila bränslen och en mer generaliserad prissättning av koldioxid för att bidra till överbryggandet av gigatonklyftan.

23. Europaparlamentet uppmanar alla parter, internationella organisationer, lokala aktörer och icke-statliga organisationer att skyndsamt utarbeta, utöka och genomföra nationella strategier och initiativ för internationellt samarbete för att överbrygga gigatonklyftan, och särskilt utgå från de initiativ som utarbetades vid FN:s generalsekreterares klimattoppmöte (såsom klimatkoalitionen för att minska kortlivade föroreningar) och de politiska dialogerna som förs på teknisk och politisk nivå i samband med partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), där möjligheter till stor påverkan på klimat, utveckling och tillväxt kartläggs.

24. Europaparlamentet noterar att ett betydande överskott av enheter för uppfyllande av Kyotoprotokollet (tilldelade utsläppsenheter, certifierade utsläppsminskningar, utsläppsminskningseenheter) ska överföras till EU:s och medlemsstaternas konton under den andra åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att, i enlighet med beslut 1/CMP.8 om att parterna senast 2014 ska se över sina minskningsåtaganden för den andra åtagandeperioden, dra tillbaka ett antal enheter för att anpassa dem till beräknade faktiska utsläpp och till en kostnadseffektiv nationell utsläppsplan för att nå EU:s klimatmål för 2050.

25. Europaparlamentet ser fram emot att EU och flera av dess medlemsstater, samt andra parter, kommer att genomgå en multilateral bedömning av framstegen gällande minskningsmålen för 2020 under Limakonferensen, som en del av förfarandet för internationell utvärdering och granskning (IAR). Parlamentet anser att sådan insyn behövs för att främja förståelsen för ömsesidiga insatser och för att skapa förtroende mellan alla parter.

26. Europaparlamentet noterar att EU är på god väg att åstadkomma utsläppsminskningar som vida överskrider det nuvarande 20-procentmålet, och upprepar att EU har erbjudit sig att utöka sitt utsläppsminskningmål till 30 procent senast 2020 om andra stora utsläppsländer binder upp sig till jämförbara minskningmål.

27. Europaparlamentet förtydligar att Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod visserligen kommer att ha begränsad räckvidd men att den ändå bör ses som ett mycket viktigt mellansteg, och uppmanar därför parterna, inbegripet EU:s medlemsstater, att skyndsamt ratificera den andra åtagandeperioden.

28. Europaparlamentet betonar att återanvändning och återvinning kan bidra till minskade växthusgasutsläpp eftersom användningen av råvaror ger upphov till stora utsläpp av växthusgaser. Parlamentet upprepar vikten av att övergå till en cirkulär ekonomi med ökad återvinning.

Onsdagen den 26 november 2014

29. Europaparlamentet konstaterar att EU måste fylla sin viktiga funktion på området för utsläppsminskningar med hjälp av strategier för att hejda utvecklingen av okonventionella fossila bränslen med mycket stora växthusgasutsläpp, såsom tjärsand.

30. Europaparlamentet noterar att många länder redan är föredömen och visar att strategier för koldioxidsnål utveckling och ekonomisk tillväxt går hand i hand. Ett kraftfullt internationellt avtal kommer att uppmuntra till ytterligare ambitiösa insatser på nationellt plan.

Klimatfinansiering

31. Europaparlamentet påminner om EU:s och medlemsstaternas åtagande att trappa upp mobiliseringen av klimatfinansiering i syfte att bidra med sina delar till Köpenhamnsöverenskommelsens mål att ge kapital till den gröna klimatfonden och gemensamt mobilisera 100 miljarder USD per år till 2020 från ett brett spektrum av källor, offentliga och privata, bilaterala och multilaterala, inklusive alternativa finansieringskällor, och uppmanar andra givarländer att göra vad de kan för att främja ytterligare mobilisering av klimatfinansiering.

32. Europaparlamentet önskar att EU ska enas om en färdplan för att öka den planerade, nya och tillkommande finansieringen, i linje med befintliga åtaganden, för att kunna få fram sin skäligen andel av de 100 miljarderna US-dollar varje år fram till 2020, och att inrätta en mekanism för att underlätta ansvarsskyldighet och övervakning. Parlamentet välkomnar nyligen gjorda åtaganden om att bidra till finansieringen av den gröna klimatfonden och uppmanar med kraft andra länder att bidra med sin skäligen andel, då utvecklade länder ger 15 miljarder dollar i bidrag till den gröna klimatfonden under de kommande tre åren.

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att betala in sina ekonomiska bidrag i god tid före konferenserna och att samordna sina uttalanden avseende klimatfinansieringen bättre med EU, för att underlätta kommunikationen med tredje parter när det gäller EU:s totala bidrag och för att inverka så positivt som möjligt på förhandlingarna. De finansiella åtaganden som gjordes vid Ban Ki-Moons toppmöte var ett bra tecken som hade positiv inverkan på EU:s anseende inför förhandlingarna i Lima.

34. Europaparlamentet påminner om att nya finansieringskällor kan komma att behövas för att målet med 100 miljarder euro per år ska kunna uppnås fram till 2020 och därefter, och uppmanar länderna att diskutera alternativ i Lima.

35. Europaparlamentet upprepar att inkomster från marknadsbaserade styrmedel för att minska de globala utsläppen från luftfart och sjöfart ska avsättas till den internationella klimatfinansieringen för åren efter 2020 och till den gröna klimatfonden. EU bör föreslå tillräcklig och förutsebar internationell klimatfinansiering för 2015 års avtal.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda en del av intäkterna från koldioxidmarknaderna för klimatfinansiering och utvecklingsbistånd i utvecklingsländerna. Parlamentet påpekar dock att detta system stöter på problem eftersom intäkterna har minskat i takt med det sjunkande globala koldioxidpriset. Åtgärder måste vidtas för att göra EU:s utsläppshandelssystem till ett mycket mer effektivt instrument och anpassa det till beräknade faktiska utsläpp och till en kostnadseffektiv nationell utsläppsplan för att nå EU:s klimatmål för 2050, vilket då kan leda till att betydande resurser frigörs som borde kunna bidra till att finansiera utvecklingsländernas åtaganden och anpassningsåtgärder.

37. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att tydligt definiera privatfinansieringsens roll i samband med försöken att öka kapitalet (samtidigt som parlamentet är medvetet om att detta inte kan ersätta behovet av offentlig finansiering, särskilt vad gäller anpassningsåtgärder), att betona behovet av insynsvänlig information och ansvarstagande avseende sådan finansiering och att se till att relevanta sociala och miljömässiga skydd tillämpas.

Onsdagen den 26 november 2014

Anpassning, förlust och skador

38. Europaparlamentet uppmanar större utvecklade länder att utnyttja sin befintliga avancerade infrastruktur för att främja, stärka och utveckla hållbar tillväxt och att åta sig att stödja utvecklingsländer att bygga upp egen kapacitet för att framtida ekonomisk tillväxt i alla delar av världen ska uppnås utan ytterligare kostnader för miljön.

39. Europaparlamentet betonar att anpassningsåtgärder är ett oundvikligt behov och måste spela en central roll i det nya avtalet. Att agera nu för att minska växthusgasutsläpp kommer att bli mindre kostsamt för de globala och nationella ekonomierna, och skulle göra anpassningsåtgärder mindre kostsamma. Parlamentet uppmanar alla länder att vidta lämpliga åtgärder för att planera, anpassa sig till och reagera på effekterna av klimatförändringarna för att skydda sina befolkningar, samhällen, ekonomier och sin miljö och för att åstadkomma hållbar klimatsäker utveckling. Att reagera på klimatrelaterade risker innebär att man måste fatta beslut i en föränderlig värld, och vara ständigt osäker när det gäller hur allvarliga konsekvenserna av klimatförändringarna är och när de kommer att visa sig, och inse att anpassningseffektiviteten är begränsad.

40. Europaparlamentet erinrar om att utvecklingsländerna, i synnerhet de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling har bidragit minst till att halten av växthusgaser i atmosfären ökat, men de är mest utsatta för klimatförändringarnas negativa effekter och har den minsta anpassningskapaciteten. Parlamentet uppmanar alla länder som är i position att göra det att stödja de mest sårbara länderna i deras ansträngningar att anpassa sig till och reagera på effekterna av klimatförändringarna i syfte att uppnå klimatsäker hållbar utveckling och att försöka nå överenskommelser om klimatfinansiering, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad.

41. Europaparlamentet bekräftar det fokus som vid de två senaste COP-konferenserna lagts på behovet att ta itu med förlust och skador med anknytning till klimatförändringarnas effekter i utvecklingsländerna och de minst utvecklade länderna som är särskilt sårbara för de negativa effekterna av klimatförändringarna. De beslut som fattades i Warszawa måste genomföras fullt ut och behandlas ytterligare i Lima.

42. Europaparlamentet betonar behovet av att kunna förutsäga klimatfinansieringen för utvecklingsländerna för att hjälpa dem i deras ansträngningar att anpassa sig till och begränsa klimatförändringarna. Parlamentet betonar i detta sammanhang att länder som bidrar till den gröna klimatfonden kommer att behöva klargöra vilka finansieringskällor som ska användas och hur de ska få in pengarna eftersom denna information skulle säkra förutsebarheten i utvecklingsländernas intäkter.

43. Europaparlamentet inser svårigheterna med att särskilja klimat- och utvecklingsåtgärder och deras många synergier på nationsnivå, men vidhåller att det fortfarande går att göra trovärdiga och insynsvänliga bedömningar av hur kravet på komplementaritet uppfyllts.

44. Trots att man lägger allt mer pengar på begränsnings- och anpassningsåtgärder motverkas detta av det faktum att de flesta regeringar, även regeringar i utvecklingsländerna, fortfarande aktivt subventionerar produktion och konsumtion av fossila bränslen, vilket Europaparlamentet beklagar.

45. Europaparlamentet betonar att klimatåtgärder måste bygga på tillvägagångssätt som är jämställda, inkluderande och rättighetsbaserade och att klimateffekterna måste angripas, inte minst för att stödja fattiga och marginaliserade folk och grupper.

Marksektorn

46. Europaparlamentet understryker att enligt IPCC:s resultat är markanvändning (jordbruk, skog och annan markanvändning) bland de mest utsatta och sårbara segmenten i våra ekonomier, men har samtidigt betydande kostnadseffektiv potential för begränsning och ökad motståndskraft. Parlamentet noterar vikten av att alla parter inför en markkomponent i sina nationella bidrag, med lämpliga gemensamma värden för att övervaka, rapportera och verifiera mätbara framsteg mot flera sammanlänkade mål (dvs. begränsning, produktivitet och motståndskraft). Parlamentet framhåller att avtalet bör fastställa en utförlig ram för redovisning av utsläpp och upptag från mark.

Onsdagen den 26 november 2014

47. Europaparlamentet betonar att särskild uppmärksamhet måste ägnas åt en tryggad livsmedels- och näringsförsörjning för sårbara befolkningsgrupper inför klimatförändringarna.

Internationell luft- och sjöfart

48. Europaparlamentet upprepar vikten av sjöfart och luftfart när det handlar om minskade växthusgasutsläpp, samt behovet av snabba framsteg och hög ambitionsnivå för att nå tillfredsställande resultat inom rimlig tid både för Internationella sjöfartsorganisationen och Internationella civila luftfartsorganisationen, i linje med klimatutmaningarnas omfattning och angelägenhetsgrad.

Klimatdiplomati

49. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att EU, som är en betydande aktör, intar en gemensam förhandlingsposition vid konferensen och försöker nå ett internationellt avtal och förblir enigt i detta avseende. Medlemsstaterna uppmanas att effektivt samordna sina positioner med EU:s. Parlamentet understryker att EU måste sätta tryck på de parter som inte befinner sig på en bana förenlig med tvågradersmålet. Parlamentet uppmanar EU-delegationen att betona de åtaganden som gjordes av andra stater i och med underteckandet av Kyotoprotokollet.

50. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att intensifiera sina diplomatiska kontakter med partnerländerna för att främja EU:s förhandlingspositioner, i samordning med utrikestjänsten och kommissionen, inbegripet genom nätverket för grön diplomati.

51. Europaparlamentet gläds över FN:s generalsekreterares klimattoppmöte i New York den 23 september 2014 där klimatförändringarna diskuterades för första gången sedan Köpenhamn, med deltagande av mer än 130 stats- och regeringschefer samt flera civilsamhällesorganisationer och aktörer från näringslivet. Parlamentet välkomnar särskilt ledarnas tillkännagivanden om konkreta åtgärder för att minska utsläpp, investera i ren energi och tillväxt med låga koldioxidutsläpp, stödja prissättning på koldioxid och bidra till klimatfinansiering. Parlamentet betonar att uppföljningen av ledarnas åtaganden i New York kommer att vara avgörande för att hålla farten uppe inför konferenserna i Lima och Paris.

52. Europaparlamentet anser att EU:s trovärdighet i samband med klimatförhandlingarna är avhängigt av hur ambitiösa insatserna är på hemmaplan.

53. Europaparlamentet betonar att den övergripande agendan för tiden efter 2015 bör stärka det internationella samfundets åtagande i fråga om hållbar utveckling och också stödja internationella åtaganden och mål, inbegripet i fråga om klimatförändringar.

54. Europaparlamentet framhåller att COP 21 erbjuder ett unikt tillfälle att åtgärda klimatförändringarna och knyta an till FN:s arbete med utvecklingsagendan för tiden efter 2015, och med förberedelserna för konferensen i mars 2015 om Hyogo-ramarna för katastrofriskreducering. Parlamentet uppmanar till en mer aktiv EU-diplomati i klimatfrågorna, för att koppla samman dessa processer och uppnå målen för en hållbar utveckling på ett konsekvent och ambitiöst sätt.

Industri och konkurrenskraft

55. Europaparlamentet känner oro över att de globala koldioxidutsläppen enligt Internationella energiorganets (IEA) uppgifter ökade under 2013, trots att utsläppen i Europa och i Förenta staterna minskade. Parlamentet föreslår därför att man ska överväga ett differentierat ansvar så att varje land bidrar till de globala insatserna på det industri- och energipolitiska området. Parlamentet kräver att teknik såsom rymdsatelliter utnyttjas på ett bättre sätt för att samla in korrekta uppgifter avseende utsläpp och temperatur och efterlyser även ett öppet samarbete och informationsutbyten mellan länder.

56. Europaparlamentet understryker att EU bör öka marknadspenetrationen ytterligare för sin miljövänliga teknik, bl.a. inom IKT, förnybar energi och innovativ, effektiv lågutsläppsteknik för fossila bränslen, och i synnerhet inom energieffektiv teknik. Parlamentet betonar att en stabil internationell rättslig ram skulle uppmuntra investeringar i koldioxidreduktion, energieffektivitet och förnybar energi och erbjuda möjligheter för ledande EU-företag inom dessa sektorer. Innovativa hållbara investeringar kan skapa tillväxt och arbetstillfällen.

Onsdagen den 26 november 2014

57. Europaparlamentet anser att ett ambitiöst och rättsligt bindande internationellt avtal är ett sätt att hantera koldioxidläckagen och konkurrenskraften inom de berörda sektorerna, och då framför allt inom energiintensiva sektorer.

Forskning och innovation

58. Europaparlamentet betonar att utveckling och spridning av hållbar banbrytande teknik är en förutsättning för att klimatförändringarna ska kunna bekämpas och för att vi samtidigt ska kunna övertyga EU:s partner världen över om att det går att åstadkomma utsläppningsminskningar och samtidigt stärka konkurrenskraften och öka antalet arbetstillfällen.

59. Europaparlamentet efterlyser ett internationellt åtagande för att öka investeringarna i forskning och utveckling inom hållbar banbrytande teknik i relevanta sektorer. Parlamentet anser att EU måste föregå med gott exempel genom att rikta forskningsanslagen mot demonstration av innovativ klimatvänlig och energieffektiv teknik, och att EU på detta område också bör ha ett nära samarbete med internationella partner, såsom Brik-länderna och Förenta staterna.

Energipolitiken

60. Europaparlamentet välkomnar de nya signalerna från Förenta staternas och Kinas regeringar när det gäller klimatåtgärder samt deras beredvillighet att spela en mer framträdande roll i de globala insatserna mot klimatförändringarna. Parlamentet beklagar att vissa utvecklade länder fortsätter att öka sina utsläpp per invånare.

61. Europaparlamentet konstaterar att priset på olika energikällor i hög grad är utslagsgivande för marknadsaktörernas, däribland industrins och konsumenternas, beteende och noterar att den internationella politiska ramen inte möjliggör en fullständig internalisering av externa kostnader och således leder till att ohållbara förbrukningsmönster inte bryts. Parlamentet upprepar att en världsomfattande koldioxidmarknad med ett tillräckligt högt partipris vore en god grund för uppnåendet både av omfattande utsläppsminskningar och av likvärdiga verksamhetsvillkor för industrin. Parlamentet uppmanar EU och dess partner att inom en omedelbar framtid fastställa det effektivaste sättet att främja kopplingar mellan EU:s system för handel med utsläppsrätter och andra handelssystem som syftar till att skapa en global koldioxidmarknad och därigenom garantera större mångfald bland minskningsalternativen, förbättrad marknadsstorlek och marknadslikviditet liksom transparens och i slutändan en effektivare fördelning av resurser till energisektorn och industrin.

62. Europaparlamentet efterlyser en närmare samordning mellan rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten för att EU ska kunna föra fram samma budskap i internationella organisationer såsom IEA, Irena (Internationella byrån för förnybar energi), IPEEC (Internationella partnerskapet för samarbete om energieffektivitet) och Internationella atomenergiorganet (IAEA), och därmed spela en mer aktiv och inflytelserik roll, särskilt när det gäller att förorda strategier för hållbar energi och energisäkerhet.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att snarast vidta konkreta åtgärder för att successivt fasa ut alla miljöfarliga subventioner senast 2020, inklusive subventioner till fossila bränslen, under ledning av kommissionen, med en handlingsinriktad strategi och övervakning via den europeiska planeringsterminen. Parlamentet önskar dessutom att målet från G20-toppmötet i Pittsburgh om att fasa ut subventioner för fossilt bränsle ska genomföras genom internationell samordning, vilka enligt IEA uppgick till 544 miljarder US-dollar i hela världen under 2012, eftersom det avsevärt skulle minska koldioxidutsläppen och också bidra till att minska de offentliga underskotten i många länder. Planerna från G20-mötet i Sankt Petersburg om att inrätta ett system för inbördes granskning mellan länder avseende utfasningen av subventionerna för fossila bränslen välkomnas, men det är beklagligt att inga framsteg har gjorts i form av konkreta åtgärder för att genomföra målet. Parlamentet efterlyser en översyn av mekanismen för ren utveckling (CDM) med särskild betoning på att man måste hindra att CDM-projekt får negativa konsekvenser för mänskliga rättigheter.

Onsdagen den 26 november 2014

64. Europaparlamentet anser det beklagligt att man varken internationellt eller inom EU utnyttjar energibesparingspotentialen i tillräckligt stor utsträckning, och understryker att energibesparingar leder till ökad sysselsättning, ekonomiska besparingar, energitrygghet, ökad konkurrenskraft och större utsläppsminskningar, och att den också är viktig för att frikoppla utsläpp från ekonomisk tillväxt. Parlamentet uppmanar EU att arbeta för skärpt fokus och större insatser när det gäller energibesparingar i internationella förhandlingar, oavsett om dessa rör tekniköverföring, utvecklingsplaner för utvecklingsländer eller ekonomiskt stöd, och poängterar att EU och dess medlemsstater måste sätta upp ambitiösa energieffektivitetsmål, och uppfylla dem, om de ska vara trovärdiga. Parlamentet understryker vikten av att minska energislöseriet inom byggnads- och transportsektorn samt när det gäller bostadshusens elektriska installationer och hushållsapparater, för att maximera energisparande och energieffektivitet.

65. Europaparlamentet understryker att transportmedel med låg energiförbrukning samt vätedrivna transportmedel måste införas.

Fluorkolväten och Montrealprotokollet

66. Europaparlamentet uppmanar parterna att försöka betrakta röstnings- och beslutsförfarandena i det framgångsrika Montrealprotokollet, dess annorlunda angreppssätt i ansvarsfrågan, dess kontroll- och sanktionsinstrument samt finansiering, som ett exempel som även skulle kunna komma till användning i samband med partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC). Parlamentet uppmanar EU att öka ansträngningarna för att reglera en global utfasning av fluorkolväten enligt Montrealprotokollet.

67. Europaparlamentet erinrar om att EU har antagit ambitiös lagstiftning för att fasa ut fluorkolväten med 79 procent fram till 2030 eftersom klimatvänliga alternativ finns tillgängliga i stor utsträckning och deras potential bör utnyttjas fullt ut. Parlamentet noterar att utfasningen av fluorkolväten är en och lätt och snabb begränsningsåtgärd i och utanför EU och uppmanar EU att aktivt främja globala åtgärder i fråga om fluorkolväten.

68. Europaparlamentet välkomnar det diskussionsunderlag från EU som lämnats till Montrealprotokollets parter om möjliggörande av en global utfasning av fluorkolväten, och uppmanar i detta sammanhang kommissionen och medlemsstaterna att lägga fram ett formellt ändringsförslag som ska behandlas vid det 27:e mötet för Montrealprotokollets parter 2015.

Europaparlamentets delegation

69. Europaparlamentet anser att EU:s delegation har en väsentlig roll att spela i klimatförändringsförhandlingarna och finner det därför oacceptabelt att parlamentets ledamöter inte kunnat närvara vid EU:s samordningsmöten vid de tidigare partskonferenserna. Parlamentet förväntar sig att åtminstone ordföranden för parlamentets delegation får närvara vid EU:s samordningsmöten i Lima.

o

o o

70. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och sekretariatet för UNFCCC, med en begäran om att resolutionen ska spridas till alla parter till konventionen som inte är medlemmar i EU.

Torsdagen den 27 november 2014

P8_TA(2014)0064

Hädelselagar i Pakistan

Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om Pakistan: hädelselagar (2014/2969(RSP))

(2016/C 289/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Pakistan,
- med beaktande av artikel 18 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948 och artikel 18 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av FN:s deklARATION från 1981 om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering grundad på religion eller övertygelse,
- med beaktande av rapporterna från FN:s särskilde rapportör om religions- och trosfrihet,
- med beaktande av rapporten av den 4 april 2013 från FN:s särskilda rapportör om domares och advokaters oberoende, Gabriela Knaul, som utarbetades efter hennes besök i Pakistan den 19–29 maj 2012,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2013 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2012 och Europeiska unionens politik på området, i vilken förföljelsen av kristna och andra religiösa minoriteter fördöms ⁽¹⁾,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om främjande och skydd av religions- och trosfriheten ⁽²⁾,
- med beaktande av den femåriga åtagandepplanen mellan EU och Pakistan från mars 2012, som innehåller sådana prioriteringar som gott styre och dialog om de mänskliga rättigheterna, och av den närbesläktade andra strategiska dialogen mellan EU och Pakistan från den 25 mars 2014,
- med beaktande av rådets slutsatser om Pakistan av den 11 mars 2013 ⁽³⁾, i vilka man upprepar EU:s förväntningar avseende främjandet av och respekten för mänskliga rättigheter och fördömer alla former av våld, inbegripet mot religiösa minoriteter,
- med beaktande av uttalandet av den 18 oktober 2014 från talespersonen för Europeiska utrikestjänsten om beslutet av High Court i Lahore att fastställa domen mot Asia Bibi i Pakistan,
- med beaktande av pressmeddelandet av den 29 oktober 2014 från EU:s delegation i Pakistan i samband med det besök som EU:s särskilde representant för mänskliga rättigheter gjorde i Pakistan den 26–29 oktober 2014,
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2014 om Pakistans regionala roll och politiska förbindelser med EU ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0575.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137585.pdf

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/135946.pdf

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0208.

Torsdagen den 27 november 2014

- A. Asia Bibi, en kristen kvinna från Punjab, greps 2009 och dömdes till döden 2010 för hädelse enligt avsnitt 295-C i Pakistans strafflag. Den 16 oktober 2014 ogillade High Court i Lahore Asia Bibis överklagande och fastställde domen. Den 24 november 2014 lämnade svaranden in ett överklagande till Högsta domstolen, ett förfarande som kan ta många år. Pakistans president kan fortfarande upphäva beslutet av High Court i Lahore genom att benåda Asia Bibi.
- B. Den 7 november 2014 misshandlades ett kristet par, Shama Bibi och Shahbaz Masih, av en folkmassa som anklagade dem för att ha bränt sidor från Koranen i östra Pakistan. Deras kroppar brändes upp i en ugn för tegelbränning, och enligt vissa rapporter var de fortfarande vid liv när de kastades in i ugnen.
- C. På sistone har ett antal dödsdomar avkunnats mot pakistanska medborgare på grund av brott mot hädelselagarna, bland annat Sawan Masih, en kristen som påstås ha förolämpat profeten Muhammed i ett samtal, och ett kristet par, Shafqat Emmanuel och Shagufta Kausar som påstås ha förolämpat Profeten i ett sms.
- D. Människorättsaktivisten och advokaten Rashid Rehman mördades den 7 maj 2014. Några veckor tidigare hade Rehman hotats för att han försvarat en lektor som åtalats enligt Pakistans hädelselag.
- E. I oktober 2014 blev Mohammad Asgar, en brittisk medborgare av pakistanskt ursprung som suttit fängslad för hädelse i Pakistan trots att han diagnostiserats som psykiskt sjuk i Storbritannien, skjuten och sårad av en fängelsevakt. Hans angripare har gripits och åtalats för mordförsök av provinsmyndigheterna, och åtta andra fängelsevakter har avstängts från tjänstgöring.
- F. Den 5 november 2014 dödades Tufail Haider, en 45-årig shiamuslim, under ett förhör av en polistjänsteman som senare hävdade att Haider gjort nedsättande kommentarer om "profeten Muhammeds följeslagare".
- G. Det har rapporterats att totalt 1 438 personer åtalats för hädelse i Pakistan mellan 1987 och oktober 2014, varav 633 muslimer, 494 ahmadiyyamuslimer, 187 kristna och 21 hinduer. Sedan 1990 har minst 60 personer dödats av öbelvåld i hädelselaterade fall.
- H. Dussintals människor, däribland muslimer, hinduer, kristna och andra, sitter för närvarande i fängelse anklagade för hädelse. Hittills har ingen dödsdom för hädelse genomförts, men flera åtalade har dödats av öbelvåld. Det finns en enorm press på det pakistanska domstolssystemet från vissa religiösa ledare att fastställa och genomföra dödsdomarna, som vanligen avkunnas av lägre domstolar. Rättsliga förfaranden tar ofta många år och har en förödande inverkan på oskyldiga pakistanska medborgare och deras familjer och samhällen.
- I. Pakistans hädelselagar gör det farligt för religiösa minoriteter att uttrycka sig fritt och att delta öppet i religiös verksamhet. Det utbredda missbruket av dessa lagar är väldokumenterat. I stället för att skydda religiösa samfund har de lagt en filt av rädsla över det pakistanska samhället. Varje försök att reformera lagarna eller deras tillämpning har kvävts med hot och mord. Försök att diskutera dessa frågor i medierna, online eller offline, bemöts ofta med hot och trakasserier, även från regeringens sida.
- J. Pakistan spelar en viktig roll för att främja stabiliteten i Sydasien och kan förväntas föregå med gott exempel när det gäller att stärka rättsstaten och de mänskliga rättigheterna.
- K. Pakistan ratificerade nyligen sju av de nio viktigaste internationella avtalen om mänskliga rättigheter, inklusive den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, som innehåller en rad bestämmelser om rättskipning, rätten till en rättvis rättegång, likhet inför lagen och icke-diskriminering.

Torsdagen den 27 november 2014

- L. Pakistan har av FN:s människorättsmekanismer uppmanats att upphäva hädelslagarna eller åtminstone införa omedelbara skyddsåtgärder så att lagarna inte missbrukas för att angripa medborgare som ofta kommer från religiösa minoritetsgrupper.
- M. EU och Pakistan har fördjupat och breddat sina bilaterala band, vilket framgår av den femåriga åtagandeplanen, som inleddes i februari 2012, och den andra strategiska dialogen mellan EU och Pakistan, som hölls i mars 2014. Syftet med den femåriga åtagandeplanen mellan EU och Pakistan är att bygga upp en strategisk relation och utforma ett partnerskap för fred och utveckling på grundval av gemensamma värden och principer.
- N. Pakistan kom med i GSP plus för första gången den 1 januari 2014. Denna ordning ”bör ge ett starkt incitament för att respektera grundläggande mänskliga rättigheter och arbetstagar rättigheter, miljön och god samhällsstyrning”.
1. Europaparlamentet är djupt oroat och bedrövat över beslutet av den 16 oktober 2014 från Lahore High Court att fastställa dödsdomen mot Asia Bibi för hädelse. Parlamentet uppmanar Högsta domstolen att snabbt och utan dröjsmål inleda sitt förfarande i målet och att upprätthålla rättsstatsprincipen och fullständig respekt för de mänskliga rättigheterna i sin dom.
 2. Europaparlamentet uppmanar också Pakistans domstolar att snabbt gå vidare med granskningen av dödsdomarna mot Sawan Masih, Mohammad Asgar och Shafqat Emmanuel och dennes hustru Shagufta Kausar, liksom alla andra medborgare som för närvarande väntar på avrättning för påstådda brott mot hädelslagarna.
 3. Europaparlamentet fördömer kraftfullt morderna på Shama Bibi och Shahbaz Masih och uttrycker sitt deltagande med deras anhöriga, liksom med de anhöriga till alla de oskyldiga offer som mördats till följd av hädelslagarna i Pakistan. De som begått dessa dåd måste ställas inför rätta. Parlamentet noterar beslutet av Punjabs delstatsregering att inrätta en kommission för snabb utredning av morderna på Shama Bibi och Shahbaz Masih och att beordra ytterligare polis skydd för kristna bostadsområden i provinsen. Parlamentet understryker emellertid att det måste bli ett slut på känslan av straffrihet och att det behövs mer övergripande reformer i syfte att ta itu med frågan om våldet mot religiösa minoriteter, som fortfarande är utbredd i Pakistan.
 4. Europaparlamentet uttrycker djup oro över att de kontroversiella hädelslagarna kan missbrukas och riskerar att drabba personer från alla religiösa riktningar i Pakistan. Parlamentet uttrycker särskild oro över att hädelslagarna – som den bortgångne ministern Shahbaz Bhatti, den bortgångne guvernören Salman Taseer och Rashid Rehman, vilka alla mördades för sitt ställningstagande för religiös tolerans, öppet motsatte sig – nu används allt oftare för att angripa utsatta minoritetsgrupper, däribland ahmadiyyamuslimer och kristna, i Pakistan.
 5. Europaparlamentet uppmanar Pakistans regering att genomföra en genomgripande översyn av hädelslagarna och deras nuvarande tillämpning, särskilt strafflagens avsnitt 295 B och C, som föreskriver obligatoriskt livstidsstraff (295 B och C) eller till och med dödsstraff (295 C) för påstådd hädelse, i syfte att upphäva lagarna. Parlamentet uppmanar Pakistans regering att avskaffa dödsstraffet, däribland för hädelse och avfall från tron, och att införa skyddsåtgärder för att förhindra missbruk av rättsliga bestämmelser om hädelse och avfall.
 6. Europaparlamentet uppmanar de pakistanska myndigheterna att garantera domstolarnas oberoende, rättssäkerhet och en rättvis rättegång i enlighet med internationella normer för rättsliga förfaranden, bland annat genom att beakta de senaste rekommendationerna från FN:s särskilde rapportör om domares och advokaters oberoende. Parlamentet uppmanar vidare de pakistanska myndigheterna att ge tillräckligt skydd åt alla som är inblandade i händelsefall, bland annat genom att skydda domare från yttre påtryckningar, skydda de åtalade och deras anhöriga och samfund från pöbelvåld samt tillhandahålla lösningar åt personer som frikänts men inte kan återvända till sina hemtrakter.

Torsdagen den 27 november 2014

7. Europaparlamentet påminner om att religionsfrihet och minoriteters rättigheter garanteras i Pakistans författning. Parlamentet välkomnar de åtgärder som Pakistans regering vidtagit sedan november 2008 för att trygga religiösa minoriteters intressen, såsom införandet av en femprocentskvot för minoriteter för arbeten inom den federala sektorn, erkännandet av icke-muslimska helgdagar och utlysandet av en särskild dag för nationella minoriteter.
 8. Europaparlamentet uppmanar dock den pakistanska regeringen att öka sina ansträngningar för bättre förståelse mellan religioner, att aktivt motverka religiös fientlighet från samhällsaktörer, att bekämpa religiös intolerans, våldshandlingar och hot samt att agera mot verklig eller uppfattad straffrihet.
 9. Europaparlamentet fördömer kraftfullt allt våld mot religiösa samfund samt alla former av diskriminering och intolerans på grundval av religion och övertygelse. Parlamentet understryker att rätten till tanke-, samvets- och religionsfrihet är en grundläggande mänsklig rättighet. Parlamentet betonar vidare att alla pakistanier, oberoende av tro eller religion, förtjänar samma respekt, främjande och skydd av sina mänskliga rättigheter.
 10. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att använda alla tillgängliga verktyg, inklusive de som nämns i EU:s riktlinjer om främjande och skydd av religions- och trosfriheten, att hjälpa religiösa samfund och att trycka på för att den pakistanska regeringen ska göra mer för att skydda religiösa minoriteter. Parlamentet uppskattar i detta sammanhang det besök som EU:s särskilde representant för mänskliga rättigheter nyligen gjorde i Pakistan och de samtal han förde där.
 11. Europaparlamentet understryker att beviljandet av status som GSP plus är villkorligt och bland annat förutsätter ratificering och genomförande av 27 internationella konventioner, såsom anges i bilaga VIII till den nya grundförordningen, varav de flesta handlar om mänskliga rättigheter, och att EU kan besluta att dra tillbaka GSP plus-förmåner om ett land inte uppfyller sina åtaganden.
 12. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten och kommissionen att noga övervaka att Pakistan följer sina åtaganden enligt GSP plus och att främja och försvara de mänskliga rättigheterna i Pakistan.
 13. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten och kommissionen att arbeta tillsammans med de pakistanska myndigheterna för att reformera det sätt som hädelselagarna används på, bland annat genom att genomföra de åtgärder som föreslås i punkt 6 ovan.
 14. Europaparlamentet uppmanar Pakistans regering att samarbeta med FN:s organ, inklusive FN:s särskilde rapportör om religions- och trosfrihet, för att behandla viktiga frågor som rör människorättsproblem.
 15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s särskilde representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, FN:s råd för mänskliga rättigheter samt Pakistans regering och parlament.
-

Torsdagen den 27 november 2014

P8_TA(2014)0065

Serbien: fallet med den misstänkte krigsförbrytaren Vojislav Šešelj

Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om Serbien: fallet med den misstänkte krigsförbrytaren Vojislav Šešelj (2014/2970(RSP))

(2016/C 289/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Serbien,
- med beaktande av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Serbien, å andra sidan, vilket trädde i kraft den 1 september 2013,
- med beaktande av kommissionens framstegsrapport om Serbien för 2014 av den 8 oktober 2014 (SWD(2014)0302),
- med beaktande av stadgan för Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien,
- med beaktande av artikel 65 i krigsförbrytartribunalens rättegångs- och bevisregler,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Vojislav Šešelj, ordförande för Serbiska radikala partiet, står åtalad inför Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien för följande brott begångna under åren 1991–1993: förföljelser på politiska, rasmässiga eller religiösa grunder, deportering, inhumana handlingar (tvångsförflyttning) (brott mot mänskligheten), mord, tortyr, grym behandling, hänsynslös förstörelse av byar eller förödelse som inte kan rättfärdigas av militärt tvingande skäl, förstörelse eller uppsåtlig skadegörelse på religiösa institutioner eller utbildningsinstitutioner, plundring av offentlig eller privat egendom (kränkningar av krigets lagar och bruk) i Kroatien, Bosnien och Hercegovina samt delar av Vojvodina (Serbien).
 - B. Krigsförbrytartribunalen grundades 1993 av FN med uppgiften att ta upp krigsförbrytelser begångna på 1990-talet, och lade grunden för konfliktlösning och utveckling efter konflikten i regionen.
 - C. Den 6 november 2014 – efter över elva års frihetsberövande och medan rättegången ännu pågick – beordrade tribunalens undersökningskammare på eget initiativ att Šešelj provisoriskt skulle försättas på fri fot på grund av sin vacklande hälsa. Villkoren för frigivningen var att Šešelj i) inte försöker påverka vittnen och offer, och ii) inställer sig inför undersökningskammaren så snart han blir kallad. Šešelj har redan från rättegångens början varit fientligt inställd till krigsförbrytartribunalen genom att vid upprepade tillfällen störa och avbryta domstolsförhandlingarna och få dem inställda, och har vid tre tillfällen åtalats för domstolstrots efter att ha hotat vittnen.
 - D. Efter hemkomsten till Serbien höll Šešelj flera offentliga tal i Belgrad, där han framhöll att han inte kommer att återvända frivilligt till krigsförbrytartribunalen när han kallas och tillkännagav därmed sin avsikt att bryta mot ett av de två villkoren för sin frigivning.
 - E. I sina offentliga uttalanden har Šešelj vid upprepade tillfällen uppmanat till grundandet av ett "Storserbien", öppet gjort anspråk på grannländer, däribland EU-landet Kroatien, och uppviglat till hat mot icke-serber. I ett pressmeddelande gratulerade han de serbiska tjetnikerna till "befrielsen" av Vukovar på 23-årsdagen av denna kroatiska stads kapitulation för serbiska paramilitära styrkor och den jugoslaviska armén 1991 och de illdåd som begicks i samband med detta. Därmed bröt Šešelj mot villkoret att inte påverka offren. Den serbiska fredsgruppen "Kvinnor i svart" samlades i Belgrad för att sörja belägringens offer i ett uppträdande som de kallade "Vi ska aldrig glömma brotten i Vukovar".

Torsdagen den 27 november 2014

1. Europaparlamentet fördömer skarpt Šešeljs krigshets, uppvigling till hat och uppmuntran av territoriella anspråk samt hans försök att få Serbien att avvika från sin europeiska kurs. Parlamentet beklagar djupt den provocativa offentliga verksamhet och krigsretorik som han har ägnat sig åt sedan sin provisoriska frigivning och som åter har öppnat offrens psykiska sår från kriget och grymheterna i början av 1990-talet. Parlamentet framhåller att den senaste tidens uttalanden från Šešelj kan komma att undergräva de framsteg som gjorts i samarbetet och försoningen i regionen och kullkasta de senaste årens ansträngningar.
 2. Europaparlamentet erinrar de serbiska myndigheterna om deras skyldigheter inom ramen för samarbetet med krigsförbrytartribunalen och om Serbiens skyldigheter som EU-kandidatland. Parlamentet noterar med oro att avsaknaden av en adekvat politisk och juridisk reaktion på Šešeljs beteende från de serbiska myndigheternas sida rubbar offrens tilltro till rättsväsendet. Parlamentet uppmuntrar de serbiska myndigheterna och de demokratiska partierna att fördöma alla offentliga yttringar av hatpropaganda och krigsretorik och att främja skyddet av minoriteters rättigheter och av kulturella rättigheter. Parlamentet uppmanar de serbiska myndigheterna att utreda huruvida Šešelj har brutit mot serbisk lag och att skärpa och fullt ut tillämpa lagstiftningen om förbud mot hatpropaganda, diskriminering och uppvigling till hat. Parlamentet stöder alla politiska partier, icke-statliga organisationer och privatpersoner i Serbien som bekämpar hatpropaganda.
 3. Europaparlamentet uppmanar krigsförbrytartribunalen och dess åklagare att vidta åtgärder för att åter granska förekomsten av krav för provisorisk frigivning under nya omständigheter. Om det finns olika standarder för tribunalens praxis i samband med provisorisk frigivning är detta inget som bidrar till uppnåendet av tribunalens mål. Parlamentet uppmanar krigsförbrytartribunalen att vidta resoluta åtgärder för att återvinna människors förtroende – som har försvagats av Šešeljs skrämmande och oacceptabla offentliga uttalanden – bland annat genom att göra allt som krävs för att påskynda genomförandet av alla rättegångar och överklaganden i tribunalen. Parlamentet erinrar om att lagföring av förövare av krigsförbrytelser är ett nödvändigt villkor för en verklig och varaktig försoningsprocess.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Serbiens president, regering och nationalförsamling, FN:s säkerhetsråd samt ordföranden för Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien.
-

Torsdagen den 27 november 2014

P8_TA(2014)0066

Irak: bortförande och misshandel av kvinnor

Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om Irak: bortförande och misshandel av kvinnor (2014/2971(RSP))

(2016/C 289/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Irak,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 20 oktober 2014 om Isil/Daish-krisen i Syrien och Irak,
- med beaktande av resolution S-22/1 från FN:s råd för mänskliga rättigheter av den 1 september 2014 om människorättssituationen i Irak mot bakgrund av de övergrepp som begåtts av den så kallade Islamiska staten i Irak och Levanten och därtill knutna grupper,
- med beaktande av rapporten ”Skräckväldet: att leva under Isis i Syrien” (”Rule of Terror: Living under ISIS in Syria”) från FN:s oberoende internationella undersökningskommission om Arabrepubliken Syrien av den 14 november 2014,
- med beaktande av avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Irak, å andra sidan, och av sin resolution av den 17 januari 2013 om partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Irak ⁽¹⁾,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 2106 (2013) av den 24 juni 2013 om sexuellt våld under väpnade konflikter och i situationer efter konflikter,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som Irak har anslutit sig till,
- - med beaktande av konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, som har undertecknats av Irak, och FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000),
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den så kallade Islamiska staten har gjort sig skyldig till en mängd grymma handlingar som utgör brott mot mänskligheten, däribland massmord, avrättningar beordrade av självutnämnda IS-domstolar, strikt tillämpning av sharia-lagarna, sexuellt våld mot kvinnor och barn, slaveri, våldtäkter, tvångsäktenskap, handel med människor, fördrivningar och bortföranden. Detta har orsakat en förödande humanitär kris som har drivit ett stort antal människor på flykt från de områden som IS kontrollerar.
 - B. I augusti 2014 trängde IS-styrkor längre in i norra Irak och övermannade de kurdiska Peshmergastyrkor som flyttat in i områden som övergivits av den irakiska armén. Staden Sinjar intogs, liksom den strategiskt viktiga Mosuldammen som förser stora delar av Irak med vatten och el, och IS-kombattanterna nådde så långt som 40 km från Irbil, huvudstaden i det irakiska Kurdistan. Många kurdiska kvinnor strider i Kobani, däribland kvinnor som är medlemmar av och ledare för PKK:s styrkor.
 - C. Människor som tillhör olika etniska och religiösa minoriteter, i synnerhet kristna, yazidiska, turkmenska, shabakiska, kakaiska, sabiska och shiitiska befolkningsgrupper, och många araber och sunnimuslimer, har varit måltavla för IS i Mosul och kringliggande regioner, bland annat Sinjar och Tal Afar.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0022.

Torsdagen den 27 november 2014

- D. Human Rights Watch uppskattar att 3 133 yazidier antingen har kidnappats och dödats av Islamiska staten eller saknas sedan IS angrepp i början av augusti. Bland dessa tros 2 305 personer som antas ha förts bort, av vilka 412 är barn. IS indoktrinerar tillfångatagna yazidiska barn.
- E. I oktober 2014 uppgav forskare från FN att uppskattningsvis 5 000–7 000 kvinnor sitter i provisoriska fångläger från vilka de bortförs och antingen säljs som slavar eller ges till jihadister som bihustrur. Enbart i staden Tal Afar tros cirka 3 500 kvinnor och barn hållas som fångar i fem läger.
- F. IS och andra jihadistextremister i Irak och Syrien har orsakat flyktingströmmar som fyller flyktingläger i Turkiet, Libanon och Jordanien, där den humanitära situationen för särskilt kvinnor och flickor är svår. De löper extremt hög risk att utsättas för trakasserier, sexuellt våld, tvångsäktenskap och andra övergrepp.
- G. Det faktum att IS och därtill knutna terroristgrupper är nationsöverskridande gör den till en global angelägenhet.
- H. FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) är djupt bekymrat över huruvida världssamfundet ska kunna tillgodose de brådskande behoven inför den irakiska vintern, särskilt för personer som har fördrivits nyligen.
- I. Iraks enhet, suveränitet och territoriella integritet är av avgörande betydelse för stabilitet och ekonomisk utveckling i landet och regionen.
1. Europaparlamentet fördömer i kraftigast möjliga ordalag de systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna och de överträdelser och kränkningar av internationell människorättslagstiftning som IS och därmed förknippade terroristgruppers illgärningar innebär, vilka både utgör krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten. Parlamentet fördömer särskilt våld mot personer på grundval av religion och etnisk tillhörighet och våld mot kvinnor och barn.
 2. Europaparlamentet fördömer kraftigt de många grymma handlingar som IS har begått med kvinnor som måltavla. Dessa utgör brott mot mänskligheten och inbegriper till exempel bortförande, våldtäkt och andra former av sexuellt våld, slaveri, tvångsäktenskap och tvångskonvertering. Parlamentet understryker att det är viktigt att de som bär ansvaret för dessa överträdelser av de mänskliga rättigheterna och av internationell människorättslagstiftning ställs till svars.
 3. Europaparlamentet understryker att barn omedelbart ska återförenas med sina familjer, att tvångsäktenskap och sexuellt våld ska upphöra och att alla de civila fångar, särskilt kvinnor, som hålls i fångenskap av IS omedelbart ska släppas fria.
 4. Europaparlamentet uppmanar den irakiska regeringen att ratificera Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (ICC) så att ICC ska kunna lagföra de krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten som har begåtts av IS.
 5. Europaparlamentet uppmanar den irakiska regeringen att främja och skydda de mänskliga rättigheterna genom att engagera samtliga delar av det irakiska samhället i en anda av nationell enhet och försoning och upprätthålla de mänskliga rättigheterna och internationell människorättslagstiftning i sitt försök att bekämpa IS. Parlamentet erbjuder sitt stöd för att hjälpa regeringen att bygga ett rättvisare och mer inkluderande samhälle som bland annat skyddar och främjar kvinnors rättigheter.

Torsdagen den 27 november 2014

6. Europaparlamentet välkomnar världssamfundets insatser, särskilt Förenta staternas, för att stödja de irakiska nationella och lokala myndigheterna i deras kamp mot IS, hindra IS framfart och underlätta tillgången till humanitär hjälp. Parlamentet stöder den globala koalitionen mot IS och dess insatser för att även med militära medel motarbeta den. Parlamentet uppmanar världssamfundet att tillhandahålla det nödvändiga livräddande biståndet inför vintern till människor i Irak, inklusive till de yazidiska familjer som fortfarande befinner sig på berget Sinjar där de försöker hindra IS från att förstöra deras tempel.

7. Europaparlamentet uppmanar alla regionala aktörer att göra allt som står i deras makt för att stoppa allt som görs av officiella eller privata organ för att propagera för och sprida extremislamistiska ideologier, antingen i ord eller i handling. Parlamentet uppmanar det internationella samfundet, särskilt EU, att underlätta en regional dialog om problemen i Mellanöstern och inkludera alla viktiga parter, i synnerhet Iran och Saudiarabien.

8. Europaparlamentet uppmanar FN, och i synnerhet den särskilde rapportören om våld mot kvinnor, Rashida Manjoo, att göra sitt yttersta för att spåra offren och ta reda på fakta om och fastställa omständigheterna kring det våld som flickor och kvinnor utsätts för av IS och därmed förknippade grupper i Irak och Syrien, i syfte att undvika att förövarna går ostraffade och säkerställa att ansvar utkrävs. Parlamentet stöder Hawa Banguras (FN:s särskilde representant för frågor om sexuellt våld i konflikter) arbete.

9. Europaparlamentet uppmanar de internationella humanitära organisationer som arbetar i Irak, inklusive FN:s organ, att utvidga sin sjukvårds- och rådgivningsverksamhet för fördrivna personer som har flytt IS framfart, och ägna särskild uppmärksamhet åt barn och människor som har överlevt sexuellt våld.

10. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att vidta specifika åtgärder för att ta itu med kvinnornas situation i Irak och säkerställa deras frihet och respekten för deras mest grundläggande rättigheter, och att vidta åtgärder för att förebygga utnyttjande, misshandel och våld mot kvinnor och barn. Parlamentet anser att det är särskilt oroväckande att alla former av våld mot yazidiska kvinnor har ökat. De frihetsberövas, våldtas, utsätts för sexuella övergrepp och säljs till medlemmar i IS. Parlamentet uppmanar särskilt medlemsstaterna att öka de politiska insatserna för att kunna tillgodose de överlevandes behov och att inrätta en mekanism för att kunna erbjuda särskild skraddarsydd post-traumatisk rådgivning till traumatiserade kvinnor från Syrien och Irak, särskilt de yazidiska kvinnorna.

11. Europaparlamentet är övertygat om att det omedelbara humanitära biståndet och skyddet måste åtföljas av långsiktiga strategier för socioekonomiska rättigheter och försörjningsmöjligheter för återvändande, internt fördrivna och flyktingkvinnor, förbättrat ledarskap samt deltagande, i syfte att ge dem kraften att välja varaktiga lösningar som motsvarar deras behov. Parlamentet anser att det är nödvändigt att utreda de specifika riskerna och särskilda behoven för olika grupper av kvinnor som har utsatts för flera samverkande former av diskriminering.

12. Europaparlamentet fördömer det faktum att våld och mord har begåtts mot irakiska hbt-personer helt ostraffat. Parlamentet påpekar att irakiska hbt-personer visserligen inte är den enda riskgruppen i den pågående krisen och konflikten, men att de är extremt utsatta på grund av det begränsade stödet från familjen och samhället och det bristande skyddet från regeringen. Parlamentet noterar att hbt-personer fortfarande är en marginaliserad och utsatt grupp i flyktingläger och i vissa vårdssamhällen. Parlamentet uppmanar den irakiska regeringen att tillhandahålla skydd för irakiska hbt-personer.

Torsdagen den 27 november 2014

13. Europaparlamentet beklagar att de irakiska kvinnornas levnadsförhållanden har försämrats avsevärt till följd av åren av diktatur och konflikter. Parlamentet uppmanar till främjande och genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet för att säkerställa kvinnors deltagande i konfliktlösning och demokratiuppbyggande insatser. Parlamentet understryker att kvinnor i Irak inte kommer att få något fullgott skydd eller någon riktig säkerhet förrän de tillåts delta i beslutsprocessen.

14. Europaparlamentet efterlyser en gemensam internationell insats, i nära samarbete med muslimska länder, organisationer och samhällen, för att motarbeta den radikala salafistiska/wahhabitiska ideologi som ligger till grund för och inspirerar till IS och därtill knutna terroristgruppers handlingar och som är ett växande hot mot medlemsstaternas säkerhet. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att i sin dialog med Golfstaterna, ta upp de stora farhågorna om försöken från salafister/wahhabiter i dessa stater att indoktrinera flera stora muslimska länder och samhällen över hela världen.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, Iraks regering och representantråd, Kurdistans regionala regering, FN:s generalsekreterare och FN:s råd för mänskliga rättigheter.

Torsdagen den 27 november 2014

P8_TA(2014)0068

Förseningar i starten för sammanhållningspolitiken 2014–2020

Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om förseningar i starten för sammanhållningspolitiken 2014–2020 (2014/2946(RSP))

(2016/C 289/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i synnerhet artiklarna 4, 162 och 174–178,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾,
- med beaktande av förslaget till ändringsbudget nr 3 till den allmänna budgeten 2014 (COM(2014)0329),
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Sammanhållningspolitiken är den främsta EU-omfattande politiken för investeringar i den reala ekonomin och en etablerad drivkraft för tillväxt och sysselsättning i EU med en budget på över 350 miljarder euro fram till 2020. Den utgör en betydande del av EU:s strategi för att utjämna regionala obalanser och ojämlikheter, stödja diversifiering och anpassning till förändringar inom industrin samt uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. I vissa medlemsstater är sammanhållningspolitiken också den främsta källan till offentliga investeringar.
 - B. Genom tematisk koncentration inriktas resurserna på ett begränsat antal strategiska mål med tillväxtpotential, såsom innovation och forskning, den digitala agendan, stöd till små och medelstora företag, en koldioxidsnål ekonomi, utbildning samt infrastruktur.
 - C. Partnerskapsavtalen och de operativa programmen är strategiska redskap för styrning av investeringar i medlemsstater och regioner i linje med det övergripande målet i Europa 2020-strategin om smart och hållbar tillväxt för alla.
 - D. I artiklarna 14, 16 och 29 i förordning (EU) nr 1303/2013 fastställs en tidsplan för inlämnande och antagande av partnerskapsavtal och operativa program. Enligt denna tidsplan skulle partnerskapsavtalen ha antagits i slutet av augusti 2014 och de operativa programmen senast i slutet av januari 2015.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

Torsdagen den 27 november 2014

- E. Programplaneringsprocessen är klart försenad, och endast ett begränsat antal operativa program (strax över 100) förväntas ha antagits i slutet av 2014.
- F. På begäran av medlemsstaterna har kommissionen utarbetat ett icke-officiellt dokument om hanteringen av åtaganden för 2014 för program som samfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och som inte kommer att ha antagits av kommissionen den 31 december 2014.
- G. Det finns två tänkbara scenarier för antagandet av de operativa programmen, som båda innebär ytterligare förseningar i fråga om starten av genomförandet: dels i) ett överföringsförfarande för de program som anses klara för antagande den 31 december 2014, dels ii) en ombudgetering av outnyttjade anslag för 2014 i de europeiska struktur- och investeringsfonderna – vilket skulle innebära en teknisk översyn av den fleråriga budgetramen (FBR) – för de program som inte anses klara för antagande före utgången av 2014.
- H. Enligt kommissionens tidsplan skulle de operativa programmen kunna antas mellan den 15 februari och den 31 mars 2015 enligt överföringsförfarandet och efter den 1 maj 2015 enligt ombudgeteringsförfarandet.
- I. Förutom förseningarna i genomförandet för programperioden 2014–2020 har sammanhållningspolitiken även problem med eftersläpning av betalningar för programperioden 2007–2013. Detta försvagar ytterligare sammanhållningspolitikens trovärdighet, genomslagskraft och långsiktighet.
- J. Kommissionens ordförande har meddelat att han har för avsikt att lansera ett investeringspaket på 315 miljarder euro.
1. Europaparlamentet är allvarligt oroat över de stora förseningarna i genomförandet av sammanhållningspolitiken för perioden 2014–2020. Samtidigt är det viktigt att de operativa program som antas i början av programperioden är av god kvalitet, så att man inte behöver ändra dem i efterhand.
 2. Europaparlamentet betonar att de nuvarande förseningarna innebär en utmaning för de nationella, regionala och lokala myndigheternas förmåga att effektivt planera och genomföra de europeiska struktur- och investeringsfonderna för perioden 2014–2020.
 3. Europaparlamentet påpekar att sammanhållningspolitiken, tillsammans med medlemsstaternas samfinansiering, utgör en stor del av de tillväxtrelaterade offentliga utgifterna i EU. Det är därför av avgörande betydelse att genomförandet av de nya programmen kan starta så snart som möjligt i syfte att maximera investeringsresultaten, skapa nya jobb och öka produktivitetstillväxten.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta sitt ansvar och göra sitt yttersta för att påskynda antagandet av så många operativa program som möjligt under 2014 och att se till att så många program som möjligt är klara för antagande den 31 december 2014, så att man kan använda sig av överföringsförfarandet i enlighet med artikel 13.2 a i budgetförordningen och artikel 4 i dess tillämpningsföreskrifter.
 5. Europaparlamentet kräver att kommissionen – med fortsatt starkt fokus på kvalitet och behovet att upprätthålla kampen mot bedrägerier – undersöker alla tänkbara sätt att rationalisera sina interna förfaranden för att se till att även operativa program som lämnats in på nytt efter tidsfristen den 24 november 2014 kan tas i beaktande, så att den kommissionsinterna samrådsprocessen kan slutföras före årsskiftet och programmen kan anses klara för antagande om de uppfyller kvalitetskraven.
 6. Europaparlamentet är medvetet om att det andra scenariot, som är tillämpligt på de operativa program som inte anses klara för antagande i slutet av 2014, det vill säga ombudgeteringen av outnyttjade medel från 2014 till 2015 i enlighet med artikel 19 i FBR, innebär att det krävs en översyn av FBR senast den 1 maj 2015. Denna översyn är visserligen av teknisk natur men måste ändå följa förfarandet för den fleråriga budgeten. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att så snart som möjligt inleda diskussioner med parlamentet och rådet för att ta fram en trovärdig färdplan som leder fram till att översynen av FBR kan slutföras så tidigt som möjligt under 2015.

Torsdagen den 27 november 2014

7. Europaparlamentet betonar dessutom att man också behöver godkänna ett motsvarande förslag till ändringsbudget som omfattar de olika åtagandebemyndigandena för 2015 för att de operativa programmen ska kunna antas, vilket i bästa fall innebär att starten för genomförandet av de programmen försenas till mitten av 2015.
 8. Mot bakgrund av ovanstående uppmanar Europaparlamentet kommissionen att presentera de åtgärder den tänker vidta för Europaparlamentet, i syfte att snarast möjligt underlätta genomförandet av de operativa programmen, och att även redogöra föra den tänkta tidsplanen.
 9. Europaparlamentet är mycket bekymrat över eftersläpningen med betalningarna inom ramen för sammanhållningspolitikens operativa program under perioden 2007–2013. Parlamentet betonar hur viktigt och brådskande det är att nå en överenskommelse om detta, på grundval av nya förslag från kommissionen, före utgången av 2014.
 10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att redogöra för konsekvenserna av de försenade betalningarna för starten av genomförandet av de nya operativa programmen och att föreslå lösningar så att skadorna kan begränsas i så stor utsträckning som möjligt. Parlamentet begär vidare att kommissionen i samband med rapporten om resultatet av de förhandlingar som anges i artikel 16.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser ska analysera de möjliga konsekvenserna av den försenade starten för sammanhållningspolitiken 2014–2020 för tillväxt och sysselsättning och komma med rekommendationer på grundval av de lärdomar som dragits.
 11. Europaparlamentet begär att det investeringspaket på 315 miljarder euro som ska lanseras av kommissionen till fullo kompletterar sammanhållningspolitiken för 2014–2020.
 12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och övriga berörda institutioner.
-

Torsdagen den 27 november 2014

P8_TA(2014)0069

Kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar**Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar och SMF-testets roll (2014/2967(RSP))**

(2016/C 289/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det offentliga samråd om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar som nyligen genomfördes och förslaget till reviderade riktlinjer för konsekvensbedömningar,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2011 om garanti för oberoende konsekvensbedömningar ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Konsekvensbedömningar som ett redskap i ett tidigt skede i lagstiftningsarbetet har en central roll i kommissionens agenda för smart lagstiftning i syfte att ta fram öppen, övergripande och balanserad information om de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna, vilket mervärde EU:s åtgärder kan medföra, den förväntade regelmässiga och administrativa bördan samt kostnaderna och fördelarna med alternativa åtgärder för alla berörda parter.
 - B. Enligt gällande riktlinjer för konsekvensbedömningar har kommissionens generalsekretariat och konsekvensbedömningsnämnden en central roll när beslut ska fattas om huruvida en konsekvensbedömning behövs för ett visst initiativ.
 - C. Konsekvensbedömningsnämnden har en viktig uppgift som central instans för kvalitetskontroll av konsekvensbedömningar.
 - D. Fördragen innehåller övergripande bestämmelser om sociala frågor och miljöskydd – tillsammans med skyldigheten att respektera subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna – som måste beaktas vid fastställandet och genomförandet av unionens politik och verksamhet och som förutsätter en djupgående analys av de relevanta konsekvenserna av all lagstiftning som föreslås.
 - E. Enligt en expertgrupp hos kommissionen kan små eller medelstora företags kostnader för att följa en reglering vara tio gånger högre än kostnaderna för större företag. Noggranna och oberoende konsekvensbedömningar är därför särskilt viktiga för små och medelstora företag, som ofta har det svårare än storföretagen att anpassa sig till nya rättsliga och administrativa krav och som beroende på sin storlek har sämre förmåga att föregripa regleringsändringar på ett tidigt stadium.
 - F. Principen att "tänka småskaligt först" ligger till grund för småföretagsakten för Europa från 2008, och har ingått i riktlinjerna för konsekvensbedömningar sedan 2009 och i andra kommissionstexter sedan 2005. Denna princip innebär att små och medelstora företags intressen ska beaktas på ett mycket tidigt stadium i beslutsfattandet, så att lagstiftningen blir bättre anpassad till dem. Det finns en rad verktyg för ett effektivt genomförande av principen, bl.a. testet för små och medelstora företag (SMF-testet) som ska användas på framtida lagstiftningsförslag.

⁽¹⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 31.

Torsdagen den 27 november 2014

- G. De nuvarande riktlinjerna för konsekvensbedömningar ger specifik vägledning i form av ett SMF-test, liksom vissa möjligheter att begränsa effekterna. Förslaget till reviderade riktlinjer innehåller inga bestämmelser om SMF-testet.
- H. En ordentlig utvärdering av parlamentets väsentliga ändringar av kommissionens ursprungliga förslag ger ett betydligt mervärde till stöd för parlamentets ståndpunkt vid trepartsförhandlingar.

Tillämpningsområde

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att regelbundet se över riktlinjerna för konsekvensbedömningar i syfte att förbättra konsekvensbedömningsförfarandena.
2. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör se till att ekonomiska, sociala, administrativa och miljömässiga aspekter undersöks lika ingående.
3. Europaparlamentet är dock bekymrat över att förslaget till reviderade riktlinjer är betydligt mindre specifikt än de befintliga riktlinjerna när det gäller tillämpningsområdet för konsekvensbedömningarna och att förslaget ger det ansvariga generaldirektoratet mycket större tolkningsutrymme när det gäller beslutet om huruvida det krävs en konsekvensbedömning eller inte. Parlamentet anser att de nuvarande rutinerna, enligt vilka konsekvensbedömningsnämnden deltar i beslutsfattandet, bör upprätthållas.
4. Europaparlamentet anser att kommissionen bör fortsätta med sitt nuvarande tillvägagångssätt och lämna en konsekvensbedömning för alla initiativ som uppfyller minst ett av följande kriterier:
 - a) Lagstiftningsförslag som ingår i kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram.
 - b) Lagstiftningsförslag som inte ingår i kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram men som har tydliga ekonomiska, administrativa, sociala och miljömässiga konsekvenser.
 - c) Icke-lagstiftningsinitiativ som fastställer framtida strategier (t.ex. vitböcker, åtgärdsplaner, utgiftsprogram och förhandlingsriktlinjer för internationella avtal).
 - d) Delegerade akter eller genomförandeakter som läggs fram av kommissionen – och i tillämpliga fall dess byråer – och som förväntas få betydande och tydligt märkbara konsekvenser för ekonomi, sociala omständigheter, miljö och administrativa bördor.
5. Europaparlamentet konstaterar att utvärderingen av konsekvenserna måste vara rigorös, omfattande och baserad på korrekt, objektiv och fullständig information, med en proportionerlig analys som fokuserar på förslagets syfte och mål, så att ett välinformerat politiskt beslut kan fattas.
6. Europaparlamentet är övertygat om att konsekvensbedömningar är ett viktigt verktyg till stöd för beslutsfattande inom alla EU:s institutioner och ett viktigt inslag i processen för att åstadkomma bättre lagstiftning. Parlamentet medger dock att konsekvensbedömningar inte kan ersätta politisk bedömning och politiska beslut.
7. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att samråda med alla berörda parter i ett tidigt skede i konsekvensbedömningsförfarandet, så att deras synpunkter kan beaktas när konsekvensbedömningar utarbetas och innan de publiceras.
8. Europaparlamentet konstaterar att tillämpningsområdet för en konsekvensbedömning inte alltid överensstämmer med de antagna förslagen i de fall dessa ändras när de lagts fram för godkännande i kommissionskollegiet. Parlamentet kräver att det i förslaget till reviderade riktlinjer anges att konsekvensbedömningen ska uppdateras för att säkerställa kontinuitet mellan de frågor som behandlas i konsekvensbedömningen och de förslag som slutligen antas av kommissionen.

Torsdagen den 27 november 2014

Konsekvensbedömningsnämnden

9. Europaparlamentet anser att det är mycket problematiskt att konsekvensbedömningsnämndens roll inte är tydligare definierad i förslaget till reviderade riktlinjer. Parlamentet insisterar eftertryckligen på att kommissionen omprövar detta utelämnande och på ett tydligare sätt fastställer förfaranden för konsekvensbedömningsnämnden i ett nytt förslag till reviderade riktlinjer när kommissionen svarar på denna resolution som antagits av parlamentet.

10. Europaparlamentet anser att sådana nya förfaranden på ett tydligt, begripligt och transparent sätt bör fastställa förfarandet för inlämnande, översyn och slutligt godkännande av konsekvensbedömningar som lagts fram för konsekvensbedömningsnämnden.

11. Europaparlamentet uppberor sin åsikt att kommissionen bör avstå från att anta förslag som inte åtföljs av ett utlåtande som godkänts av konsekvensbedömningsnämnden.

12. Europaparlamentet påminner vidare kommissionen om sin begäran att konsekvensbedömningsnämnden måste få ett starkare oberoende, och särskilt att dess medlemmar inte ska underställas politisk kontroll. Parlamentet anser att konsekvensbedömningsnämnden endast bör bestå av högt kvalificerade personer som har kompetens att bedöma den analys som gjorts av de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna.

13. Europaparlamentet ser fram emot den nya kommissionens klagörande av hur den tänker gå vidare med de aspekter som behandlas i denna resolution, så att detta bättre kan tas i beaktande när ståndpunkten angående kommissionens nya Refit-meddelande utarbetas, utan att det påverkar parlamentets ståndpunkt i detta sammanhang.

SMF-testet

14. Europaparlamentet påminner om att kommissionen i sin översyn av småföretagsakten från 2011 beklagar att endast åtta medlemsstater har infört SMF-testet i sina inhemska beslutsprocesser. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna arbeta för att bättre sprida principerna i SMF-testet inom ramen för nationella förfaranden, till stöd för politiken för små och medelstora företag.

15. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tydliga åtagande i översynen att ytterligare stärka SMF-testet. Parlamentet beklagar dock att SMF-testet, i strid med denna avsikt, inte ens nämns i förslaget till reviderade riktlinjer.

16. Europaparlamentet påminner om att kommissionen i småföretagsakten gjorde en utfästelse att införa principen "tänka småskaligt först" vid utformningen av sin politik, och att detta innefattar SMF-testet för att utvärdera konsekvenserna av kommande lagstiftning och administrativa initiativ för små och medelstora företag. Parlamentet betonar att det är mycket viktigt att säkerställa att detta test genomförs ordentligt, och anser att det fortfarande finns en betydande marginal för förbättringar.

17. Europaparlamentet insisterar på att SMF-testet upprätthålls såsom det fastställs i bilaga 8 till riktlinjerna, i syfte att undvika att små och medelstora företag påverkas i orimlig grad eller missgynnas av kommissionens initiativ jämfört med större bolag.

18. Europaparlamentet betonar att konsekvensbedömningarna i sådana fall bör omfatta alternativa mekanismer och/eller möjligheter till flexibilitet i syfte att hjälpa de små och medelstora företagen att anpassa sig till initiativet (i enlighet med bilaga 8.4). Parlamentet välkomnar i detta hänseende att det i förslaget till reviderade riktlinjer ingår en valmöjlighet så att man kan undanta mikroföretag från ett lagstiftningsförslags tillämpningsområde. Parlamentet anser dock att det inte alltid är den bästa strategin att automatiskt undanta mikroföretag, och att detta därför måste bedömas från fall till fall för varje förslag i syfte att spegla principen om omvänd bevisbörda, det vill säga att mikroföretagen även i fortsättningen bör hållas utanför förslagets tillämpningsområde, såvida det inte påvisas att de bör omfattas. Parlamentet stöder tanken på anpassade lösningar och enklare förfaranden för små och medelstora företag i konsekvensbedömningen om det kan påvisas att detta inte på olämpligt sätt begränsar lagstiftningens ändamålsenlighet.

Torsdagen den 27 november 2014

Tillämpning och övervakning

19. Europaparlamentet konstaterar att en lagstiftningsakts slutliga utformning kan skilja sig avsevärt från det förslag som antogs av kommissionen. Parlamentet anser att det vore lämpligt om det för antagna lagstiftningsakter togs fram en sammanfattning av de uppskattade fördelarna och kostnaderna, med uppdateringar som återger skillnader i förhållande till analysen i konsekvensbedömningen på grund av ändringar som gjorts under lagstiftningsprocessen. Parlamentet anser att ett sådant förfarande skulle förenkla övervakningen och bedömningen av ett förslags konsekvenser.

Inrättande av ett rådgivande organ för bättre lagstiftning

20. Europaparlamentet uppskattar arbetet och slutrapporten från högnivågruppen för administrativa bördor, som tillkommit på kommissionens uppdrag. Parlamentet erinrar om att kommissionen enligt sitt senaste meddelande om Refit från juni 2014 överväger att tillsätta en ny högnivågrupp för bättre lagstiftning bestående av företrädare för berörda parter och av nationella experter.

21. Europaparlamentet föreslår att kommissionen så snart som möjligt inrättar denna grupp som ett rådgivande högnivåorgan för bättre lagstiftning bestående av såväl expertis från berörda parter som nationella experter. Parlamentet föreslår att detta organ ska ha ett starkt och oberoende rådgivande mandat, som bör komplettera kommissionens arbete med konsekvensbedömningar. Parlamentet anser att en sådan grupps expertis, inbegripet i fråga om subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, skulle kunna medföra ett mervärde för konsekvensbedömningsförfarandet och för andra initiativ till bättre lagstiftning. Parlamentet och rådet bör involveras i utnämningen av experter. Parlamentet anser att bästa praxis och erfarenheter från befintliga organ för bättre lagstiftning (såsom de i Sverige, Tjeckien, Nederländerna, Storbritannien eller Tyskland) bör beaktas.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett nytt förslag till reviderade riktlinjer för konsekvensbedömningar, som tar hänsyn till de punkter som framhålls i denna resolution och till kommissionens nya struktur, i synnerhet rollen för den nye vice ordföranden med ansvar för bättre lagstiftning.

Konsekvensbedömningar i parlamentet

23. Europaparlamentet begär att parlamentet och i synnerhet utskotten systematiskt och så tidigt som möjligt ska granska kommissionens konsekvensbedömningar.

24. Europaparlamentet erinrar om sin resolution av den 8 juni 2011 om garanti för oberoende konsekvensbedömningar, där parlamentet efterlyste ett mer konsekvent utnyttjande av det redan tillgängliga instrument som parlamentets egna konsekvensbedömningar utgör. Parlamentet erinrar om att det finns en särskild budgetpost och specialinrättade tjänster för att genomföra konsekvensbedömningar. Parlamentet anser att dess egna konsekvensbedömningar är särskilt nödvändiga när betydande förändringar av kommissionens ursprungliga förslag har gjorts.

Konsekvensanalyser inom Europeiska rådet

25. Europaparlamentet förväntar sig att rådet lever upp till sin utfästelse att systematiskt utvärdera konsekvenserna av sina egna väsentliga ändringar.

o

o o

26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet.

Torsdagen den 27 november 2014

P8_TA(2014)0070

25:e årsdagen av FN:s konvention om barnets rättigheter**Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om 25:e årsdagen av FN:s konvention om barnets rättigheter (2014/2919(RSP))**

(2016/C 289/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter, antagen i New York den 20 november 1989,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, antagen i New York den 13 december 2006,
- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet från 2009 och den tillhörande handlingsplan för 2010–2014,
- med beaktande av allmän kommentar nr 14 (2013) från FN:s kommitté för barnets rättigheter om att barnets bästa alltid ska sättas i främsta rummet,
- med beaktande av EU:s agenda för barns rättigheter, antagen i februari 2011,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling,
- med beaktande av den förklaring och den handlingsplan som antogs vid högnivåmötet i Busan den 29 november–1 december 2011 om utvecklingsbiståndets effektivitet,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 februari 2008 *En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder* (COM(2008)0055),
- med beaktande av EU:s riktlinjer för främjande och skydd av barnets rättigheter,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om barn och väpnad konflikt,
- med beaktande av FN:s handlingsplan *A World Fit for Children*,
- med beaktande av EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 101, 15.4.2011, s. 1.⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2011, s. 1.

Torsdagen den 27 november 2014

- med beaktande av EU:s strategi för utrotande av människohandel 2012–2016, i synnerhet bestämmelserna om finansiering av utarbetandet av riktlinjer för system för skydd av barn och utbyte av bästa praxis,
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2013/112/EU av den 20 februari 2013 *Bryta det sociala arvet: investera i barnens framtid* ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2013 om situationen för ensamkommande minderåriga i EU ⁽²⁾,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor från 1979 och handlingsplattformen från Peking,
- med beaktande av sina resolutioner av den 25 februari 2014 med rekommendationer till kommissionen om bekämpning av våld mot kvinnor ⁽³⁾ och av den 6 februari 2014 om kommissionens meddelande *Om utrotande av kvinnlig könsstympning* ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 5 juni 2014 om förebyggande och bekämpning av alla former av våld mot kvinnor och flickor, inbegripet kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 19 maj 2014 om en rättighetsbaserad strategi för utvecklingssamarbete, som omfattar alla mänskliga rättigheter
- med beaktande av artikel 7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som på nytt bekräftar att EU "ska säkerställa samstämmigheten mellan all sin politik och verksamhet, med beaktande av samtliga sina mål",
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juni 2014 *Ett anständigt liv för alla: från vision till kollektiva åtgärder* (COM(2014)0335),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 april 2005 *Konsekvens i utvecklingspolitiken* (COM(2005)0134) och av slutsatserna från rådets (utrikes frågor) 3 166:e möte den 14 maj 2012 *Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring*,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. FN:s konvention om barnets rättigheter och de fakultativa protokollen till konventionen utgör stommen i främjandet och skyddet av barnets rättigheter, då de innehåller en övergripande uppsättning internationella rättsliga normer för skyddet av barn och deras välbefinnande.
 - B. EU:s samtliga medlemsstater har ratificerat FN:s konvention om barnets rättigheter och har tydliga rättsliga skyldigheter att inom sin jurisdiktion främja, skydda och genomföra alla barns rättigheter.
 - C. Främjandet av barns rättigheter är ett uttryckligt mål i EU:s politik, och enligt EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna måste barnets bästa komma i främsta rummet i alla EU-åtgärder.
 - D. FN:s konvention om barnets rättigheter och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna respekterar barns rätt att komma till tals och att få sina åsikter om frågor som berör dem tagna i beaktande med utgångspunkt i deras ålder och mognad.

⁽¹⁾ EUT L 59, 2.3.2013, s. 5

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0387.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0126.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0105.

Torsdagen den 27 november 2014

- E. Barnets rättigheter, nämligen principen om barnets bästa, barnets rätt att leva, överleva och utvecklas, icke-diskriminering och respekt för barnets rätt att uttrycka sina åsikter, berör all EU-politik.
- F. Sedan FN:s konvention om barnets rättigheter antogs för 25 år sedan har framsteg skett, men barns rättigheter fortsätter att kränkas på många håll i världen, även i EU-medlemsstater, som en följd av våld, övergrepp, utnyttjande, fattigdom, social utestängning samt diskriminering grundad på religion, funktionsnedsättning, kön, sexuell läggning, ålder, etnicitet, invandrarstatus eller ställning som varaktigt bosatt.
- G. Om rättigheter ska ha någon mening måste alla barn och deras familjer ha tillgång till rättslig prövning och till rättvisa, tidseffektiva och ändamålsenliga rättsmedel.
- H. Omkring 6,6 miljoner barn under fem år dog 2012 till följd av i första hand orsaker som hade kunnat undvikas, och berövades således sin grundläggande rättighet att överleva och utvecklas. 168 miljoner barn i åldern 5–17 arbetar, vilket äventyrar deras rätt att skyddas från ekonomiskt utnyttjande och kränker deras rätt att lära sig saker och leka. Elva procent av flickorna gifter sig innan de har fyllt femton år, vilket äventyrar deras rätt till hälsa, utbildning och skydd. I Afrika söder om Sahara dör fortfarande vart tionde barn innan det har fyllt fem år.
- I. Utbildning – särskilt fri grundskoleutbildning för alla barn – är en grundläggande rättighet som staterna förband sig att genomföra genom FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989. Målet för 2015 är att säkerställa att alla pojkar och flickor fullgör sin grundskoleutbildning. Trots att vissa framsteg har skett i utvecklingsländerna är detta mål långt ifrån uppfyllt.
- J. En mångsidig sexualundervisning är en integrerad och viktig del i arbetet med att stärka pojkars och flickors rätt till välbefinnande och hälsa, främja jämställdhet och bekämpa stereotyper.
- K. Humanitära kriser fortsätter att ha förödande effekter för barnen. År 2014 påverkades fler än 59 miljoner barns liv direkt av kriser, särskilt konfliktrelaterade kriser. Det finns ca 250 000 barnsoldater i världen i dag, och av dessa är 40 procent flickor.
- L. Bara under 2012 föll nästan 95 000 barn och ungdomar under tjugo år offer för mord, nästan en miljard barn i åldern 2–14 utsattes för fysisk bestraffning, en av tre ungdomar i åldern 13–15 utsattes för mobbning och omkring 70 miljoner flickor i åldern 15–19 föll offer för någon sorts fysiskt våld. Dessutom har 120 miljoner flickor i hela världen någon gång i sitt liv tvingats till samlag eller utsatts för andra påtvingade sexuella handlingar.
- M. Barn utgör hälften av befolkningen i utvecklingsländerna, och omkring 100 miljoner barn lever i EU.
- N. Enligt den senaste rapporten från FN:s barnfond (Unicef) om barnfattigdom i rika länder har 2,6 miljoner barn hamnat under fattigdomsstrecket i världens mest välbeställda länder sedan 2008, vilket gör att det sammantagna antalet barn i i-världen som lever i fattigdom nu uppgår till ca 76,5 miljoner. Enligt samma rapport uppgick antalet unga människor i EU som varken arbetar eller studerar till 7,5 miljoner 2013.

Torsdagen den 27 november 2014

- O. Våldet mot barn tar sig många uttryck, bl.a. psykologiska, fysiska, sexuella, emotionella och verbala övergrepp, försummelse och fattigdom, och inträffar i många olika miljöer, såsom i hemmet, i skolan, inom sjukvården och rättsväsendet, på arbetsplatsen, inom olika grupper och på internet.
- P. EU:s agenda för barns rättigheter anger en tydlig ram för EU:s insatser. Tack vare genomförandet av den har stora framsteg gjorts inom flera viktiga områden och inom lagstiftningen. Bland annat har hjälplinjer för försvunna barn inrättats, barnvänlig rättvisa har främjats, uppgiftsinsamlingen har förbättrats och barns rättigheter har integrerats i de yttre åtgärderna.
- Q. Alla barn är i första hand just barn vars rättigheter bör respekteras utan åtskillnad, oberoende av deras eller deras föräldrars etniska tillhörighet, nationalitet, social ställning, invandrarsstatus eller ställning som varaktigt bosatt.
- R. Flickors och pojkars förväntningar och interaktionsformer kan vara likadana men också skilja sig åt, och den diskriminering som flickor och pojkar utsätts för varierar beroende på ålder.
- S. Även om betydande framsteg har gjorts, särskilt när det gäller människohandel, sexuellt utnyttjande och offers rättigheter, liksom för asylsökande och ensamkommande barn, återstår det mycket mer att göra för att säkerställa att invandrarbarns rättigheter respekteras i hela EU. Många ensamkommande barn försvinner och rymmer efter att de har anlänt till EU och löper särskilt stor risk att utsättas för övergrepp.
- T. Eftersom det rör sig om internationell verksamhet fortsätter utnyttjandet, även i sexuellt syfte, av barn på internet – inbegripet spridning av barnpornografi och kontaktsökning i olovligt syfte på internet – att utgöra en allvarlig huvudvärk för lagens väktare. Brotten inkluderar allt från sexuell utpressning och nätförförelse till egenproducerat barnpornografiskt material och direktsändningar, vilket ställer särskilda krav på utredningarna till följd av tekniska innovationer som ger brottslingarna, inklusive personer som i olovligt syfte söker kontakt på internet, enklare och snabbare tillgång till material.
- U. Barn påverkas särskilt av fattigdom och nedskärningar i socialförsäkringssystemen och viktiga sociala förmåner såsom familjebidrag, och sådana nedskärningar har ökat i EU sedan 2007. Även efter sociala transfereringar är risken för barnfattigdom i EU väldigt hög (20,3 procent 2013).
- V. Ramen för global utveckling efter 2015 kommer att utgöra en möjlighet att satsa på alla barns rättigheter, överallt i världen – oberoende av barnets kön, etnicitet, ras, ekonomiska ställning, funktionsnedsättning eller ställning i övrigt.
1. Europaparlamentet anser att barns rättigheter är i centrum för EU:s politik och att tjugofemårsdagen av FN:s konvention om barnets rättigheter utgör ett tillfälle att se till att konventionen genomförs till alla delar inom politiken och i praktiken och att vidta kompletterande åtgärder för att säkerställa respekt för alla barns rättigheter överallt, särskilt de mest utsatta barnen.
 2. Europaparlamentet välkomnar EU:s åtagande enligt Stockholmsprogrammet att utveckla en integrerad EU-strategi för att effektivt främja och skydda barnets rättigheter i EU:s inre och yttre politik och att stödja medlemsstaternas insatser på detta område. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en långtgående och omfattande strategi och handlingsplan för barnets rättigheter för de kommande fem åren, och att i detta arbete utgå från och bygga vidare på EU:s agenda för barnets rättigheter.
 3. Europaparlamentet välkomnar EU:s åtagande att vidareutveckla integrerade EU-riktlinjer för skydd av barn, i syfte att minska den splittring som problembaserade svar på specifika barnskyddsfrågor ger upphov till, för att se till att alla barn i hela EU verkligen skyddas mot alla våldsformer.

Torsdagen den 27 november 2014

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka och rapportera om sin rekommendation *Bryta det sociala arvet: investera i barnens framtid* i medlemsstaterna och att se till att barn får tillgång till kvalitetstjänster och ges möjlighet att delta. Parlamentet uppmanar de medlemsstater där barnfattigdomen ligger över genomsnittet att fastställa nationella mål och att prioritera investeringar som är inriktade på att minska fattigdomen och den sociala utestängningen bland barn och unga människor.
5. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att ge högsta prioritet till millennieutvecklingsmålen i sin inrikespolitik och i sina förbindelser med tredjeländer. Parlamentet betonar att dessa mål, särskilt fattigdomsutrotning, tillgång till utbildning för alla och jämställdhet mellan könen, endast kommer att nås via utveckling av offentliga tjänster som är tillgängliga för alla.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa ett uttryckligt barn- och ungdomsfokus i den europeiska planeringsterminen, den årliga tillväxtöversikten och en reviderad Europa 2020-strategi, i syfte att bättre genomföra kommissionens rekommendation *Bryta det sociala arvet: investera i barnens framtid*.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att samordningen förbättras mellan dess olika enheter, i syfte att effektivt integrera barns rättigheter i EU:s alla lagstiftningsförslag, strategier och finansiella beslut, och kontrollera att de i alla delar överensstämmer med EU:s regelverk om barn och med de skyldigheter som härrör från FN:s konvention om barnets rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att mandatet för samordnaren för barns rättigheter och dennes resurser på lämpligt sätt speglar EU:s åtagande att systematiskt och effektivt integrera barns rättigheter i all verksamhet.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja det tillfälle som halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen innebär för att säkerställa att EU:s medel kommer de mest missgynnade och utsatta barnen tillgodo.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att uttryckligen se barn som en prioritering när de planerar och genomför regionalpolitiken och sammanhållningspolitiken, t.ex. EU:s handikappstrategi, EU:s ram för nationella strategier för integrering av romer samt EU:s jämställdhets – och icke-diskrimineringspolitik. Parlamentet utprepar hur viktigt det är att skydda och främja romska barns lika tillgång till alla rättigheter.
10. Europaparlamentet framhåller att all politik som rör barns rättigheter måste innehålla ett jämställdhetsperspektiv, och efterlyser särskilda åtgärder för att stärka flickors rättigheter, inklusive deras rätt till utbildning och hälsa.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att principen om barnets bästa efterlevs i all lagstiftning, i beslut som fattas av regeringsföreträdare på alla nivåer samt i alla domstolsbeslut, och uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis för att förbättra tillämpningen av principen om barnets bästa i hela EU.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att alla barn verkligen har tillgång till system för rättslig prövning som är anpassade till deras specifika behov och rättigheter, oavsett om barnen uppträder som misstänkta, förövare, offer eller parter i ett förfarande.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera hur arresteringsförfaranden och straffrättsliga system påverkar barn. Parlamentet påpekar att runtom i EU påverkas barns rättigheter direkt när det handlar om barn som bor med sina föräldrar på interneringsanläggningar. Parlamentet understryker att uppskattningsvis 800 000 barn i EU lever åtskilda från en fängslad förälder varje år, vilket påverkar barnens rättigheter på många sätt.
14. Europaparlamentet anser att barn är utsatta när det gäller tillgången till varor och tjänster. Parlamentet uppmanar företag och berörda aktörer att inte använda sig av aggressiv och missledande marknadsföring som riktar sig till barn, både på och utanför internet, bl.a. genom att tillämpa befintliga uppföranderegler och andra liknande initiativ. Parlamentet anser att marknadsföring som riktar sig till barn och som avser livsmedel som innehåller mycket fett, salt eller socker måste bedrivas ansvarsfullt, med tanke på att antalet feta barn och barn med diabetes har ökat.

Torsdagen den 27 november 2014

15. Europaparlamentet anser att barns personuppgifter på internet måste skyddas i vederbörlig ordning och att barn måste informeras på ett tillgängligt och barnanpassat sätt om riskerna med och följderna av att de använder sina personuppgifter på internet. Parlamentet betonar att det bör vara förbjudet att upprätta internetprofiler av barn. Parlamentet anser att alla barn bör ha rätt att vistas i en sund och säker miljö och att de bör ges möjligheter att leka.

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel, eftersom det stora flertalet offer för människohandeln är unga flickor och pojkar som är offer för barnarbete, sexuellt utnyttjande och andra övergrepp. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna och EU att stärka polissamarbetet och det rättsliga samarbetet i syfte att förhindra och åtala sådana brott. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att bekämpa olovligt bortförande av barn, att samarbeta med tredjeländer för att ta upp frågan om det växande problemet med smuggling av och handel med barn och att åtala människohandlarna och utdöma lämpliga straff.

17. Europaparlamentet anser att åtgärder måste vidtas för att bekämpa nätmobbning, och att barn, lärare och ungdoms- och barnorganisationer måste spela en aktiv roll för att öka medvetenheten om denna fråga.

18. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att investera i offentliga tjänster för barn, bl.a. barnomsorg, utbildning och hälsa, och särskilt i ett utvidgat nät av daghem och allmännyttiga tjänster som erbjuder fritidsaktiviteter för barn.

19. Med tanke på att de första utbildningsnivåerna inte alltid garanterar de nödvändiga grundläggande kunskaperna uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att se till att högstadie- och gymnasieutbildningen är obligatorisk och kostnadsfri för alla som en grundförutsättning för utövandet av rätten till lika möjligheter.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta lagstiftning som skyddar eller stärker föräldraförmånerna, i syfte att främja en sund och stabil miljö under barnens första levnadsmånader.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra direktiv 2011/93/EU om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi, och att stärka de rättsvårdande myndigheternas rättsliga möjligheter, tekniska kapacitet och finansiella resurser att öka samarbetet med bl.a. Europol, i syfte att effektivare utreda och lösa upp nätverk av sexbrottslingar, samtidigt som de berörda barnens rättigheter och säkerhet måste prioriteras.

22. Europaparlamentet förespråkar att rättsvårdande organ, rättsliga myndigheter, IKT-industrin, internetjänsttillhandahållare, banksektorn och icke-statliga organisationer, inbegripet ungdoms- och barnorganisationer, ska utveckla partnerskap och utbyta information, i syfte att säkerställa barns rättigheter och skyddet av barn på internet och betrakta barn som utsatta personer i lagens mening. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta initiativet till att uppmana alla medlemsstater att vidta åtgärder för att motverka alla former av kontaktsökning på internet i olovliga syften och nätmobbning.

23. Europaparlamentet anser att ensamkommande barn är särskilt utsatta. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra parlamentets resolution av den 12 september 2013 om situationen för ensamkommande minderåriga i Europeiska unionen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo genomföra paketet om ett gemensamt europeiskt asylsystem i syfte att förbättra villkoren för ensamkommande minderåriga i EU, och uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att se till att invandrarbarn runtom i EU inte längre frihetsberövas. Parlamentet välkomnar domstolens dom i mål C-648/11 MA, BT, DT mot Secretary of State for the Home Department, i vilken det anges att den medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan som har getts in av underåriga tredjelandsmedborgare utan medföljande vuxen i mer än en medlemsstat, är den medlemsstat där den underårige befinner sig efter att ha gett in en ansökan där. Parlamentet påminner om att ensamkommande minderåriga först och främst är barn som riskerar att utsättas för fara. Medlemsstaterna och EU måste ha skyddet av barn som ledstjärna, så att den grundläggande principen om barnets bästa respekteras. Denna princip ska prioriteras framför invandringspolitiken.

Torsdagen den 27 november 2014

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra normerna i FN:s konvention om barnets rättigheter för barn som berövats sina föräldrars omsorg och i FN:s riktlinjer för alternativ vård av barn, och uppmanar kommissionen att utnyttja EU:s strukturfonder för att stödja övergången från institutionella till samhällsbaserade tjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen att med tanke på de många fall där myndigheterna i vissa medlemsstater påstås ha genomfört tvångsadoptioner utan föräldrarnas samtycke lägga fram specifika åtgärder för att säkerställa att de adoptioner som görs i medlemsstaterna sker med barnets bästa för ögonen.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att möjliggöra familjeåterförening på ett positivt, humant och snabbt sätt, i enlighet med artikel 10 i FN:s konvention om barnets rättigheter.

26. Europaparlamentet betonar att det behövs ett samordnat synsätt för att hitta försvunna barn i EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka polissamarbetet och det rättsliga samarbetet i gränsöverskridande fall som inbegriper försvunna barn, och att inrätta hjälplinjer för att leta efter försvunna barn och stödjande barn som är offer för övergrepp. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att underlätta för Marocko, Ryssland, Albanien, Andorra, Seychellerna, Gabon och Armenien att ansluta sig till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med översynen av förordning (EG) nr 2201/2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar, på allvar beakta barnets bästa, med tanke på kryphålen i genomförandet och efterlevnaden av denna förordning i medlemsstaterna när det gäller föräldra- och vårdnadsansvar.

28. Europaparlamentet fördömer alla former av våld mot barn – fysiska, sexuella och verbala övergrepp, tvångsäktenskap, barnarbete, prostitution, människohandel, tortyr, hedersmord, kvinnlig könsstympning, användning av barnsoldater och barn som mänskliga sköldar, fattigdom, försummelse och malnutrition. Parlamentet anser att tradition, kultur och religion aldrig får användas för att rättfärdiga våld mot barn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla sina skyldigheter och att bekämpa alla former av våld mot barn, bl.a. genom att officiellt förbjuda och utdöma straff för kroppslig bestraffning av barn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka samarbetet och dialogen med tredjeländer, i syfte att öka medvetenheten och arbeta för att barns rättigheter ska respekteras på alla håll i världen.

29. Europaparlamentet fördömer användningen av barn för militär- eller terroristverksamhet, och påminner om vikten av att alla barn som har varit vittnen till våldsamma händelser eller som är offer för krig får psykologiskt stöd och hjälp. Parlamentet välkomnar EU:s initiativ Fredens barn och understryker att det är viktigt att se till att barn som drabbats av konflikter får tillgång till utbildning. Parlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att stödja FN-kampanjen "Children, not soldiers", vars syfte är att senast 2016 sätta stopp för nationella säkerhetsstyrkors rekrytering och användning av barnsoldater.

30. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att prioritera barnets rättigheter i all yttre EU-politik så att barnets rättigheter integreras i t.ex. människorättsdialoger, handelsavtal, anslutningsförfarandet och den europeiska grannskapspolitiken, liksom i förbindelserna med gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), särskilt länder där det pågår en konflikt. Parlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att årligen rapportera till parlamentet om de resultat som har uppnåtts med avseende på fokuseringen på barn i EU:s yttre åtgärder.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att integrera barns rättigheter i utvecklingssamarbetet och det humanitära biståndet, i syfte att säkerställa tillräcklig finansiering och öka skyddet för barn som drabbats av nödsituationer eller naturkatastrofer eller av människan orsakade katastrofer och barn som är internflyktingar och flyktingar. Parlamentet understryker vikten av att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsinsatser, särskilt i samband med utdragna kriser, och att integrera ny teknik och innovation i EU:s politik och program för att bättre främja barns rättigheter i samband med utvecklings- och nödsituationer.

Torsdagen den 27 november 2014

32. Europaparlamentet välkomnar att Nobels fredspris 2014 har getts till Kailash Satyarthi och Malala Yousafzai för deras arbete med att försvara barns rättigheter, särskilt alla barns rätt till utbildning. Parlamentet lovordar Sacharovpriset för dess offentliga stöd av initiativ för att öka medvetenheten om våld mot barn. Parlamentet anser att dessa initiativ tydligt visar vilken viktig roll som spelas av det civila samhället och internationella organisationer för att främja och skydda de rättigheter som är inskrivna i FN:s konvention om barnets rättigheter.
33. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som arbetsmarknadens parter och lokala myndigheter har för att främja barns rättigheter, och uppmanar Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att vidta åtgärder och utarbeta yttranden i syfte att till fullo engagera sig i främjandet av barns rättigheter i all EU-politik.
34. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner, medlemsstaterna, lokala myndigheter, arbetsmarknadens parter och det civila samhället att slå sig samman och samarbeta på alla nivåer för att förbättra barnens situation i EU och i resten av världen. Parlamentet välkomnar och stöder det manifest för barns rättigheter som utarbetats av Unicef i samarbete med fjorton organisationer som arbetar för att främja barns rättigheter, och uppmanar fler ledamöter av Europaparlamentet, liksom nationella parlamentsledamöter, att skriva under manifestet och bli "child rights champions".
35. Europaparlamentet vill inrätta en tvärför politisk grupp inom parlamentet om barns rättigheter och välbefinnande, som bygger på manifestet för barns rättigheter. Denna grupp skulle fungera som ett permanent organ med ansvar för att främja barns rättigheter i all politik och verksamhet i Europaparlamentet, både i interna och yttre frågor. Parlamentet stöder därför initiativet att utse "kontaktpunkter" för barns rättigheter i varje parlamentsutskott för att säkerställa att barns rättigheter integreras i alla politiska texter och lagstiftningstexter som antas.
36. Europaparlamentet anser det vara viktigt att öka barnens deltagande i parlamentets verksamhet, i linje med den praxis som etablerats av Interparlamentariska unionen och Unicef. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att undersöka hur och på vilket sätt barns och ungdomars deltagande i beslutsprocessen kan ökas. Parlamentet förespråkar att ny teknik och innovation ska användas för att samråda med barn och ungdomar och för att öka barnens deltagande.
37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utan dröjsmål ratificera de fakultativa protokollen till FN:s konvention om barnets rättigheter.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att undersöka hur och på vilket sätt EU unilateralt kan ansluta sig till FN:s konvention om barnets rättigheter.
39. Europaparlamentet uppmanar USA, Somalia och Sydsudan att ratificera konventionen om barnets rättigheter för att få till stånd universell ratificering.
40. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, FN:s generalsekreterare, ordföranden för FN:s kommitté för barnets rättigheter och Unicefs verkställande direktör.
-

Torsdagen den 27 november 2014

P8_TA(2014)0071

Den digitala inre marknaden

Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om stöd till konsumenters rättigheter på den digitala inre marknaden (2014/2973(RSP))

(2016/C 289/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 3.3 och 6 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 9, 10, 12, 14, 16, 26, 36, 114.3 och 169.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga för de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 7, 8, 11, 21, 38 och 52,
- med beaktande av medbeslutandeärendet 2013/0309 om ett förslag till förordning om åtgärder för att fullborda den europeiska inre marknaden för elektronisk kommunikation och upprätta en uppkopplad kontinent (COM(2013)0627),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 23 april 2013 *E-commerce Action Plan 2012-2015 – State of play 2013* (SWD(2013)0153),
- med beaktande av kommissionens resultattavla för den inre marknaden, upplaga 26 av den 18 februari 2013,
- med beaktande av kommissionens rapporter om resultattavlan för den digitala agendan 2014,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 januari 2012 *Samstämmiga ramar för att öka tilltron till en inre e-marknad för e-handel och nättjänster* (COM(2011)0942),
- med beaktande av sin resolution av den 11 juni 2013 om en ny dagordning för EU:s konsumentpolitik ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2014 om tillämpningen av direktivet om otillbörliga affärsmetoder 2005/29/EG ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 december 2013 om att frigöra de molnbaserade datortjänsternas potential i Europa ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2013 om fullbordande av den digitala inre marknaden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2012 om att fullborda en inre e-marknad ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2012 om en strategi för att stärka sårbara konsumenters rättigheter ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter P7_TA(2013)0239.

⁽²⁾ Antagna texter P7_TA(2014)0063.

⁽³⁾ Antagna texter P7_TA(2013)0535.

⁽⁴⁾ Antagna texter P7_TA(2013)0327.

⁽⁵⁾ Antagna texter P7_TA(2012)0468.

⁽⁶⁾ EUT C 264 E, 13.9.2013, s. 11.

Torsdagen den 27 november 2014

- med beaktande av sin resolution av den 20 april 2012 om en konkurrenskraftig digital inre marknad – e-förvaltning som en spjutspets ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2011 om en ny strategi för konsumentpolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av 2013 års studie från dess utredningsavdelning A om hur man bygger ett allmänt utbrett digitalt samhälle i EU,
- med beaktande av 2013 års studie från dess utredningsavdelning A om underhållning x.0 för att främja bredbandsutbyggnad,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 26 mars 2009 om förstärkning av säkerheten och de grundläggande friheterna på Internet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2014 om amerikanska NSA:s övervakningsprogram, övervakningsorgan i olika medlemsstater samt inverkan på EU-medborgarnas grundläggande rättigheter och på det transatlantiska samarbetet i rättsliga och inrikes frågor ⁽⁴⁾,
- med beaktande av 2013 års studie från utredningsavdelning A om diskriminering av konsumenter på den digitala inre marknaden,
- med beaktande av domstolens dom av den 8 april 2014 i de förenade målen C-293/12 och C-594/12 i vilka datalagringsdirektivet förklarades ogiltigt,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den digitala inre marknaden är ett framstegsområde med såväl utmaningar som potentiellt stora effektivitetsvinster på upp till 260 miljarder EUR per år, och den kan således bidra till Europas återhämtning från krisen.
 - B. Fullbordandet av en europeisk digital inre marknad skulle innebära miljoner arbetstillfällen och eventuellt kunna bidra med en fyraprocentig BNP-ökning till 2020.
 - C. Enbart app-ekonomin förväntas tredubblas mellan 2013 och 2018, vilket kommer att innebära 3 miljoner nya jobb under perioden.
 - D. Europaparlamentet har beställt en undersökning av kostnaderna för icke-Europa inom den digitala inre marknaden, vilket är ytterligare ett bevis på att man måste betrakta digitala lösningar som en möjlighet för konsumenter, allmänhet och företag, och inte som ett hot.
 - E. Unionen måste arbeta för att molntjänsterna ska börja utnyttjas på bred front i Europa, eftersom de bidrar starkt till att driva på tillväxten i den europeiska ekonomin. Undersökningen innehåller bevis för betydande vetenskapliga vinster som är kopplade till molntjänsternas snabba utveckling.
 - F. Hinder för kundernas deltagande på den digitala inre marknaden härstammar från diskriminerande rutiner, såsom begränsning av vissa tjänsteleverantörer till specifika länder eller territorier, ensidig vägran att sälja, automatisk omdirigering och orättvisa skillnader i försäljningsvillkoren.
 - G. Säkra, effektiva, konkurrenskraftiga och innovativa mobila betalningar och e-betalningar är avgörande för att konsumenterna ska kunna utnyttja den inre marknads fördelar fullt ut.

⁽¹⁾ EUT C 258 E, 7.9.2013, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 25.

⁽³⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 206.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0230.

Torsdagen den 27 november 2014

- H. Skyddet av personuppgifter och integritet samt internetssäkerhet, säker elektronisk kommunikation och säkra elektroniska nätverk är en prioritet på den digitala inre marknaden, eftersom dessa faktorer är grundläggande för att marknaden ska fungera och för att medborgare och konsumenter ska kunna få förtroende för den.
- I. Europaövergripande tillgång till omfattande, säker och snabb internetuppkoppling med hög hastighet och digitala tjänster i allmänhetens intresse är av avgörande betydelse för den sociala och ekonomiska tillväxten, konkurrenskraften, den sociala integrationen och den inre marknaden.
- J. Forskning, utveckling och innovation inom den digitala ekonomin kommer att bidra till att säkerställa att Europa behåller sin konkurrenskraft på längre sikt.
- K. En snabb utbyggnad av höghastighetsbroadband är avgörande för utvecklingen av den europeiska produktiviteten och för framväxten av nya företag och småföretag som kan bli ledande inom olika branscher, t.ex. hälso- och sjukvården, tillverkningsindustrin och tjänstesektorn.
- L. Den privata sektorn bör vara ledande i utbyggnaden och moderniseringen av bredbandsnät, med stöd av en konkurrensfrämjande och investeringsvänlig rättslig ram.
- M. Den digitala inre marknaden är en av de mest innovativa sektorerna i ekonomin, och spelar som sådan en viktig roll för den europeiska ekonomins konkurrenskraft och bidrar till ekonomisk tillväxt genom framväxten av e-handel, samtidigt som den underlättar för företag att följa administrativa och ekonomiska regler och ger konsumenter större valmöjligheter när det gäller varor och tjänster.
- N. Den digitala inre marknaden medför inte bara ekonomiska fördelar, utan har även en djupgående inverkan på det dagliga politiska, sociala och kulturella liv som EU:s konsumenter och medborgare lever.
- O. En konkurrensutsatt digital inre marknad kan inte existera utan snabba bredbands- och telekommunikationsnätverk med utökad kapacitet i alla EU-regioner, inklusive avlägsna områden.
- P. Den redan existerande och ständigt växande digitala klyftan har en direkt negativ inverkan på utvecklingen av den digitala inre marknaden, såväl i fråga om tillgång till internet som digitala färdigheter.
- Q. Skyddet av personuppgifter och integritet samt säker elektronisk kommunikation och säkra elektroniska nätverk är en prioritet på den digitala inre marknaden, eftersom dessa faktorer är grundläggande för att marknaden ska fungera och för att medborgare och konsumenter ska kunna känna förtroende för den.
- R. E-marknader måste vara såväl flexibla som kundvänliga om de ska kunna växa och utvidgas.
- S. E-handel är ett viktigt komplement till annan handel och en viktig drivkraft för konsumenters valfrihet, konkurrenskraft och teknisk innovation, och bidrar på så sätt till EU:s strävan mot en kunskapsdriven ekonomi.
- T. Ohämmad konkurrens och lika villkor för alla företag, vilket gynnar investeringar, är avgörande för denna ekonomiska sektor, eftersom detta kommer att säkerställa dess långsiktigt hållbara utveckling till fördel för slutanvändarna. Effektiv konkurrens är en bra drivkraft för effektiva investeringar och kan ge konsumenter fördelar i form av valmöjligheter, pris och kvalitet.

Torsdagen den 27 november 2014

- U. I vissa delar av den digitala inre marknaden finns sårbarheter som beror på alltför stor marknadskoncentration och dominerande aktörer.
- V. Den utmaning som marknadsfragmentering och bristande kompatibilitet utgör i EU är ett hinder för en snabb utveckling av den digitala inre marknaden.
- W. De arbetstillfällen som skapas genom den digitala inre marknaden är i allmänhet välbetalda och högkvalificerade, och ger som sådana ett viktigt bidrag till skapandet av kvalitativ och hållbar sysselsättning.
- X. Kommissionen bör motverka antitrustmetoder som påverkar mediemångfalden, i form av både tillhandahållande och ägande av innehåll, eftersom tillgång till information är nyckeln till en livskraftig demokrati.
1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att ta itu med alla befintliga hinder som ligger i vägen för utvecklingen av den digitala inre marknaden genom att med oförminskade ansträngningar genomföra befintliga regler och se till att de efterlevs, som en del av en övergripande strategi, och att samtidigt se till att åtgärderna är konsekvensbedömda, framtidssäkrade och anpassade till den digitala tidsåldern. Dessa satsningar måste utgöra kärnan i EU:s insatser för att generera ekonomisk tillväxt och sysselsättning och stärka sin konkurrenskraft och motståndskraft i den globala ekonomin.
 2. Europaparlamentet betonar att alla lagstiftningsförslag som behandlar den digitala inre marknaden måste följa EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, så att rättigheter som är förankrade i denna stadga skyddas fullständigt på det digitala området.
 3. Europaparlamentet framhåller särskilt e-handelns potential, eftersom den beräknas kunna leda till besparingar för konsumenterna på mer än 11,7 miljarder EUR per år om de kunde välja utifrån hela utbudet av varor och tjänster i EU när de handlar på nätet.
 4. Europaparlamentet välkomnar den växande e-handeln men noterar samtidigt att i vissa medlemsstater har ett fåtal aktörer en dominerande ställning när det gäller försäljning av fysiska varor eller som en marknadsbaserad plattform för andra att sälja fysiska varor. Parlamentet understryker att man på europeisk nivå måste övervaka och förhindra att sådana dominerande positioner inte utnyttjas när det gäller tillgången till varor för konsumenter och de avgifter som tas ut av små och medlemstora företag för att använda sådana marknadsbaserade plattformar.
 5. Europaparlamentet betonar att man måste gripa sig an och motverka den digitala klyftan om man ska kunna ta till vara den digitala inre marknadens fulla potential och göra det möjligt för alla medborgare, oavsett inkomst, social situation, geografisk belägenhet, hälsotillstånd eller ålder, att delta i samhället i den digitala tidsåldern.
 6. Europaparlamentet noterar särskilt att man måste ta itu med de hinder som kvarstår för konsumenter och företag avseende e-handel, inbegripet onlinetjänster, tillgång till digitalt innehåll, bedrägeribekämpning, registrering av webbplatser, säljfrämjande åtgärder och märkning.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa dels att den inre marknaden för tjänster förverkligas snarast, dels att regler som direktivet om konsumenträttigheter, alternativ tvistlösning och tvistlösning online genomförs och verkställs, och samtidigt se till att administrativa bördor minskar.
 8. Europaparlamentet begär att det nya moderniserade lagstiftningspaketet om uppgiftsskydd ska antas så snart som möjligt, så att en lämplig balans kan uppnås mellan å ena sidan hög skyddsnivå för personuppgifter, användarsäkerhet och kontroll över egna personuppgifter, och å andra sidan en stabil, förutsägbar lagstiftningsmiljö där företag kan blomstra på en stärkt inre marknad till fördel för slutanvändarna, lika villkor för alla, vilket gynnar investeringar, samt en miljö som bidrar till att göra EU mer attraktivt för företag. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att avsätta de medel som krävs för att man ska kunna bekämpa it-brottslighet med lagstiftningsåtgärder och brottsbekämpande samarbete, både på nationell nivå och på EU-nivå.

Torsdagen den 27 november 2014

9. Europaparlamentet betonar att alla företag som är verksamma på den digitala inre marknaden måste garanteras lika villkor så att de kan konkurrera, och uppmanar därför kommissionen att genomdriva EU:s konkurrensregler ordentligt i syfte att förebygga alltför stor marknadskoncentration och missbruk av dominerande ställning, samt att övervaka konkurrensen med avseende på paketinnehåll och pakettjänster.

10. Europaparlamentet noterar att lika villkor måste garanteras alla företag på den digitala inre marknaden om man ska kunna uppnå en livskraftig digital ekonomi i EU. Parlamentet betonar att ett grundligt genomdrivande av EU:s konkurrensregler på den digitala inre marknaden kommer att vara avgörande för marknadens tillväxt, konsumenters tillträde och valmöjligheter samt konkurrenskraft på lång sikt. Det är viktigt att konsumenter erbjuds samma skydd på nätet som de åtnjuter på sina traditionella marknader.

11. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet att snabbt agera och inleda förhandlingar med parlamentet om förslaget till förordning om åtgärder för att fullborda den europeiska inre marknaden för elektronisk kommunikation och upprätta en uppkopplad kontinent, eftersom denna förordning på ett konkret sätt skulle sätta stopp för roamingkostnader inom EU, ge större rättslig förutsebarhet i fråga om nätneutralitet och förbättra konsumentskyddet på den digitala inre marknaden. Parlamentet anser att denna förordning skulle kunna innebära ett avgörande steg mot förverkligandet av en inre europeisk mobilmarknad.

12. Europaparlamentet anser att kommissionen bör agera för att skapa och säkerställa en lagstiftningsmässigt och juridiskt förutsägbart miljö som främjar kreativitet och innovation för nyetablerade företag, mikroföretag och små och medelstora företag.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett initiativ för digitalt företagande eftersom detta är avgörande för att skapa nya arbetstillfällen och innovativa idéer, inklusive åtgärder för att förbättra tillgången till finansiering för nya digitala företagare (till exempel genom crowdsourcing) och för att göra det lättare för företagare som har misslyckats att få en andra chans.

14. Europaparlamentet betonar att all internettrafik bör behandlas likvärdigt, utan diskriminering, begränsning eller störning, oberoende av sändare, mottagare, typ, innehåll, apparat, tjänst eller tillämpning.

15. Europaparlamentet konstaterar att marknaden för sökningar på nätet är särskilt betydelsefull för säkerställandet av konkurrens på den digitala inre marknaden, eftersom sökmotorer skulle kunna utvecklas till grindvakter och har möjlighet att kommersialisera ett sekundärt utnyttjande av insamlad information. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att med kraft genomdriva EU:s konkurrensregler, på grundval av alla berörda parter synpunkter och med beaktande av den digitala inre marknadens hela struktur, i syfte att finna lösningar som verkligen gagnar konsumenterna, internetanvändarna och online-företagen. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att överväga förslag som syftar till att separera sökmotorer från andra kommersiella tjänster som en möjlig långsiktig lösning för att uppnå ovannämnda syften.

16. Europaparlamentet uppmanar dessutom kommissionen att agera snabbt för att behandla möjliga lösningar som ger en balanserad, rättvis och öppen sökstruktur på internet.

17. Europaparlamentet betonar att sökmotorernas sökprocesser och sökresultat för användare bör vara opartiska, så att man kan säkerställa icke-diskriminerande sökningar på nätet och en större konkurrens och fler valmöjligheter för användare och konsumenterna samt bevara mångfalden av informationskällor. Parlamentet konstaterar därför att sökmotorers indexering, utvärdering, presentation och rangordning måste vara opartisk och insynsvänlig. Kommissionen uppmanas att förhindra alla former av vilseledande information i sökmotorföretags marknadsföring av kombinerade tjänster.

18. Europaparlamentet ser positivt på att kommissionen ytterligare ska kontrollera sökmotorföretagens ageranden och den digitala marknaden i allmänhet.

Torsdagen den 27 november 2014

19. Europaparlamentet betonar att man måste säkerställa en effektiv och välavvägd ram för skydd av upphovsrätt och immateriella rättigheter, som är anpassad till verkligheten i den digitala ekonomin.
 20. Europaparlamentet uppmuntrar till ett snabbt antagande och genomförande av internationella bestämmelser som underlättar för användare med funktionshinder att få tillgång till digitalt innehåll och digitaliserade trycksaker.
 21. Europaparlamentet välkomnar ingåendet av Marrakechfördraget om att underlätta synsvaga personers tillgång till böcker, och uppmuntrar alla signatärer att ratificera fördraget. Parlamentet ser Marrakechfördraget som ett stort steg framåt, men framhåller samtidigt att mycket arbete fortfarande återstår för att inte bara synsvaga personer, utan även personer med andra funktionsnedsättningar, ska få tillgång till innehåll. Parlamentet framhåller att tillgängligheten måste utökas ytterligare på en mängd olika områden, avseende allt ifrån upphovsrätt och sökmotorer till teleoperatörer.
 22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta utveckla och genomföra EU:s och medlemsstaternas regleringsramar för att kunna skapa en integrerad och säker marknad för internetbetalningar och mobila betalningar, samtidigt som man ser till att konsumenters och kunders personuppgifter skyddas. Parlamentet understryker i detta sammanhang att det behövs tydliga och förutsägbara regler som är fastställda i lagstiftning.
 23. Europaparlamentet påminner om att molntjänster kan bli ett viktigt verktyg för utvecklingen av den digitala inre marknaden, och kan erbjuda ekonomiska fördelar, särskilt för små och medelstora företag, genom att de reducerar IT-infrastrukturen och andra kostnader. Parlamentet understryker i samband med detta att om sådana molntjänster tillhandahålls endast av ett begränsat antal stora leverantörer så kommer allt mer information att samlas i dessa leverantörers händer. Parlamentet påminner dessutom om att molntjänster också innebär risker för användare, särskilt när det gäller känsliga uppgifter. Parlamentet begär att EU:s strategi för att säkerställa konkurrenskraftiga och säkra molntjänster ska genomföras ordentligt.
 24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att gå i bräschen för främjandet av internationella standarder och specifikationer för molntjänster, så att integritetsvänliga, tillförlitliga, tillgängliga, driftskompatibla, säkra och energieffektiva molntjänster kan utgöra en integrerad del av unionens framtida industripolitik. Parlamentet betonar att tillförlitlighet, säkerhet och uppgiftsskydd behövs för konsumentförtroendets och konkurrenskraftens skull.
 25. Europaparlamentet betonar att internetsäkerheten måste säkerställas, särskilt för barn, och att exploatering av barn måste förhindras genom metoder för att upptäcka och eliminera olagliga bilder av övergrepp på barn på internet, och genom metoder för att förhindra att barn och ungdomar kommer åt innehåll som har en åldersgräns.
 26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 27 november 2014

P8_TA(2014)0072

Undernäring bland barn i utvecklingsländer

Europaparlamentets resolution av den 27 november 2014 om undernäring och felnäring bland barn i utvecklingsländer (2014/2853(RSP))

(2016/C 289/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948, särskilt artikel 25, som erkänner rätten till mat som en del av rätten till en adekvat levnadsstandard,
- med beaktande av den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, särskilt artikel 11, som erkänner rätten till en tillfredsställande levnadsstandard, däribland tillräckligt med mat, samt den grundläggande rätten att vara tryggad mot hunger,
- med beaktande av det fakultativa protokollet till den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter som antogs 2008 och som gör rätten till mat verkställbar på internationell nivå,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter, särskilt artiklarna 24.2 c och 27.3,
- med beaktande av deklarationen om en tryggad global livsmedelsförsörjning, som antogs vid det världslivsmedelstoppmöte som sammankallades av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) i Rom 1996,
- med beaktande av de riktlinjer för rätten till mat som FAO antog 2004 och som ger stater vägledning om hur de ska genomföra sina skyldigheter när det gäller rätten till mat,
- med beaktande av millennieutvecklingsmålen, särskilt mål 1 (att utrota extrem fattigdom och hunger till 2015) och mål 4 (att minska barnadödligheten),
- med beaktande av konventionen om livsmedelsbistånd som antogs 2012,
- med beaktande av de globala och sammanfattande rapporterna från FN:s internationella studie av hur kunskap, vetenskap och teknik inom jordbruket kan bidra till utveckling, vilka offentliggjordes 2009⁽¹⁾,
- med beaktande av FN:s barnfonds (Unicef) rapport från 2009 om global livsmedelsbrist som drabbar barn,
- med beaktande av rapporten *Agroecology and the Right to Food*, som FN:s särskilda rapportör för rätten till mat lade fram vid den sextonde sessionen i FN:s råd för mänskliga rättigheter den 8 mars 2011,
- med beaktande av världsutställningen i Milano 2015 *Feeding the Planet, Energy for Life*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 *Humanitärt livsmedelsbistånd* (COM(2010)0126),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 *EU:s policyram för att hjälpa utvecklingsländer att stärka livsmedelsförsörjningen* (COM(2010)0127),

⁽¹⁾ <http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IAASTD/tabid/105853/Default.aspx>.

Torsdagen den 27 november 2014

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2012 *EU-strategi för resiliens: lära av livsmedelsförsörjningskriser* (COM(2012)0586),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 mars 2013 *Bättre nutrition för mödrar och barn i det externa biståndet: ett politiskt ramverk för EU* (COM(2013)0141),
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2011 om EU:s policyram för att hjälpa utvecklingsländer att stärka livsmedelsförsörjningen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2013 om EU:s strategi för resiliens och katastrofriskreducering i utvecklingsländerna: lära av livsmedelsförsörjningskriser ⁽²⁾,
- med beaktande av frågan till kommissionen om malnutrition bland barn i utvecklingsländer (O-000083/2014 – B8-0041/2014),
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för utveckling,
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Närmare en miljard människor lider fortfarande av hunger. Minst 225 miljoner barn under fem år i världen lider av akut och kronisk undernäring eller försvagad tillväxt till följd av kronisk undernäring bland barn och mödrar. Av dem dör uppskattningsvis 2,6 miljoner varje år i utvecklingsländerna.
 - B. Enligt Global Hidden Hunger Indices and Maps ⁽³⁾ uppskattas två miljarder människor i världen, eller en tredjedel av befolkningen i utvecklingsländerna, lida kronisk brist på livsnödvändiga vitaminer och mineraler (mikronäringsämnen). Bland dem som råkar ut för detta tillstånd, som kallas "dold hunger", finns en kraftigt utökad risk för medfödda missbildningar, infektioner och utvecklingshämning.
 - C. Enligt Världshälsoorganisationen (WHO) är undernäring med bred marginal den främsta orsaken till barnadödlighet och ger upphov till 35 procent av de sjukdomar som barn under fem år lider av.
 - D. Nästan 20 miljoner barn lider fortfarande av allvarlig akut felnäring i nödsituationer och andra situationer, och endast 10 procent av dem har tillgång till vård.
 - E. Näringsstatusen hos barn upp till fem år beror till stor del på hur mycket näring deras mödrar intagit under graviditeten och amningen.
 - F. Undernäring ligger också bakom sjukdomar och minskad produktivitet och hindrar den sociala och ekonomiska utvecklingen i utvecklingsländerna.
 - G. De som överlever undernäring har ofta livslånga fysiska och kognitiva funktionsnedsättningar som begränsar deras inlärningsförmåga och förmåga att ta sig in på arbetsmarknaden och gör att de fastnar i en spiral av sjukdom och fattigdom som löper från generation till generation.

⁽¹⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 75.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0578.

⁽³⁾ Global Hidden Hunger Indices and Maps: An Advocacy Tool for Action.

Torsdagen den 27 november 2014

- H. Antalet undernärda barn förväntas öka till följd av de effekter som klimatförändringarna har på jordbruksproduktionen, och i förlängningen, födan.
- I. En viktig orsak till att det råder hunger i utvecklingsländerna är den massiva fattigdomen på landsbygden och i städerna. Denna fattigdom förvärras av flykten från landsbygden, som orsakas av att många människor inte kan försörja sig som småbrukare.
- J. Trots att 25 år har gått sedan konventionen om barnets rättigheter antogs har vissa av de stater som är parter i konventionen ännu inte lyckats skapa en gynnsam miljö där man kan säkerställa att barnen får tillräckligt med mat.
- K. Vid 1996 års världslivsmedelstoppmöte framhöll regeringarna rätten till mat och åtog sig att halvera antalet hungrande och undernärda från 840 till 420 miljoner senast 2015. Antalet hungrande och undernärda, framför allt barn, har dock ökat på senare år, framför allt till följd av livsmedelskriserna 2008 och 2011.
- L. Olika internationella rättsinstrument kopplar samman rätten till mat med andra mänskliga rättigheter, bl.a. rätten till liv, rätten till försörjningsmöjligheter, rätten till hälsa, rätten till egendom, rätten till utbildning och rätten till vatten.
- M. Rätten till mat och god näringstillförsel för alla är av allra största vikt för att uppnå millennieutvecklingsmålen. Nutrition hör samman med de flesta, om inte alla, millennieutvecklingsmål, vilka i sin tur är nära sammanlänkade med varandra.
- N. Internationella organisationer bekräftar att livsmedelsproduktionen räcker för hela världsbefolkningen och att undernäring hos barn hör samman med bristande livsmedelsförsörjning och fattigdom hos hushållen, utslagning, otillräcklig omvårdnad, dåliga matvanor, ohälsosam hushållsmiljö och bristande hälsovårdstjänster.
- O. Rätten till mat och god näringstillförsel är av största vikt för att familjer och samhällen ska kunna återhämta sig liksom för deras förmåga att förkorta långa återhämningsperioder efter en nödsituation där katastroferna blir flera och mer omfattande.
- P. En optimal näringsstatus uppstår då barn har tillgång till mångsidig och näringsrik mat till ett rimligt pris och också till ändamålsenlig mödra- och barnavård, ändamålsenliga hälso- och sjukvårdstjänster och en hälsosam miljö, inklusive rent vatten och goda sanitära och hygieniska förhållanden.
1. Europaparlamentet påpekar att det finns många olika orsaker till undernäring hos barn. De flesta har skapats av människan och kan därför undvikas. Det kan vara fråga om allt från ineffektiva ekonomiska strukturer, ojämlig fördelning och/eller en ohållbar resursanvändning, vanstyre, alltför stor tillit till enstaka grödor och monokulturella odlingsmetoder, diskriminering av kvinnor och barn, ohälsa till följd av bristande hälso- och sjukvårdssystem samt brist på utbildning, särskilt för mödrar.
 2. Europaparlamentet vidhåller att offentliga myndigheter måste garantera de tre dimensionerna i rätten till mat och god näringstillförsel: disponibilitet (dvs. möjligheten att direkt kunna nära sig själv av odlad mark eller andra naturresurser eller en välfungerande distribution, förädling och marknad), tillgänglighet (dvs. garanterad ekonomisk och fysisk tillgång till mat) och ändamålsenlighet (dvs. maten måste vara säker och tillfredsställa allas näringsbehov, med hänsyn till ålder, levnadsvillkor, hälsa, yrke, kön, kultur och religion).

Torsdagen den 27 november 2014

3. Europaparlamentet understryker att ur ett livscykelperspektiv infaller den mest kritiska tiden för att uppfylla ett barns näringsbehov under de 1 000 första dagarna av ett barns liv, inklusive graviditeten, eftersom barnet under den här tiden har ökade näringsbehov för att kunna växa och utvecklas snabbt, är mer känsligt för infektioner och är totalt beroende av andra när det gäller mat, vård och närhet.
4. Europaparlamentet konstaterar att åtgärderna för att få bukt med felnäringen bland barn och mödrar kräver att man – genom att på ett ansvarsfullt sätt göra alla berörda aktörer delaktiga – antar en integrerad strategi och samordnade åtgärder inom en rad sektorer som påverkar undernäring, såsom hälsa, utbildning, jordbruk, vatten, energitillgång och sanitet. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att anta konsekventa långsiktiga utvecklingsstrategier och att sträva efter att minska felnäringen även i nödsituationer och vid humanitära interventioner.
5. Europaparlamentet uppmanar EU att i sina program för utvecklingsbistånd öka stödet till hållbara småbrukare, jordbrukare och medelstora jordbruk som framför allt producerar för lokal konsumtion och att investera i integrerade, nationellt ledda planer som bör genomföras på lokal nivå i samarbete med jordbrukarna och deras företrädare, de lokala och regionala myndigheterna och det civila samhällets organisationer.
6. Europaparlamentet lovordar förbättringarna under de senaste åren för att bekämpa undernäring hos barn. Dessa förbättringar framgår av indikatorerna för framsteg när det gäller att nå det första millennieutvecklingsmålet. Parlamentet anser dock att antalet barn som dör eller lider av undernäring fortfarande är oacceptabelt högt och bidrar till att upprätthålla den onda cirkeln av fattigdom och hunger.
7. Europaparlamentet betonar därför att bekämpandet av undernäring bland barn och allmän tillgång till näringsrik mat i tillräcklig mängd även fortsättningsvis bör vara ett av de främsta målen för agendan efter 2015 inom ramen för målet att få slut på hungern. Det bör finnas en särskild uppmaning om att senast 2030 stoppa alla former av undernäring och senast 2025 uppfylla de internationellt överenskomna målen när det gäller tillväxthämning och utmärgling bland barn under fem år.
8. Europaparlamentet anser att det var ett misstag att minska anslagen till jordbruk i den tionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF) jämfört med anslagen i den nionde fonden. Parlamentet uppmanar därför rådet att diskutera frågan och att rätta till problemet i den elfte Europeiska utvecklingsfonden.
9. Europaparlamentet understryker att det behövs en politisk vilja att råda bot på undernäringen. Parlamentet välkomnar den färdplan för ökad näringstillförsel (SUN) som FN:s ständiga nutritionskommitté (UNSCN) utarbetat för ökade nutritionsinsatser, särskilt i allvarligt drabbade länder, tillsammans med olika aktörer, inklusive de FN-organ som arbetar med nutritionsfrågor. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra de principer som fastställts i färdplanen. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att uppmuntra och samordna deltagande i SUN-initiativet av civilsamhälles- och gräsrotsorganisationer med direkta kopplingar till småbrukare och deras familjer.
10. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att investera 3,5 miljarder euro mellan 2014 och 2020 i förbättrad näringstillförsel i några av världens fattigaste länder och uppmanar kommissionen att öka sina åtaganden när det gäller näringsspecifika insatser, i syfte att nå sitt mål att det 2025 ska finnas sju miljoner färre tillväxthämmade barn under fem år.
11. Europaparlamentet understryker att kvinnor spelar en avgörande roll när det gäller att tillgodose barns näringsbehov och livsmedelstrygghet genom amning, produktion, inköp, tillagning och distribution av familjens mat och genom barnomsorg, vård av sjuka och säkerställd god hygien. Fastän 60 procent av dem som drabbas av kronisk hunger är kvinnor och flickor, står kvinnor för 60–80 procent av livsmedelsproduktionen i utvecklingsländerna.

Torsdagen den 27 november 2014

12. Europaparlamentet understryker att kvinnor visserligen svarar för ungefär 80 procent av jordbruket i Afrika, men att de formellt sett inte äger mer än 2 procent av marken. Nyligen genomförda program i Indien, Kenya, Honduras, Ghana, Nicaragua och Nepal har visat att hushåll som förestås av kvinnor har bättre livsmedelstrygghet, bättre hälso- och sjukvård och ett större fokus på utbildning än hushåll som förestås av män.

13. Europaparlamentet betonar att det finns ett nära samband mellan en kvinnas utbildningsnivå och hennes familjs näringsstatus. Parlamentet anser därför att det är viktigt att ge kvinnor ökat tillträde till utbildning genom att avskaffa de könsbarriärer som hindrar dem från att utbilda sig och lära sig att läsa och skriva.

14. Europaparlamentet kräver därför att en genusdimension ska tas med och kvinnors egenmakt främjas i all politik som bekämpar undernäring hos barn.

15. Europaparlamentet betonar att undernäring hos gravida kvinnor har förödande effekter för de nyfödda och att dessa effekter troligtvis på ett oåterkalleligt sätt kommer att bromsa barnets framtida utveckling. Parlamentet kräver därför att skyddet av kvinnors hälsa och rättigheter ska ägnas särskild uppmärksamhet och att näringslära ska ingå som en integrerad del i utbildningsprogram och läroplaner för flickor.

16. Europaparlamentet vidhåller att läs- och skrivkunnighet är ett kraftfullt redskap för att bekämpa fattigdom och stärka den ekonomiska utvecklingen. Det är därför viktigt att stödja flickors utbildning, eftersom man genom att investera i flickor förbättrar möjligheterna för dem och deras framtida barn att leva mer hälsosamma och produktiva liv.

17. Europaparlamentet betonar att undernäring bland barn oftast påträffas i utvecklingsländerna, inte bara på landsbygden, utan även i städerna. Parlamentet anser därför att en av de viktigaste faktorerna för att utrota hunger bland barn finns inom jordbrukspolitiken och jordbruksreformer som syftar till att göra det möjligt för småjordbrukare att producera på ett mer effektivt och hållbart sätt för att garantera tillräckligt med mat för sig själva och sina familjer.

18. Europaparlamentet framhåller att underlåtenhet att i tid åtgärda undernäring bland barn inom biståndssamarbetet och vid humanitära interventioner kan hota alla dimensioner av mänsklig utveckling, underminera de nationella utbildningsprogrammen, öka de nationella utgifterna för hälso- och sjukvård och äventyra den socioekonomiska utvecklingen i utvecklingsländerna, något som kan förorsaka dem ekonomiska förluster på uppskattningsvis mellan 2 och 8 procent av dessa länders BNP.

19. Europaparlamentet påminner om att brist på mikronäringsämnen, som är orsaken till ungefär 7 procent av sjukdomarna i världen, har allvarliga konsekvenser för den fysiska och kognitiva utvecklingen hos spädbarn och småbarn. I de 20 länder som hamnat högst på Hidden Hunger Index (av vilka 18 ligger i Afrika söder om Sahara och två, Indien och Afghanistan, ligger i Asien) är det mycket vanligt med tillväxthämning, järnbristanemi och A-vitaminbrist bland barn i förskoleåldern.

20. Europaparlamentet påpekar att undernäring bland barn inte enbart beror på brist på mat och avsaknaden av infrastruktur, utan även på problem med livsmedelsdistribution, otillräcklig tillgång på mat och bristande köpkraft, framför allt på grund av de höga livsmedelspriserna, som drivits upp av råvaruspekulation. Parlamentet noterar att bristen på köpkraft slår särskilt hårt mot de fattiga i städerna som inte kan odla sin egen mat. Parlamentet betonar i detta sammanhang hur viktigt det är att skydda småbrukare och traditionella jordbruksmetoder.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försöka få de medlemsstater som är med i världsutställningen 2015 att delta i genomförandet av ett gemensamt initiativ på temat "Feeding the Planet, Energy for Life", i syfte att säkerställa åtaganden och bindande mål för kampen mot hunger och undernäring tillsammans med diversifierade strategier på områden som omfattar allt från jordbruk till samarbete.

Torsdagen den 27 november 2014

22. Europaparlamentet erkänner att bättre nutrition för barn och mödrar, och bättre livsmedelstrygghet över huvud taget, kommer att kräva effektiva och samordnade åtgärder inom en rad politiska områden och sektorer: effektiv och hållbar landsbygdsutveckling och politik för mark- och vattenanvändning; ändamålsenliga tjänster i fråga om hälso- och sjukvård, rent vatten och sanitet; ändamålsenlig mödra- och barnvård; skydd av den marina miljön och andra ekosystem och biologisk mångfald; motverkande av avskogning och klimatförändringar; anpassning och minskning av katastrofriskerna; hållbar produktion och konsumtion; hållbar och säker energitillgång, handel, fiske, social integration samt arbetstillfällen med drägliga villkor.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införliva nutrition, livsmedelssäkerhet och ett hållbart jordbruk i all sin utvecklingspolitik i syfte att skydda och främja nutrition och garantera ett helhetsperspektiv på såväl lokala som globala nivåer. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen, beroende på vad som är lämpligt, att prioritera nutrition som ett viktigt utvecklingsmål i utvecklingssamarbetsinstrumenten, framför allt elfte Europeiska utvecklingsfonden och det nya finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete.
24. Europaparlamentet betonar att utvecklingsprogrammen och de akuta biståndsprogrammen, för att bli mer effektiva, måste vara nära sammanlänkade, så att de kan förutse och förebygga livsmedelskriser, bidra till att begränsa den skada som uppstår och underlätta återhämtning.
25. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländernas regeringar att skapa en gynnsam miljö för bättre nutrition för barn genom förbättrade politiska riktlinjer, samordning mellan nationella planer och strategier för nutrition och givarprogram, förvaltning och ansvar inför medborgarna. Parlamentet efterlyser större insyn i utvecklingsländernas budgetar, till exempel genom budgetuppföljning, så att det blir möjligt att bättre bedöma hur många projekt som är inriktade på att råda bot på felnäringen och hur god kvaliteten på dessa projekt är.
26. Europaparlamentet framhåller att förbättrade och samordnade uppgifter om undernäring och brist på mikronäringssämnen behövs för att bättre stödja insatsprogram och tillhandahålla de berörda länderna riktat och genomtänkt stöd.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att mobilisera långsiktiga finansiella investeringar och resurser för nutrition i samarbete med olika aktörer, inklusive FN-organ, G8/G20, tillväxtekonomier, internationella och icke-statliga organisationer, akademiska institutioner, det civila samhällets organisationer och den privata sektorn, samt att fastställa nutrition som en prioritet för innovativ finansiering.
28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt till FN:s ständiga nutritionskommitté.
-

Tisdagen den 25 november 2014

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2014)0054

Protokollet om särskilda frågor rörande rullande järnvägsmateriel ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 november 2014 om utkastet till rådets beslut om godkännande, på Europeiska unionens vägnar, av protokollet om särskilda frågor rörande rullande järnvägsmateriel till konventionen om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom som antogs i Luxemburg den 23 februari 2007 (15113/2013 – C8-0004/2014 – 2013/0184(NLE))

(Godkännande)

(2016/C 289/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (15113/2013),
 - med beaktande av det protokoll om särskilda frågor rörande rullande järnvägsmateriel till konventionen om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom som antogs i Luxemburg den 23 februari 2007 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 81.2 samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0004/2014),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och artikel 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för rättsliga frågor (A8-0030/2014).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EUT L 331, 16.12.2009, s. 5.

Tisdagen den 25 november 2014

P8_TA(2014)0055

Haagkonventionen av den 30 juni 2005 om avtal om val av domstol ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 november 2014 om utkastet till rådets beslut om godkännande på Europeiska unionens vägnar av Haagkonventionen av den 30 juni 2005 om avtal om val av domstol (12052/2014 – C8-0222/2014 – 2014/0021(NLE))

(Godkännande)

(2016/C 289/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12052/2014),
 - med beaktande av Haagkonventionen av den 30 juni 2005 om avtal om val av domstol ⁽¹⁾,
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 18.2 och artikel 218.6 andra stycket led a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0222/2014),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje stycket, artikel 99.2 och artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för rättsliga frågor (A8-0034/2014).
1. Europaparlamentet godkänner att konventionen ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och till Haagkonferensens för internationell privaträtt permanenta byrå.

⁽¹⁾ EUT L 133, 29.5.2009, s. 3.

Tisdagen den 25 november 2014

P8_TA(2014)0056

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2014/008 FI/STX Raumo – Finland

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2014/008 FI/STX Raumo, från Finland) (COM(2014)0630 – C8-0214/2014 – 2014/2137(BUD))

(2016/C 289/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0630 – C8-0214/2014),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF-förordningen),
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾, särskilt artikel 12,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 13,
- med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för regional utveckling,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0043/2014), och av följande skäl:
 - A. Unionen har inrättat lagstiftnings- och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av effekterna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad *fonden*).

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

Tisdagen den 25 november 2014

- C. Antagandet av EGF-förordningen återspeglar överenskommelsen mellan parlamentet och rådet om att återinföra kriteriet för utnyttjande i krislägen, öka unionens ekonomiska bidrag till 60 % av den totala uppskattade kostnaden för de föreslagna åtgärderna, effektivisera handläggningen av ansökningar om medel ur fonden inom kommissionen och av parlamentet och rådet genom att förkorta tiden för bedömning och godkännande, öka antalet stödberättigade åtgärder och förmånstagare genom att innefatta även egenföretagare och ungdomar samt finansiera incitament att starta egna företag.
- D. De finska myndigheterna lämnade in ansökan EGF/2014/008 FI/STX Raumo den 27 maj 2014 till följd av 577 uppsägningar i företaget STX Finland Oy, ett företag som är verksamt inom en näringsgren som i Nace rev. 2 hänförs till huvudgrupp 30 (Tillverkning av andra transportmedel).
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för stöd, som fastställs i EGF-förordningen.
1. Europaparlamentet konstaterar att de finska myndigheterna lämnade in ansökan med stöd av insatskriteriet i artikel 4.1 a i EGF-förordningen, enligt vilket minst 500 personer som är arbetstagare eller egenföretagare antingen ska ha blivit uppsagda eller ska ha upphört med sin verksamhet under en referensperiod på fyra månader i ett företag i en medlemsstat. Även arbetstagare och egenföretagare bland underleverantörer eller producenter i efterföljande produktionsled omfattas.
 2. Europaparlamentet noterar att de finska myndigheterna lämnade in sin ansökan om ekonomiskt stöd från fonden den 27 maj 2014 och att kommissionen gjorde bedömningen av denna ansökan tillgänglig den 14 oktober 2014. Parlamentet uppskattar den snabba bedömningsperioden på mindre än fem månader.
 3. Europaparlamentet noterar att de finska myndigheterna pekar på att den globala sjöfartssektorn har förändrats dramatiskt under de senaste åren och att EU:s marknadsandel inom varvsindustrin ⁽¹⁾ i detta globala sammanhang har minskat från 13 % 2007 till 5 % under de första tre kvartalen 2013, medan motsvarande andel för Kina, Sydkorea och Japan tillsammans ökade från 77 % år 2007 till 86 % under de första tre kvartalen 2013. Parlamentet konstaterar att utöver Asiens betydande expansion inom varvsindustrin, ledde den minskade orderingången till följd av den ekonomiska krisen till en global överkapacitet inom den europeiska sektorn och konkurrensen är därför hård.
 4. Europaparlamentet delar uppfattningen att dessa faktorer är kopplade till genomgripande strukturförändringar inom världshandeln som orsakats av globaliseringen och att de insatskriterier som fastställs i artikel 4.1 a i EGF-förordningen är uppfyllda, och att Finland därför är berättigat till ekonomiskt stöd enligt denna förordning.
 5. Europaparlamentet noterar att varvsindustrin i vid bemärkelse hittills har varit föremål för sex ansökningar om stöd från fonden, varav en grundades på handelsrelaterad globalisering och fem på den globala finansiella och ekonomiska krisen. Parlamentet anser att omstruktureringar inom sektorn kan minska problemen och att varvsindustrin i de olika medlemsstaterna skulle kunna stödjas med riktlinjer utifrån ett europeiskt perspektiv.
 6. Europaparlamentet noterar att uppsägningarna ytterligare kommer att förvärra arbetslöshetsituationen i Egentliga Finland, eftersom de flesta av de uppsagda arbetstagarna har låg utbildning i kombination med en relativt hög ålder, vilket sannolikt ökar risken för långtidsarbetslöshet. Parlamentet anser att konsekvenserna av nedläggningen är än mer oroande för regionen eftersom varvs- och metallindustrin utgör den viktigaste ekonomiska verksamheten och har långa traditioner, vilket gör övergången till nya ekonomiska verksamheter ännu svårare.
 7. Europaparlamentet konstaterar att utöver de 577 uppsägningarna under referensperioden, omfattar de stödberättigade mottagarna 57 arbetstagare som blivit uppsagda efter referensperioden på fyra månader, vilket totalt blir 634 personer. Det har beräknats att 565 stödberättigade arbetstagare kommer att delta i åtgärderna.
 8. Europaparlamentet noterar att den totala budgeten för åtgärderna uppskattas till 2 378 000 EUR, varav 113 000 EUR för genomförandet, och att det ekonomiska stödet från fonden uppgår till 1 426 800 EUR, det vill säga 60 % av de totala kostnaderna.

(¹) sett till tillverkningsvolymen.

Tisdagen den 25 november 2014

9. Europaparlamentet ser positivt på att de finska myndigheterna, i syfte att snabbt ge arbetstagarna stöd, den 15 januari 2014 beslutade att inleda de individanpassade åtgärderna, långt innan det slutliga beslutet fattades att bevilja stöd från fonden för det föreslagna samordnade paketet och även innan ansökan om ett ekonomiskt stöd från fonden lämnades in.
10. Europaparlamentet konstaterar att de finska myndigheterna har angett att det samordnade paketet av individanpassade tjänster har tagits fram i samråd med företrädare för arbetsmarknadens parter och andra intressenter, och välkomnar att samrådet fortsätter i form av en arbetsgrupp som sammankallades av Arbets- och näringsministeriet uttryckligen för att behandla uppsägningarna vid STX Finland.
11. Europaparlamentet noterar att de individanpassade tjänster som ska tillhandahållas består av följande tre slags åtgärder för de uppsagda arbetstagare som omfattas av denna ansökan: i) hjälpa dem att hitta ett nytt jobb, ii) hjälpa dem att starta eget företag och iii) erbjuda dem grundläggande utbildning eller vidareutbildning.
12. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av servicecentrum bland de föreslagna åtgärderna. Parlamentet uppskattar att dessa servicecentrum förväntas ge mer individuell och djupgående rådgivning än den offentliga arbetsförmedlingen.
13. Europaparlamentet noterar att en hög andel (41,42 %) av de uppsagda arbetstagarna är mellan 55 och 64 år. Parlamentet noterar vidare att denna åldersgrupp löper större risk för långtidsarbetslöshet och utestängning från arbetsmarknaden. Parlamentet anser därför att dessa arbetstagare kan ha specifika behov i samband med de individanpassade tjänster de erbjuds.
14. Europaparlamentet välkomnar särskilt åtgärden "företagsundersökning", med hjälp av vilken en kartläggning av arbetstillfällena i Raumoregionen ska utföras tillsammans med företag och industrier i Raumo, i syfte att ta fram aktuell information om företagets personalbehov och hjälpa arbetstagarna att söka jobb på ett mer målmedvetet sätt och göra det möjligt att planera och anordna eventuell utbildning som behövs.
15. Europaparlamentet välkomnar idén att låta personer som planerar att starta ett företag testa företagande genom praktik i ett befintligt företag. Parlamentet betonar det potentiella mervärdet med att starta ett företag efter en uppsägning för de berörda personerna och för hela samhället.
16. Europaparlamentet noterar att syftet med lönesubventionerna är att säkerställa att de berörda arbetstagarna när de anställs av en ny arbetsgivare inte straffas ekonomiskt den första tiden under deras nya anställning. Parlamentet anser att sådana åtgärder skulle kunna utgöra ett incitament för arbetstagarna att söka jobb inom många nya och för dem okända sektorer.
17. Europaparlamentet påminner om att det samordnade paketet med individanpassade tjänster ska utformas utifrån framtida utsikter på arbetsmarknaden och önskad kompetens och vara förenligt med övergången till en resurseffektiv och hållbar ekonomi, i enlighet med artikel 7 i EGF-förordningen.
18. Europaparlamentet kräver att de åtgärder som planeras enligt Europeiska socialfonden (ESF) inom ramen för den nya programperioden för ESF ska komplettera planerna enligt fonden och underlätta arbetstagarnas återinträde inom framtidsorienterade och hållbara näringslivssektorer.
19. Europaparlamentet påminner om att anställbarhet också beror på graden av integration i samhället, och kräver därför att man fäster särskild vikt vid sociala stödinsatser till äldre och mindre kvalificerade arbetstagare.
20. Europaparlamentet gläder sig över att principerna om likabehandling och icke-diskriminering kommer att följas i fråga om vem som ska få ta del av de föreslagna åtgärderna och genomförandet av dem.

Tisdagen den 25 november 2014

21. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2014/008 FI/STX Raumo, från Finland)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2014/878/EU.)

Tisdagen den 25 november 2014

P8_TA(2014)0057

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter: ansökan EGF/2014/005 FR/GAD – Frankrike

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, i enlighet med punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2014/005 FR/GAD från Frankrike) (COM(2014)0662 – C8-0226/2014 – 2014/2166(BUD))

(2016/C 289/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0662 – C8-0226/2014),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1309/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1927/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾, särskilt artikel 12,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 13,
- med beaktande av det trepartsförfarande som föreskrivs i punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för regional utveckling,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0044/2014), och av följande skäl:
 - A. Unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbas av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln eller den globala finansiella och ekonomiska krisen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad *fond*).

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

Tisdagen den 25 november 2014

- C. Antagandet av förordningen om fonden återspeglar överenskommelsen mellan parlamentet och rådet om att återinföra kriteriet för utnyttjande i krislägen, öka unionens ekonomiska bidrag till 60 % av den totala uppskattade kostnaden för de föreslagna åtgärderna, effektivisera handläggningen av ansökningar om medel ur fonden inom kommissionen och av parlamentet och rådet genom att förkorta tiden för bedömning och godkännande, öka antalet stödberättigade åtgärder och förmånstagare genom att innefatta även egenföretagare och ungdomar samt finansiera incitament att starta egna företag.
- D. De franska myndigheterna lämnade in ansökan EGF/2014/005 FR/GAD den 6 juni 2014 efter 744 uppsägningar vid företaget GAD société anonyme simplifiée, ett företag som är verksamt inom en näringsgren som i Nace rev. 2 hänförs till huvudgrupp 10 (livsmedelsframställning).
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om fonden.
- F. De lokala myndigheterna i Bretagne var inte involverade i utformningen av de individanpassade tjänsterna (cellule de reclassement) för de berörda arbetstagarna, trots att de har ansvaret för yrkesutbildning. Företrädarna för de lokala fackföreningarna vid de berörda huvudanläggningarna involverades inte i förhandlingarna om åtgärderna.
1. Europaparlamentet konstaterar att de franska myndigheterna lämnade in ansökan med stöd av insatskriteriet i artikel 4.1 a i förordningen om fonden, enligt vilket minst 500 personer som är arbetstagare eller egenföretagare antingen ska ha blivit uppsagda eller ska ha upphört med sin verksamhet under en referensperiod på fyra månader i ett företag i en medlemsstat. Även arbetstagare och egenföretagare bland underleverantörer eller producenter i efterföljande produktionsled omfattas.
 2. Europaparlamentet delar kommissionens åsikt att de insatskriterier som fastställs i artikel 4.1 a i förordningen är uppfyllda och att Frankrike därför är berättigat till ekonomiskt stöd enligt denna förordning.
 3. Europaparlamentet konstaterar att de franska myndigheterna lämnade in sin ansökan om ekonomiskt stöd från fonden den 6 juni 2014 och att kommissionen gjorde bedömningen av denna ansökan tillgänglig den 24 oktober 2014. Parlamentet gläder sig över att kommissionen hållit sig till den strama tidsfrist på 12 veckor som fastställs i förordningen om fonden.
 4. Europaparlamentet konstaterar att de franska myndigheterna framhåller att GAD, i sin egenskap av slakteri och bearbetningsföretag, hamnade i kläm mellan två former av pristryck, dels från lantbrukarna som kämpade med de ökade foderpriserna, dels från konsumenterna som kämpade med minskade inkomster.
 5. Europaparlamentet håller med om att den minskade konsumtionen av griskött i Europa till följd av ökade priser och lägre köpkraft bland konsumenterna är kopplad till den globala finansiella och ekonomiska kris som avses i förordning (EG) nr 546/2009 ⁽¹⁾.
 6. Europaparlamentet anser att ökningen av priserna på grisfoder, något som unionen i första hand importerar från andra kontinenter som nyligen drabbats av torka, kan hänföras till globaliseringen.
 7. Europaparlamentet anser att andra faktorer spelade en viktig roll i företagets svårigheter, såsom illojal konkurrens på den inre marknaden från konkurrenter som missbrukar direktivet om utstationering av arbetstagare ⁽²⁾ eller avsaknaden av en skäligen minimilön i samtliga medlemsstater.
 8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkra lika villkor på den inre marknaden och se till att dess lagstiftning och instrument är enhetliga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 546/2009 av den 18 juni 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1927/2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EUT L 167, 29.6.2009, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

Tisdagen den 25 november 2014

9. Europaparlamentet slår fast att orsakerna till GAD:s finansiella svårigheter är många, men håller dock med om att Frankrike är berättigat till ekonomiskt stöd ur fonden.

10. Europaparlamentet konstaterar att sektorn för livsmedelsframställning hittills varit föremål för ytterligare en ansökan till fonden ⁽¹⁾, även den baserad på den globala finansiella och ekonomiska krisen.

11. Europaparlamentet konstaterar att dessa uppsägningar kommer att förvärra situationen i Bretagne. Sysselsättningen i denna region är nämligen mer beroende av jordbruksindustrin än generellt i Frankrike (11 % i Bretagne mot 5 % i genomsnitt i Frankrike).

12. Europaparlamentet konstaterar att utöver de 744 uppsägningarna under referensperioden, omfattar de stödberättigade mottagarna 16 arbetstagare som blivit uppsagda efter referensperioden på fyra månader, vilket totalt blir 760 personer. Antalet personer som skulle omfattas av åtgärderna är även 760.

13. Europaparlamentet konstaterar att de beräknade totala kostnaderna uppgår till 1 530 000 EUR, varav 30 000 EUR för genomförandet, och att det ekonomiska stödet från fonden uppgår till 918 000 EUR, det vill säga 60 % av de totala kostnaderna.

14. Europaparlamentet ser positivt på att de franska myndigheterna, i syfte att snabbt ge arbetstagarna stöd, den 3 januari 2014 beslutade att inleda de individanpassade åtgärderna, långt innan det slutliga beslutet fattades att bevilja stöd från fonden för det föreslagna samordnade paketet och även innan ansökan om ett ekonomiskt stöd från fonden lämnades in.

15. Europaparlamentet konstaterar att de franska myndigheterna har angett att det samordnade paketet av individanpassade tjänster togs fram efter att GAD:s centrala företagskommitté den 28 juni 2013 informerats om planerna på att dra in 889 arbetstillfällen inom företaget.

16. Europaparlamentet beklagar dock att lokala politiska instanser och fackföreningar inte har involverats i tillräcklig grad. Parlamentet anser att man vid en framtida översyn av förordningen om fonden bör föreskriva att ett formellt samråd med de lokala politiska instanserna och fackföreningarna ingår i det underlag som de nationella myndigheterna lämnar in till kommissionen vid ansökan om stöd ur fonden. Parlamentet anser att fonden måste integreras bättre i omvandlingsprogrammen och omvandlingsprocesserna i de lokala ekonomiska nätverken.

17. Europaparlamentet gläder sig över att arbetstagarna redan fått hjälp genom olika åtgärder att hitta nya arbeten, och att 108 av dem redan hade kontrakt för mer än sex månader den 20 maj 2014, och ytterligare 66 av dem för kortare tid än sex månader, medan tre av dem hade startat egna företag och nästan alla hade valt att stanna kvar i regionen.

18. Europaparlamentet beklagar att de individanpassade tjänster som ska tillhandahållas består av endast en åtgärd: som ska genomföras av en gemensam kontaktpunkt (cellule de reclassement) som drivs av två HR-företag. Parlamentet konstaterar att Frankrike endast anhåller om finansiering från fonden för denna gemensamma kontaktpunkt. Parlamentet oroar sig över det låga stödet per arbetstagare (ca 1 200 EUR). Parlamentet uppmanar de franska myndigheterna att i sin planerade tillämpning av fonden för de återstående GAD-driftsställen som ska läggas ner föreslå ett mer ambitiöst program som inbegriper en mer omfattande samling åtgärder, såsom mottagningscentrum och handläggning, vägledning från externa experter, tematiska seminarier, utbildning, utbildningsbidrag och bidrag till nyföretagande.

19. Europaparlamentet förväntar sig att kommissionen och de franska myndigheterna strikt följer principen om att betalningar till företagen ska göras i form av delbetalningar och på basis av uppnådda resultat.

⁽¹⁾ EGF/2014/001 EL/Nutriart avseende bageriprodukter.

Tisdagen den 25 november 2014

20. Europaparlamentet anser att en övervakning av företagen med hjälp av regelbundna skriftliga rapporter säkrar att medlen används korrekt för att förse deltagarna med en individuell karriärplanering, ett tillräckligt antal jobberbjudanden och mentorprogram för skapande av nya företag, inom ramen för systemet med en gemensam kontaktpunkt.
21. Europaparlamentet påminner om att stödet måste användas för att hjälpa arbetstagarna och under inga omständigheter för att stödja företagen.
22. Europaparlamentet gläder sig över att företagen får betalt enligt en skala som fastställs på basis av uppnådda resultat.
23. Europaparlamentet konstaterar att 17,5 % av de uppsagda arbetstagarna är i åldern mellan 55 och 64 år. Parlamentet noterar vidare att denna åldersgrupp löper högre risk för långtidsarbetslöshet och utestängning från arbetsmarknaden. Parlamentet anser därför att dessa arbetstagare kan ha särskilda behov när det gäller de individanpassade tjänster som de ska erbjudas.
24. Europaparlamentet gläder sig över att principerna om likabehandling och icke-diskriminering kommer att följas i fråga om vem som ska få ta del av de föreslagna åtgärderna och genomförandet av dem.
25. Europaparlamentet påminner om att det samordnade paketet med individanpassade tjänster, i enlighet med artikel 7 i förordningen om fonden, ska utformas utifrån framtida utsikter på arbetsmarknaden och önskad kompetens och vara förenligt med övergången till en resurseffektiv och hållbar ekonomi.
26. Europaparlamentet konstaterar att de franska myndigheterna inte anhållit om stöd för förberedande åtgärder, förvaltning, information och marknadsföring.
27. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT**

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, i enlighet med punkt 13 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2014/005 FR/GAD från Frankrike)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2014/876/EU.)

Onsdagen den 26 november 2014

P8_TA(2014)0061

Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ***Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 november 2014 om utkastet till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2533/98 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter (11200/2014 – C8-0109/2014 – 2014/0808(CNS))**

(Samråd)

(2016/C 289/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska centralbankens rekommendation (11200/2014 – ECB/2014/13),
 - med beaktandet av artikel 129.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artiklarna 5.4 och 41 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, i enlighet med vilka Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0109/2014),
 - med beaktande av samförståndsavtalet av den 24 april 2013 om samarbete mellan medlemmarna i det europeiska statistiksystemet och medlemmarna i Europeiska centralbankssystemet,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0027/2014),
1. Europaparlamentet godkänner utkastet i Europeiska centralbankens rekommendation såsom ändrat av parlamentet.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra utkastet i Europeiska centralbankens rekommendation.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, Europeiska centralbanken och kommissionen.

Ändring 1**Utkast till förordning****Artikel 1 – led - 1 – led 1 (nytt)**

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 3 – stycke 1 – led c

Nuvarande lydelse

Ändring

c) helt eller delvis undanta särskilda klasser av uppgiftslämnare från sina krav på rapportering av statistiska uppgifter.

1. I artikel 3 första stycket ska led c ersättas med följande:

”c) helt eller delvis undanta särskilda klasser av uppgiftslämnare från sina krav på rapportering av statistiska uppgifter; **undantag för särskilda klasser av uppgiftslämnare ska fastställas i ett motiverat skriftligt beslut; det beslutet ska offentliggöras.**”

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 2

Utkast till förordning

Artikel 1 – led - 1 – led 2 (nytt)

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 3 – stycke 1 – led d (nytt)

Europeiska centralbankens utkast

Ändring

2. I artikel 3 första stycket ska följande led läggas till:

”d) beakta relevanta bestämmelser i unionslagstiftning om marknadstäckning och uppgiftsinsamlingens tillämpningsområde.”

Ändring 3

Utkast till förordning

Artikel 1 – led - 1 – led 3 (nytt)

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 3 – stycke 1a (nytt)

Europeiska centralbankens utkast

Ändring

3. I artikel 3 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Ekonomiska aktörer kan få lämna uppgifter via sina normala rapporteringskanaler.”

Ändring 4

Utkast till förordning

Artikel 1 – led - 1a – led 1 (nytt)

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 5 – punkt 1

Nuvarande lydelse

Ändring

1. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

1. ECB får anta förordningar som gäller utformning och genomförande av de rapporteringskrav på statistiska uppgifter som den ålägger den faktiska rapporteringspopulationen i deltagande medlemsstater.

”1. ECB får anta förordningar som gäller utformning och genomförande av de rapporteringskrav på statistiska uppgifter som den ålägger den faktiska rapporteringspopulationen i deltagande medlemsstater. **ECB ska respektera proportionalitetsprincipen vid utformningen och genomförandet av rapporteringskraven ifråga om statistiska uppgifter.**”

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 5**Utkast till förordning****Artikel 1 – led - 1b – led 1 (nytt)**

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 6 – punkt 1 – inledningen

Nuvarande lydelse

Ändring

1. I artikel 6.1 ska inledningen ersättas med följande:

1. Om en uppgiftslämnare som har sin hemvist i en deltagande medlemsstat misstänks för åsidosättande, enligt artikel 7, av ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter, skall ECB, och i överensstämmelse med artikel 5.2 i stadgan, den nationella centralbanken i den berörda deltagande medlemsstaten, ha rätt att verifiera korrektheten och kvaliteten på de statistiska uppgifterna och att inhämta dem. Skulle de statistiska uppgifterna däremot vara nödvändiga för att visa att kraven på minimireserver efterlevs, skall verifikationen utföras i överensstämmelse med artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver (10). Rätten att verifiera statistiska uppgifter och inhämta sådana skall omfatta rätten att

”1. Om en uppgiftslämnare som har sin hemvist i en deltagande medlemsstat misstänks för åsidosättande, enligt artikel 7, av ECB:s rapporteringskrav ifråga om statistiska uppgifter, skall ECB, och i överensstämmelse med artikel 5.2 i stadgan, den nationella centralbanken i den berörda deltagande medlemsstaten, ha rätt att verifiera korrektheten och kvaliteten på de statistiska uppgifterna och att inhämta dem. Skulle de statistiska uppgifterna däremot vara nödvändiga för att visa att kraven på minimireserver efterlevs, skall verifikationen utföras i överensstämmelse med artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver (10). Rätten att verifiera statistiska uppgifter och inhämta sådana ska **i synnerhet** omfatta rätten att”

Ändring 6**Utkast till förordning****Artikel 1 – led - 1b – led 2 (nytt)**

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 6 – punkt 1 – led b

Nuvarande lydelse

Ändring

2. I artikel 6.1 ska led b ersättas med följande:

b) granska uppgiftslämnarens räkenskaper och register,

”b) granska uppgiftslämnarens räkenskaper och register, **inbegripet rådata,**”

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 7

Utkast till förordning

Artikel 1 – led - 1c – led 1 (nytt)

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 7 – punkt 2 – led b

Nuvarande lydelse

Ändring

1. Artikel 7.2 b ska ersättas med följande:

b) de statistiska uppgifterna är oriktiga, ofullständiga eller har en form som inte överensstämmer med kraven.

”b) de statistiska uppgifterna är **förfalskade, manipulerade**, oriktiga, ofullständiga eller har en form som inte överensstämmer med kraven.”

Ändring 8

Utkast till förordning

Artikel 1 – led - 1c – led 2 (nytt)

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 7 – punkt 3

Nuvarande lydelse

Ändring

2. Artikel 7.3 ska ersättas med följande:

3. Skyldigheten att tillåta ECB och de nationella centralbankerna att verifiera korrektheten och kvaliteten på de statistiska uppgifter som uppgiftslämnarna översänder till ECB eller den nationella centralbanken skall anses ha åsidosatts närhelst en uppgiftslämnare hindrar denna verksamhet. Sådana hinder omfattar, men är inte begränsade till, undanröjande av dokument och att ECB eller den nationella centralbanken nekas sådant fysiskt tillträde, vilket är nödvändigt för dem för utförandet av verifikationen eller inhämtningen.

”3. Skyldigheten att tillåta ECB och de nationella centralbankerna att verifiera korrektheten och kvaliteten på de statistiska uppgifter som uppgiftslämnarna översänder till ECB eller den nationella centralbanken skall anses ha åsidosatts närhelst en uppgiftslämnare hindrar denna verksamhet. Sådana hinder omfattar, men är inte begränsade till, **förfalskning och/eller** undanröjande av dokument och att ECB eller den nationella centralbanken nekas sådant fysiskt tillträde, vilket är nödvändigt för dem för utförandet av verifikationen eller inhämtningen.”

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 9**Utkast till förordning****Artikel 1 – led - 1c – led 3 (nytt)**

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 7 – punkt 6

Nuvarande lydelse

Ändring

3. Artikel 7.6 ska ersättas med följande:

6. Vid utövandet av de befogenheter som föreskrivs i denna artikel skall ECB agera i överensstämmelse med de principer och förfaranden som anges i förordning (EG) nr 2532/98.

”6. Vid utövandet av de befogenheter som föreskrivs i denna artikel ska ECB agera i överensstämmelse med de principer och förfaranden som anges i förordning (EG) nr 2532/98 **och i förordning (EU) nr 1024/2013.**”

Ändring 10**Utkast till förordning****Artikel 1 – led 2**

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 8 – punkt 4 – led a

Europeiska centralbankens utkast

Ändring

”a) i den utsträckning och på den detaljnivå som är nödvändig för att ECBS uppgifter enligt fördraget eller uppgifter inom tillsynsområdet som tilldelats **ECBS-medlemmar** ska kunna utföras, eller”

”a) i den utsträckning och på den detaljnivå som är nödvändig för att ECBS uppgifter enligt fördraget eller uppgifter inom tillsynsområdet som tilldelats **ECB** ska kunna utföras, eller”

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 11

Utkast till förordning

Artikel 1 – led 3a (nytt)

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 8 – punkt 4b (ny)

Europeiska centralbankens utkast

Ändring

3a. Följande punkt ska läggas till:

”4b. Inom sina respektive behörighetsområden ska myndigheter eller organ i medlemsstaterna och unionen med ansvar för tillsynen över finansinstitut, marknader och infrastruktur eller det finansiella systemets stabilitet i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, till vilka konfidentiella statistiska uppgifter överförs i enlighet med artikel 4a, vidta alla nödvändiga regleringsmässiga, administrativa, tekniska och organisationsmässiga åtgärder för att säkerställa det fysiska och logiska skyddet av konfidentiella statistiska uppgifter. Medlemsstaterna ska se till att konfidentiella statistiska uppgifter som överförs till ESM i enlighet med punkt 4a, omfattas av alla nödvändiga regleringsmässiga, administrativa, tekniska och organisationsmässiga åtgärder för att säkerställa det fysiska och logiska skyddet av konfidentiella statistiska uppgifter.”

Onsdagen den 26 november 2014

P8_TA(2014)0062

Europeiska centralbankens befogenheter att förelägga sanktioner *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 november 2014 om utkastet till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2532/98 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (10896/2014 – C8-0090/2014 – 2014/0807(CNS))

(Samråd)

(2016/C 289/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska centralbankens rekommendation (10896/2014 – ECB/2014/19),
 - med beaktande av artiklarna 129.4 och 132.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artiklarna 34.3 och 41 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, i enlighet med vilka Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0090/2014),
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0028/2014).
1. Europaparlamentet godkänner utkastet i Europeiska centralbankens rekommendation såsom ändrat av parlamentet.
 2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
 3. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra förslaget i Europeiska centralbankens rekommendation.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, Europeiska centralbanken och kommissionen.

Ändring 1**Utkast till förordning****Skäl 6**

Europeiska centralbankens utkast

- (6) ECB **bör** offentliggöra beslut om administrativa sanktionsavgifter för överträdelse av direkt tillämplig unionsrätt samt sanktioner för överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut, både på och utanför tillsynsområdet, **förutsatt** att ett **sådant** offentliggörande **inte står** i orimlig proportion till de sanktioner som föreläggs ett företag, **eller äventyrar de finansiella marknadernas stabilitet**.

Ändring

- (6) **Som en generell regel bör ECB utan onödigt dröjsmål** offentliggöra beslut om administrativa sanktionsavgifter för överträdelse av direkt tillämplig unionsrätt samt sanktioner för överträdelse av ECB:s förordningar eller beslut, både på och utanför tillsynsområdet. **När ECB bedömer** att ett **omedelbart** offentliggörande **skulle äventyra de finansiella marknadernas stabilitet eller stå** i orimlig proportion till de sanktioner som föreläggs ett företag **ska banken ha frihet att skjuta upp beslutets offentliggörande upp till tre år efter det datum då beslutet fattades eller till dess att alla rättsliga möjligheter till överklagande har uttömts**. ECB bör på begäran föra **konfidentiella muntliga diskussioner bakom stängda dörrar med ordföranden och vice ordföranden för Europaparlamentets behöriga utskott om sådana fall**. ECB bör **presentera en förklaring till uppskjutandet i en bilaga till det offentliggjorda beslutet**.

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 2
Utkast till förordning
Skäl 6a (nytt)

*Europeiska centralbankens utkast**Ändring*

- (6a) *I artikel 1 i förordning (EU) nr 1024/2013 sägs att ECB ska handla med fullständig hänsyn till och skyldighet att beakta den inre marknads enhetlighet och integritet, baserat på likabehandling av kreditinstitut i syfte att förebygga regelarbitrage, och att ECB:s åtgärder, förslag eller politik varken direkt eller indirekt får diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater som plats för tillhandahållande av banktjänster eller finansiella tjänster i någon valuta. I detta sammanhang bör ECB agera i syfte att förebygga relativa fördelar som gynnar illojal konkurrens.*

Ändring 3
Utkast till förordning
Skäl 9

*Europeiska centralbankens utkast**Ändring*

- (9) I artikel 25 i förordning (EU) nr 1024/2013 fastställs separationsprincipen, som innebär att ECB ska utföra de uppgifter som banken tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013 utan inverkan på och åtskilt från dess penningpolitiska eller övriga uppgifter. För att stärka denna separationsprincip har det i enlighet med artikel 26 inrättats en tillsynsnämnd, som bland annat ansvarar för att utarbeta utkast till beslut åt ECB-rådet på tillsynsområdet. Enligt de villkor som fastställs i artikel 24 i den förordningen ska dessutom ECB-rådets beslut omprövas av den administrativa omprövningsnämnden. Med beaktande av separationsprincipen och inrättandet av tillsynsnämnden och den administrativa omprövningsnämnden bör två olika förfaranden tillämpas: a) i de fall då ECB överväger att förelägga administrativa sanktioner inom ramen för sina tillsynsuppgifter ska beslut om detta fattas av ECB-rådet på grundval av ett fullständigt utkast till beslut från tillsynsnämnden och omprövas av den administrativa omprövningsnämnden, och b) i de fall då ECB överväger att förelägga sanktioner inom ramen för sina icke-tillsynsrelaterade uppgifter ska beslut om detta fattas av ECB:s direktion och omprövas av ECB-rådet.
- (9) I artikel 25 i förordning (EU) nr 1024/2013 fastställs separationsprincipen, som innebär att ECB ska utföra de uppgifter som banken tilldelas genom förordning (EU) nr 1024/2013 utan inverkan på och åtskilt från dess penningpolitiska eller övriga uppgifter. **För att undvika intressekonflikter måste ECB strikt följa denna princip i all sin verksamhet.** För att stärka denna separationsprincip har det i enlighet med artikel 26 inrättats en tillsynsnämnd, som bland annat ansvarar för att utarbeta utkast till beslut åt ECB-rådet på tillsynsområdet. Enligt de villkor som fastställs i artikel 24 i den förordningen ska dessutom ECB-rådets beslut omprövas av den administrativa omprövningsnämnden. Med beaktande av separationsprincipen och inrättandet av tillsynsnämnden och den administrativa omprövningsnämnden bör två olika förfaranden tillämpas: a) i de fall då ECB överväger att förelägga administrativa sanktioner inom ramen för sina tillsynsuppgifter ska beslut om detta fattas av ECB-rådet på grundval av ett fullständigt utkast till beslut från tillsynsnämnden och omprövas av den administrativa omprövningsnämnden, och b) i de fall då ECB överväger att förelägga sanktioner inom ramen för sina icke-tillsynsrelaterade uppgifter ska beslut om detta fattas av ECB:s direktion och omprövas av ECB-rådet.

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 4
Utkast till förordning
Skäl 10a (nytt)

Europeiska centralbankens utkast

Ändring

- (10a) *Mot bakgrund av banktjänsternas globalisering och det faktum att internationella standarder blir allt viktigare, bör ECB tillsammans med de behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna etablera en regelbunden dialog med tillsynsmyndigheter utanför unionen för att främja internationell samordning och för att komma överens om gemensamma principer för föreläggande och tillämpning av sanktioner. Dialogen bör innefatta en gemensam uppfattning av vilka följder som divergerande sanktionspolitik får för marknadstillträde och konkurrens, och bör syfta till att göra de internationella villkoren mer harmoniserade.*

Ändring 5
Utkast till förordning
Artikel 1 – led 1 – led a
Förordning (EG) nr 2532/98
Artikel 1 – led 6

Europeiska centralbankens utkast

Ändring

"viten": belopp som ett företag måste betala antingen som straff eller också för att ålägga de berörda personerna att uppfylla sina förpliktelser enligt ECB:s tillsynsförordningar och tillsynsbeslut vid fortsatt åsidosättande. Viten ska beräknas för varje **dag** av fortsatt åsidosättande a) sedan företag underrättats om ett beslut med krav på att ett sådant åsidosättande ska upphöra i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 3.1 andra stycket eller b) när det fortsatta åsidosättandet omfattas av artikel 18.7 i förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (*), i enlighet med det förfarande som anges i artikel 4b i denna förordning,

(*) EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

6. "viten": belopp som ett företag måste betala antingen som straff eller också för att ålägga de berörda personerna att uppfylla sina förpliktelser enligt ECB:s tillsynsförordningar och tillsynsbeslut vid fortsatt åsidosättande. Viten ska beräknas för varje **helt dygn** av fortsatt åsidosättande a) sedan företag underrättats om ett beslut med krav på att ett sådant åsidosättande ska upphöra i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 3.1 andra stycket eller b) när det fortsatta åsidosättandet omfattas av artikel 18.7 i förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (*), i enlighet med det förfarande som anges i artikel 4b i denna förordning,

(*) EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 6

Utkast till förordning

Artikel 1 – led 2

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 1a – punkt 3

Europeiska centralbankens utkast

3. ECB **får** offentliggöra ett beslut om att förelägga ett företag administrativa sanktionsavgifter för överträdelser av direkt tillämplig unionsrätt respektive sanktioner för överträdelser av ECB:s förordningar eller beslut, såväl på som utanför tillsynsområdet, **oavsett om beslutet har överklagats eller inte**. ECB ska **genomföra detta offentliggörande** i enlighet med tillämplig unionsrätt, oberoende av eventuella nationella lagar eller förordningar och, när tillämplig unionsrätt utgörs av direktiv, av den nationella lagstiftningen som införlivar dessa direktiv.'

Ändring

3. **Efter att ha meddelat det berörda företaget ska ECB, enligt ett transparent förfarande och bestämmelser som den ska offentliggöra, offentliggöra, som generell regel utan onödigt dröjsmål, ett beslut om att förelägga ett företag administrativa sanktionsavgifter för överträdelser av direkt tillämplig unionsrätt respektive sanktioner för överträdelser av ECB:s förordningar eller beslut, såväl på som utanför tillsynsområdet, förutsatt att alla rättsliga möjligheter till överklagande av ett sådant beslut har uttömts. När ECB bedömer att ett omedelbart offentliggörande skulle äventyra de finansiella marknadernas stabilitet eller stå i orimlig proportion till de sanktioner som föreläggs ett företag ska banken ha frihet att skjuta upp beslutets offentliggörande upp till tre år efter det datum då beslutet fattades. ECB ska på begäran föra konfidentiella muntliga diskussioner bakom stängda dörrar med ordföranden och vice ordföranden för Europaparlamentets behöriga utskott om sådana fall. ECB ska presentera en förklaring till uppskjutandet i en bilaga till det offentliggjorda beslutet. ECB ska offentliggöra i de fall och i enlighet med de villkor som anges i tillämplig unionsrätt, oberoende av eventuella nationella lagar eller förordningar och, när tillämplig unionsrätt utgörs av direktiv, av den nationella lagstiftningen som införlivar dessa direktiv.**

Ändring 7

Utkast till förordning

Artikel 1 – led 2

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 1a – punkt 3a (ny)

Europeiska centralbankens utkast

Ändring

3a. **Utan hänsyn till andra specifika behörigheter som de behöriga nationella myndigheterna kan ha enligt nationell lag ska de även fortsättningsvis vara behöriga att förelägga administrativa sanktioner, men ska förelägga kreditinstitut som står under direkt tillsyn av ECB sådana sanktioner endast om ECB begär att de ska inleda förfaranden för detta syfte.**

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 15**Utkast till förordning****Artikel 1 – led 4 – led aa (nytt)**

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 3 – punkt 9

Nuvarande lydelse

Ändring

9. Intäkterna från sanktioner som förelagts av ECB tillfaller ECB.

(aa) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Intäkterna från sanktioner som förelagts av ECB tillfaller ECB. **Intäkterna från sanktioner som förelagts av ECB vid utövandet av dess tillsynsverksamhet, inklusive insamling av statistiska uppgifter, tillfaller den gemensamma resolutionsfonden.**”

Ändring 8**Utkast till förordning****Artikel 1 – led 4 – led b**

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 3 – punkt 10

Europeiska centralbankens utkast

Ändring

”Om ett åsidosättande uteslutande har samband med en uppgift som ECBS eller ECB anförtrotts enligt fördraget och ECBS-stadgan, kan ett förfarande avseende åsidosättande inledas endast på grundval av denna förordning, oavsett om det finns någon nationell lag eller förordning som föreskriver ett separat förfarande. Om ett åsidosättande även berör ett eller flera områden som ligger utanför behörigheten för ECBS eller ECB, ska rätten att inleda ett förfarande avseende åsidosättande på grundval av denna förordning vara oberoende av varje rätt som en behörig nationell myndighet har att inleda separata förfaranden som avser sådana områden utanför behörigheten för ECBS eller ECB. Denna bestämmelse ska inte påverka tillämpningen av straffrätt eller nationell rätt som avser tillsynsbefogenheterna i deltagande medlemsstater, i överensstämmelse med förordning (EU) nr 1024/2013.”

10. Om ett åsidosättande uteslutande har samband med en uppgift som ECBS eller ECB anförtrotts enligt fördraget och ECBS-stadgan, kan ett förfarande avseende åsidosättande inledas endast på grundval av denna förordning, oavsett om det finns någon nationell lag eller förordning som föreskriver ett separat förfarande. Om ett åsidosättande även berör ett eller flera områden som ligger utanför behörigheten för ECBS eller ECB, ska rätten att inleda ett förfarande avseende åsidosättande på grundval av denna förordning vara oberoende av varje rätt som en behörig nationell myndighet har att inleda separata förfaranden som avser sådana områden utanför behörigheten för ECBS eller ECB. Denna bestämmelse ska inte påverka tillämpningen av straffrätt eller nationell rätt som avser tillsynsbefogenheterna i deltagande medlemsstater, i överensstämmelse med förordning (EU) nr 1024/2013. **Dessutom ska intäkterna från de sanktioner som avses i artikel 2 i denna förordning även i fortsättningen stå till ECB:s förfogande, förutsatt att banken anger ett annat ändamål för dessa intäkter än finansiering av löpande utgifter och att man redogör för användningen av dem inför Europaparlamentet och revisionsrätten.**

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 9

Utkast till förordning

Artikel 1 – led 4a (nytt)

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 4 – punkt 1

Nuvarande lydelse

1. Rätten att besluta om att inleda ett förfarande avseende åsidosättande som föreskrivs i denna förordning skall upphöra att gälla ett år efter att förekomsten av det påstådda åsidosättandet **först** blev känt antingen av ECB eller av den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett och i alla händelser **fem** år efter **att** åsidosättandet **skett** eller, i fall av fortsatt åsidosättande, fem år efter det att detta upphört.

Ändring

4a. Artikel 4.1 ska ersättas med följande:

”1. Rätten att besluta om att inleda ett förfarande avseende åsidosättande som föreskrivs i denna förordning ska upphöra att gälla ett år efter att förekomsten av det påstådda åsidosättandet blev känt antingen av ECB eller av den medlemsstats nationella centralbank inom vars jurisdiktion det påstådda åsidosättandet skett och i alla händelser **tre** år efter **det datum då beslutet fattades att inleda ett förfarande avseende** åsidosättandet eller, i fall av fortsatt åsidosättande, **tre** år efter det att detta har upphört.”

Ändring 10

Utkast till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 4c – punkt 1

Europeiska centralbankens utkast

1. Med avvikelse från vad som sägs i artikel 4 ska rätten att fatta ett beslut om att förelägga en administrativ sanktion med avseende på åsidosättanden av direkt tillämpliga akter i unionsrätten samt av beslut och förordningar som har antagits av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter upphöra att gälla fem år efter det att åsidosättandet **har skett** eller, i fall av fortsatt åsidosättande, fem år efter det att detta har upphört.

Ändring

1. Med avvikelse från vad som sägs i artikel 4 ska rätten att fatta ett beslut om att förelägga en administrativ sanktion med avseende på åsidosättanden av direkt tillämpliga akter i unionsrätten samt av beslut och förordningar som har antagits av ECB inom ramen för dess tillsynsuppgifter upphöra att gälla fem år efter det **datum då beslutet fattades att inleda ett förfarande avseende** åsidosättandet eller, i fall av fortsatt åsidosättande, fem år efter det att detta har upphört.

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 11**Utkast till förordning****Artikel 1 – led 5**

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 4c – punkt 2

Europeiska centralbankens utkast

2. Varje åtgärd som vidtas av ECB med avseende på utredningen eller förfarandet för ett åsidosättande ska leda till att tidsfristen enligt punkt 1 avbryts. Preskriptionstiden ska avbrytas från och med den dag då den berörda enhet som står under tillsyn underrättas om åtgärden. Varje avbrott medför att tidsfristen börjar löpa på nytt. Tidsgränsen får emellertid inte flyttas fram mer än **tio** år efter det att åsidosättandet **har skett** eller, i fall av fortsatt åsidosättande, **tio** år efter det att detta har upphört.

Ändring

2. Varje åtgärd som vidtas av ECB med avseende på utredningen eller förfarandet för ett åsidosättande ska leda till att tidsfristen enligt punkt 1 avbryts. Preskriptionstiden ska avbrytas från och med den dag då den berörda enhet som står under tillsyn underrättas om åtgärden. Varje avbrott medför att tidsfristen börjar löpa på nytt. Tidsgränsen får emellertid inte flyttas fram mer än **sju** år efter det **datum då beslutet fattades** att **inleda ett förfarande avseende** åsidosättandet eller, i fall av fortsatt åsidosättande, **sju** år efter det att detta har upphört.

Ändring 12**Utkast till förordning****Artikel 1 – led 5**

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 4c – punkt 4a (ny)

*Europeiska centralbankens utkast**Ändring*

4a. Åtgärder som avbryter preskriptionstiden ska särskilt utgöras av följande:

- a) När ECB eller en medlemsstats behöriga nationella myndighet skriftligen begär upplysningar,
- b) när ECB eller en medlemsstats behöriga nationella myndighet ger skriftlig auktorisation att genomföra inspektioner,
- c) när en medlemsstats behöriga nationella myndighet inleder ett förfarande avseende åsidosättande.

Onsdagen den 26 november 2014

Ändring 13

Utkast till förordning

Artikel 1 – led 5a (nytt)

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 5

Nuvarande lydelse

Artikel 5

Juridisk överprövning

Europeiska gemenskapens domstol skall enligt artikel 172 i fördraget ha obegränsad behörighet att överpröva slutgiltiga beslut i vilka sanktioner föreläggs.

Ändring

5a. Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

Juridisk överprövning

Enligt vad som sägs i artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska Europeiska unionens domstol ha obegränsad behörighet att överpröva slutgiltiga beslut i vilka sanktioner föreläggs.”

Ändring 14

Utkast till förordning

Artikel 1 – led 5b (nytt)

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 6a (ny)

Europeiska centralbankens utkast

Artikel 5

Juridisk överprövning

Europeiska gemenskapens domstol skall enligt artikel 172 i fördraget ha obegränsad behörighet att överpröva slutgiltiga beslut i vilka sanktioner föreläggs.

Ändring

5a. Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

Juridisk överprövning

Enligt vad som sägs i artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska Europeiska unionens domstol ha obegränsad behörighet att överpröva slutgiltiga beslut i vilka sanktioner föreläggs.”

Ändring 14

Utkast till förordning

Artikel 1 – led 5b (nytt)

Förordning (EG) nr 2532/98

Artikel 6a (ny)

Europeiska centralbankens utkast

Ändring

5b. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

Intern dialog

Enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 1024/2013 ska ECB etablera en regelbunden dialog med tillsynsmyndigheter utanför unionen för att arbeta för en enhetlig tillämpning av sanktioner och sanktionsmekanismer på internationell nivå.”

Torsdagen den 27 november 2014

P8_TA(2014)0067

Beslut att inte invända mot en delegerad akt: ett provisoriskt system för delbetalningar av bidrag för att täcka den gemensamma resolutionsnämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden

Europaparlamentets beslut av den 27 november 2014 om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 8 oktober 2014 om ett provisoriskt system för delbetalningar av bidrag för att täcka den gemensamma resolutionsnämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden (C(2014)7164 – 2014/2882(DEA))

(2016/C 289/19)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning av den 8 oktober 2014 C(2014)7164,
- med beaktande av kommissionens skrivelse av den 23 oktober 2014, i vilken parlamentet uppmanas att tillkänna att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,
- med beaktande av skrivelsen av den 4 november 2014 från utskottet för ekonomi och valutafrågor till utskottsordförandekonferensens ordförande,
- med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾, särskilt led a, b och c i artikel 65.5,
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för ekonomi och valutafrågor,
- med beaktande av artikel 105.6 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 42 i förordning (EU) nr 806/2014 (förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen) ska det inrättas en gemensam resolutionsnämnd (nedan kallad *nämnden*) från och med den 19 augusti 2014 i form av en EU-byrå.
 - B. Enligt artikel 98 i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen ska nämnden vara fullt operativ senast den 1 januari 2015.
 - C. Nämnden ska ha en egen budget som inte är en del av unionens budget och denna budget ska finansieras genom bidrag från banksektorn, särskilt bidrag för nämndens administrativa utgifter som ska betalas av de kreditinstitut, moderföretag, investeringsföretag och finansinstitut som omfattas av förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen.
 - D. Enligt artikel 65.5 i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter om bidrag för att fastställa vilken typ av bidrag som ska betalas och hur bidragsbeloppen ska beräknas och särskilt för att fastställa de årliga bidragsnivåer som krävs för att täcka nämndens administrativa utgifter fram till dess att den inleder sin verksamhet fullt ut.
 - E. Den 8 oktober 2014 antog kommissionen i linje med den ovannämnda befogenheten kommissionens delegerade förordning om ett provisoriskt system för delbetalningar av bidrag för att täcka den gemensamma resolutionsnämndens administrativa utgifter under den provisoriska perioden.

⁽¹⁾ EUT L 225, 30.7.2014, s. 1.

Torsdagen den 27 november 2014

- F. Denna delegerade förordning träder i kraft i slutet av parlamentets och rådets granskningsperiod endast om varken parlamentet eller rådet har gjort invändningar, eller om både parlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Granskningsperioden har i enlighet med artikel 93.6 i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen fastställts till tre månader från den dag då akten delgavs, dvs. till och med den 8 januari 2015, och kan förlängas med ytterligare tre månader.
- G. För att nämnden ska kunna fungera utan problem senast den 1 januari 2015 måste finansieringsformerna vara ordnade så snart som möjligt och under alla förhållanden före den 1 januari 2015, så att de första administrativa utgifterna (personallöner, infrastruktur, administrativa utgifter och driftsutgifter) kan betalas med egna medel.
- H. Denna delegerade förordning ska därför träda i kraft 2014, innan den granskningsperiod som nämns i skäl F har löpt ut.
1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV